

**T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
ESKİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI**

**ENDERUNLU FERÎD İBRAHÎM DÎVÂNÎ’NİN METNİ VE
İNCELEMESİ**

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

FERDA ÇOBANOĞLU

İSTANBUL 2006

**T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
ESKİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI**

**ENDERUNLU FERÎD İBRAHÎM DÎVÂNÎ’NİN METNİ VE
İNCELEMESİ**

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

FERDA ÇOBANOĞLU

**DANIŞMAN
DR. ÜZEYİR ASLAN**

İSTANBUL 2006

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ

Yüksek Lisans öğrencisi Ferda Çobanoğlu'nun "19.yy. Klasik Türk Şairlerinden Enderunlu Ferid İbrahim Efendi Divanı (Metin - İnceleme)" konulu tez çalışması jürimiz tarafından Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı Yüksek Lisans tezi olarak ~~oy~~ birliği / ~~oy çokluğu~~ ile başarılı bulunmuştur.

Tez Danışmanı : Dr. Üzeyir Aslan
Üniversitesi : Marmara

Üye : Prof.Dr.Orhan Bilgin
Üniversitesi : Marmara

Üye : Prof.Dr. Nihat Öztoprak
Üniversitesi : Marmara

İmza

[Handwritten signatures of the jury members]

ONAY

Yukarıdaki jüri kararı Enstitü Yönetim Kurulu' nun ..06../10../ 2006 tarih ve ...1216... sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof.Dr. Mücteba İLGÜREL
Müdür

[Handwritten signature of Prof. Dr. Mücteba İLGÜREL]

TÜRKÇE ÖZET

Bu tezde 19. yüzyıl şairlerinden Ferid İbrahim'in Divanı'nı çalıştık. Şair, kaynaklara göre 19. yüzyılın ilk yarısında yaşamış ve 1842 yılında ölmüştür. Çalışmamızda divanı okuyup metni oluşturduk ve kısa bir inceleme yaptık.

Eldeki bilgilere göre, Ferid İbrahim Divanı'nın tek nüshası Yapı Kredi Sermet Çifter Kütüphanesi'nde bulunmaktadır. Bu nüshadan hareketle hazırladığımız tez üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde şairin hayatı, edebî kişiliği, eserinin biçim ve içerik özellikleri ele alınmıştır. İkinci bölümde divanın elimizdeki nüshası tanıtılmıştır. Ayrıca metni oluştururken dikkat edilen hususlar belirtilmiştir. Üçüncü bölümde ise divanın metni yer almaktadır.

Divanda toplam 127 şiir bulunmaktadır. Bu şiirlerde Allah'a ve Hz.Muhammed'e duyulan sevgi, dinî öğütler, yaşanan devirden şikayet, aşk ve güzellik konuları işlenmektedir.

Eserde tarih şiirleri önemli yer tutmaktadır. II Mahmut ve devlet adamları ile ilgili tarihlerin yanında çeşme, cami, köşk, yapım tarihleri ve oldukça fazla sayıda doğum ve ölüm tarihleri bulunmaktadır.

Şiirlerinin tamamına baktığımızda, şairin genel olarak ölçüyü ve kafiyei kullanmakta başarılı olduğumuzu söyleyebiliriz. Şiirlerinde kullandığı dil de çoğunlukla sade ve anlaşılırdır; şiirlerinde atasözü ve deyimlere de yer vermiştir.

Şair yazdıkları ile hem 19. yüzyılda Klâsik Türk Edebiyatının seçkin eserler vermeye devam ettiğini gösterir, hem de yazdıklarıyla 19. yüzyılın yaşantısına ışık tutar.

Metni oluştururken ilmî eserlerde kullanılmakta olan transkripsiyon sistemini uyguladık.

ENGLISH SUMMARY

In thesis, we have studied the poem book of Ferid İbrahim, the 19th century poet. According to the sources, the poet lived on the first half of 19th century and died on 1842. We have read his poem book, prepared a text and made a short study.

According to the information we have, the only sample of Ferid İbrahim's poem book is located in Yapı Kredi Sermet Çifter Library. Our thesis, which is prepared by the source of that sample, is consist of three sections. On the first section, the life of the poet, literal personalitiy the style and structure dimensions of the book are studied. On the second section, the sample of the poem book we have is studied. Also the points we watched during the preparation of the text are mentioned. On the third section, the text of the original poem book is given.

There are 127 poems in total in the poem book. İn these poems the subjects and ideas of advices, the criticism of the era, love and beauty are emphasised.

History poems have an important place in this piece of art. Beside the dates about II. Mahmut and government officers, there are dates about the constructions of fountains, mosques and cottages and also lots of bitrh and death dates are present.

When we look at the poems in total, we can conclude that the poem is generally succesful in using the measure and rhyme. The language he uses in the poems is generally simple and understandable. He also gives to idioms and proverbs.

The poet shows and proves with his works that, the classical Turkish literature continues to give important products in 19th century. With his products he, illuminates and shows the life style of 19th century.

While we were building the text, we have applied the transcription system which is used in scholarlyly works.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	I
KISALTMALAR.....	III
I.BÖLÜM.....	IV
FERÎD İBRAHÎM'İN HAYATI VE EDEBÎ KİŞİLİĞİ.....	IV
Hayatı:.....	IV
Edebî Kişiliği:.....	V
FERÎD İBRAHÎM'İN DÎVÂNI.....	VII
1.Divan'ın Şekil Özellikleri:.....	VII
1.1. Tertip Şekli.....	VII
1.2. Nazım Şekilleri.....	VIII
1.3. Vezin.....	IX
1.4.Kafiye ve Redif.....	X
2.Dil ve Üslûp Özellikleri.....	XIII
2.1.Dil Özellikleri.....	XIII
2.2.Üslûp Özellikleri.....	XIV
3.Muhteva Özellikleri.....	XV
Sonuç.....	XIX
II.BÖLÜM.....	XXI
METİN TESPİTİYLE İLGİLİ HUSUSLAR VE DÎVAN NÜSHASININ	
TANITIMI.....	XXI
a.Metnin Kurulmasında Takip Edilen Metodlar.....	XXI
b.Nüsha Tavsifi.....	XIV
III:BÖLÜM.....	1
FERÎD İBRAHÎM'İN DÎVÂNI'NIN METNİ.....	1
KASİDELER.....	2
MUSAMMATLAR.....	11
GAZELLER.....	103
BİBLİYOGRAFYA.....	141

I ÖN SÖZ

Klâsik Türk edebiyatı, Türk kültürünün ve dilinin İslâmî unsurlarla süslenip daha da güzelleşmesiyle oluşan ve asırlarca büyük bir coğrafyanın ortak birikimini yansıtan bir edebiyattır. Her edebiyat, kendi devrinin zevklerini, sanat anlayışlarını, inaçlarını, kısaca hayatın izlerini geleceğe taşır. Klâsik Türk edebiyatı da, hayattan kopuk olduğu söylene de, toplum hayatını takip etmekte ve bizlere onun akislerini yansıtmaktadır. Bu edebiyat başlangıcından bu yana her sahada pek çok sanatkâr yetiştirmiştir. Bu sanatkârlar çeşitli konularda, manzum veya mensur binlerce eser vücuda getirmişlerdir. Klâsik Türk edebiyatı sahasında yetişen şairlerin eserleri kimi zaman mesnevî nazım şekliyle kaleme alınmış, hacimli veya hacimsiz müstakil eserler şeklinde tezahür etmekte, kimi zaman da değişik nazım şekilleriyle yazılmış şiirleri bir divan içinde bir araya toplanmıştır. Bazı şairlerin şiirleri ise çeşitli şiir mecmuaları veya diğer eserler içinde dağınık hâlde bulunmaktadır.

Bu edebiyatın yetiştirdiği şairlerden birisi de Enderunlu Ferîd İbrahîm'dir. Enderunlu olması sebebiyle devrin yaşantısına ışık tutabilecek olması ve divanında yer alan tarihlerin oldukça yer tutuyor oluşu ve 19. yüzyılda edebiyatımızın gelişimini takip etmek amacıyla bu şairin divanı üzerinde çalışmaya karar verdik. Eski Türk edebiyatının lâıykıyla anlaşılıp anlatılabilmesi için bu tür eserlerin de gün yüzüne çıkarılması gerektiği kanaatindeyiz.

Bugüne kadar bu saha ile ilgilenen ilim adamları ve araştırmacılar tarafından pek çok sanatkâr ve eseri hakkında, gerek metin tesisi, gerekse tetkik itibarıyla çeşitli çalışmalar yapıldı edebiyat tarihimizdeki yerleri ve önemleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Ancak hayatı ve eserleri hakkında araştırma yapılması gereken daha pek çok sanatkar mevcuttur. Bunların eserlerinin de incelenip ilim âlemine kazandırılmaları gerekmektedir.

Bazı şairlerin hayatları ve eserleri hakkında tezkirelerde ve diğer kaynaklarda yer yer uzun bilgiler verilirken bazı şairlerin hayatları ve eserleri hakkında çok sınırlı bilgiler bulunmaktadır. Enderunlu Ferîd İbrahîm hakkında da yeterli bilgi mevcut

II

değildir. Hayatıyla ilgili daha çok işinden bahsedilmiş, şairliğine çok değinilmemiştir. Kaynaklarda da daha çok naat ve tarihlerinden örnekler tercih edilmiştir.

Ferîd İbrahîm'in, mevcut bilgilerimize göre tek eseri olan divanının tek nüshası tespit edilebilmiştir. Bu nüshadan hareketle hazırladığımız bu tez üç ana bölümden oluşmaktadır. Birinci Bölümde Ferîd İbrahim'in hayatı, edebî şahsiyeti ve divanı hakkında bilgiler ortaya konmuştur. Ardında divanın kısa bir incelemesi yapılmış, şekil ve muhteva özellikleri ele alınmıştır. Bu incelemelerden sonra şairin Türk edebiyatındaki yeri ve önemi tespit edilerek hayatı, edebî şahsiyeti ve divanı ile ilgili bilgilerden çıkarılan neticeler *Sonuç* başlığı altında verilmiştir.

İkinci Bölümde divanın elimizdeki tek nüshası tanıtılmıştır. Ardından metin hazırlanırken takip edilen yol ve uyulan hususlar belirtilmiştir.

Üçüncü Bölümde divanın metni ortaya konmuştur. Metin ortaya konulurken, tam bir mürettep divan olmadığı için, klâsik divan tertibine uygun şekilde kasideler, musammatlar ve gazeller olarak üç bölüm hâlinde düzenledik.

Eserin transkripsiyonlu metni haricindeki imlâsında Türk Dil Kurumu'nun 2000 yılında yayımladığı imlâ kılavuzuna uyulmuştur. Ancak inceleme kısmında verilen beyitlerde kelimenin bünyesinde bulunan uzun ünlüler ve özel isimlerdeki uzun ünlüler korunmuştur.

Ferîd İbrahîm Divanı üzerinde çalışmaya başladığımız andan bugüne kadar çalışmamızda çeşitli sıkıntılarla karşılaştık. Tek nüsha olduğu için karşılaştırma imkanımız olmadı. Karşılaştığım bütün güçlüklerde yardımını esirgemeyen, desteği ve hayata olumlu bakışıyla bana güç veren danışman hocam Dr. Üzeyir ASLAN'a teşekkürü borç bilirim.

Çalışmamızda, doğruya en yakın metni elde etmeye gayret ettik. Tezimizi her ne kadar gayret ve samimiyetle ortaya koymaya çalışsak da hata ve eksiklerimizin olacağı muhakkaktır. Sürenin sınırlı olması, tezimizin istediğimiz olgunluğa ulaşmasına engel olmuştur. Bu yüzden hata ve eksiklerimizin mazur görülmesini dileriz. Bunların düzeltilmesi, doğruları görmemize yardımcı olacak ve gelecek çalışmalarımız için yardımcı olacaktır.

Ferda ÇOBANOĞLU
İstanbul 2006

KISALTMALAR

m.	: miladi
h.	: hicri
bl.	: bölümü
bs.	: baskı
c.	: cilt
DİA	: Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi
G.	: gazel
Hız.	: hazret(i)
hızl.	: hazırlayan(lar)
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
Ktp.	: kütüphanesi
K.	: kaside
mad.	: maddesi
nr.	: numara
öl.	: ölümü
s.	: sayfa
Yay.	: yayınları
M.	: musammat
vd.	: ve diğerleri

IV

1.BÖLÜM

FERİD İBRAHİM'İN HAYATI VE EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Hayatı:

Kaynaklarda doğduğu yer ve tarihle ilgili herhangi bir bilgiye rastlayamadığımız şairin 19.yüzyılın ilk yarısında İstanbul'da yaşamış son dönem Osmanlı şairlerinden olduğu bilinmektedir.Kaynaklar, Divan-ı Hümayun hocalarından İsmail Efendi'nin oğlu olduğunu belirtmektedir.Kaynaklarda Üsküdar Yeni Cami Mütevellisi ve Surremini Ferid İbrahim Bey olarak adı geçen şairin h. 1258 / m. 1842 tarihinde Surre-i Hümayun Emaneti hizmetiyle güney Hicaz'a gönderildiğini ve Şam'a vardığında orada vefat ettiğini de kaynaklardan öğreniyoruz.¹

Hayatı ve ailesiyle ilgili bazı bilgileri de şiirlerinden yararlanarak tespit etmeye çalıştık.Bir tarih beytinde kayıvalidesi Fatma Hanım'ın ölümüne tarih düşürmektedir.(h. 1227 / m. 1812)Bir mersiyesinde yine aynı tarihte kardeşi Arif Bey'in yedi yaşında iken vefat ettiğini yazmaktadır.Bir başka mersiyesinde ise kardeşi Ahmet'in ölümü üzerine tarih düşürür(h.1228 / m.1813) ve babasını teselli edip sağlığı için dua eder.Bir milad manzumesinde h. 1228 / m. 1813 yılında yılbaşının ikinci salı gecesi saat yedide kızı Fatımatü'z-Zehra'nın doğduğunu haber verir.Başka bir manzumede de h. 1231 / m. 1816 tarihinde Hadice Hüsna adlı kızının doğduğunu haber vermektedir.

Ferid İbrahim Divanı'nda, Mahmut Han adının otuzdan fazla kullanılışı,ayrıca onun mahlası olan Adfî'nin de şiirlerde sıkça kullanılması,şairimizin 2.Mahmut devrinde yaşadığını ve onun desteğini gördüğünü doğrulamaktadır. Onun saltanatı zamanında kendisine tevliyet ihsanında bulunulmuştur. Padişaha duyduğu minneti pek çok şiirinde dile getirmektedir.

Enderunlu Mehmed Akif Mir'ât-ı Şi'r adlı tezkiresinde 24 Enderunlu şairden bahsederken Hazine-i Hümayun'dan Ferid İbrahim'den de söz etmektedir.²

¹ Davud Fatin Efendi, Tezkire-i Hatimetü'l- Eş'ar, İstanbul 1271/1870, 329-330.s.

Kamusu'l-Alâm, Şemsettin Sami, Ankara 1323/1904, 5.c., 3405.s.

Ata Tarihi, Tayyazade Ataullah Ahmet Ata Bey, İstanbul 1293/1876, 5.c.,321-326.s.

² Mir'at-ı Şi'r, Enderunlu Mehmed Akif, 1211/1796, s.30^a ve 30^b.

Edebî Kişiliği:

Kaynaklarda Ferîd İbrahîm'in şairliğiyle ilgili yeterli bilgi bulunmamaktadır.Şiirlerinden örnekler verilirken de genellikle naatlarından ve tarihlerinden örneklerin seçildiğini görüyoruz.

Klâsik Türk Edebiyatı anlayışına uygun olarak şiirlerinde din ve tasavvufa yer vermiştir.Divan-ı Hümayun hocalarından birinin oğlu olduğunu ve Enderun'da yetiştiğini düşünürsek şiir,din ve tasavvuf konularında iyi bir eğitim aldığını düşünmek yanlış olmayacaktır.Şiirlerinde sure isimlerine,âyetlere,hadîslerden alıntılara yer vermesi de bunu göstermektedir.Bu tür şiirlerinde çoğunlukla dünya hayatının geçiciliği,insanların doğru yoldan sapması,devrindeki ahlâk anlayışından şikayet,Hız.Muhammed(sav) sevgisi ve Allah(cc)sevgisi işlenmektedir.

Beni yoldan çıkarup nefsimiñ âli evvel

Bî-hüde eylemişim ‘aşk ile kâli evvel

Gönül olmuşsa da Mecnûn mişâli evvel

Bilmedim bezm-i muhabbetdeki hâli evvel

İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perî

Zāt-ı vahdet ne imiş noktadan aldım haberi(M.4/2)

Peygamberimize yazdığı bir naatında devrinde ümmetin halinden duyduğu üzüntüyü dile getirir ve küçüğün büyüğe saygısı kalmadığını anlatır:

Ki sensin cān-ı ‘âlem ‘âlemin cānı saña ‘âşık

‘Aceb bu ümmetiñ hâli ne hâlet yâ Resûlellah(G.39/4)

Kibâra yok sığarın hürmeti hayli zamānlardır

Qanı emr-i ulū’l-emre itā‘at yâ Resûlellah(G.39/5)

VI

Devrin padişahı 2.Mahmut ve dönemin önemli şahsiyetlerini övgüler sunduğu bölümler de dikkat çekmektedir. Hazine-i Hümayun'da yetişen biri olarak Üsküdar Yeni Cami tevliyetiyle vazifelendirilmek onun için bir ihsandır.

Hazret-i Maḥmūd Ḥān ‘adli şāhenşāh-ı dehr

Zatı ḥurşīd-i sipihr-i feyz-baḥşā-yı cihān(M.16/2)

Sen ol nām-āver-i Maḥmūd Ḥān-ı ‘Adlīsin şāhā

Sen olduñ cāmi‘ü’l-ḥayrāt ile şāyān-ı teşhīre (M.20/11)

Sadrazam Ali Paşa’ya da yanan Cihangir Camiini yeniden yaptırdığı için övgüler yağdırır ve bu mutlu hadise için tarih yazar:

Vezīr ibni vezīr ü şadr-ı a‘zam kim ‘Alī Pāşā

Vücūdı nādirü’l-mevcūd bir akrānı yok ḥālā(M.23/1)

Ferīdā çıkdı bir tārīḥ-i ra‘nā ḥāmeden yazdım

Cihāngīre güzel resm eyledi cāmi‘ ‘Alī Pāşā (M.23/8)

Şairin edebî kişiliğinde tarih yazmanın önemli bir yeri olduğuna inanıyorum.Ferîd İbrahîm devlet adamları dışında da çevresinde yaşanan birçok olay için tarih düşürmüştür.Bu yönüyle de devre ışık tuttuğunu söylemek yerinde olacaktır.

Bir tarih manzumesinde Sultan Mahmut’un veziri Osman Paşa’nın Arapgir’e cami yaptırmasına şöyle tarih düşürmektedir:

Veẓīr-i ekremi Sulṭān Maḥmūd-ı kerem-kārīñ

Ki olmuş şöḥreti ‘Oṣmān Pāşā-yı kemāl-ārā(M.24/1)

VII

Feridā cevherin tārīḥ-i ihyā eyledi ḥayrın

‘Arapgîre idüp ‘Oṣmān Pāṣā cāmi‘i inṣā (M.24/6)

Günümüzde onarımdan geçirilip varlığını sürdüren Üsküdar Çavuşdere’deki Ümmü Gülsüm Hanım Çeşmesi’ne şöyle tarih düşürmektedir:

Eşer-i ḥayre Ferīd oldu bu tārīḥ-i tām

Çeşme yaptırdı eyü māder-i Ḥilmī Pāṣā (M.38/4)

FERİD İBRÂHİM EFENDİ DİVÂNİ

1. Divan’ın Şekil Özellikleri :

1 . 1. Tertip Şekli

Klâsik edebiyatımızda bir divan oluşturulurken genellikle şiirler belirli bir düzen içinde sıralanır. Bu düzene göre bir divanda sırasıyla şu bölümler bulunur : 1.kasideler, 2.terci’-bend, terkib-bend , 3.küçük mesneviler, 4.tarih manzumeleri, 5. musammatlar, 6.şarkılar, 7.gazeller, 8.mukattaat (rubâî, kıt’a, nazım, dü-beyt, tuyuğ), 9.müfredât. Bu şekilde düzenlenen divanlara “mürettep”, bu düzene dikkat edilmeden oluşturulanlara ise “gayr-ı mürettep” divan adı verilir.

VIII

Ferîd İbrâhîm Efendi Divanı, elimizdeki nüshaya bakıldığında klasik edebiyatımızdaki anlayışa göre “gayr-ı mürettep” bir divandır. Kütüphanedeki kayda göre divanın, şairin kendi hattıyla yazıldığını dikkate alırsak bunun aksinin ortaya çıkması da söz konusu olamayacaktır. Divanın başında müseddesler ve muhammesler yer almış ardından tarihler, gazeller yazılmış ve en sonunda iki kasideyle divan tamamlanmıştır.

1 . 2. Nazım Şekilleri

Ferîd İbrâhîm, divanında klâsik Türk şiiri nazım şekillerinden kaside, müsemmen, müseddes, muhammes, tahmis ve gazeli kullanmıştır.

Kasideler : Divan’da, eserin sonunda yer alan 2 kaside vardır.Beyit sayıları 1. kasidede 65 beyit, 2. kasidede 44 beyittir.Her iki kaside de Sultan Mahmud’a övgü amacıyla yazılmış birer methiye özelliği taşımaktadır.

Müsemmen : 10 bentten oluşan Müsemmen-i Mütেকerrir , Hz. Muhammed için yazılmış bir naattır.Şairin peygamber sevgisini samimiyetle dile getiren bir naat örneğidir.

Müseddes : Divan’da 8 tane Müseddes-i Mütেকerrir yer almaktadır.

Muhammes :Divan’da biri 5 bent, diğeri 9 bent, öteki 10 bent olan 3 muhammes bulunmaktadır. Bunlarda da Allah aşkı ve tevekkül vurgulanmaktadır.

Tahmis: Divan’da 3 tane tahmis vardır.Birincisi Fuzuli’nin gazelini tahmis, ikincisi Sâmi Efendi’nin gazelini tahmis, üçüncüsü de Nef’î’nin bir gazelini tahmistir.

Gazeller : Divanımızda 58 gazel vardır. Bunların içinde 1 tane Gazel-i Münacaat, 5 tane Na’t-ı Şerif, 1 tane de Gazel-i Müstezâd yer almaktadır.

IX

1 . 3. Vezin

Klâsik şiirimizde aruz vezni ahengi sağlayan en önemli unsurlardan biri olmuştur. Şairler de şiirlerinde bütün aruz kalıplarını kullanmaya gayret ederek sanat güçlerini ispat etmeye çalışmışlardır. Ferîd İbrâhîm, divanındaki şiirlerin çoğunu Bahr-i Remel ve Bahr-i Hezec kalıplarını kullanarak yazmıştır.

Remel bahrinde toplam 71 şiir yazmıştır. Remel bahrinin en çok kullandığı kalıbı “Fe ‘i lâ tün / fe ‘i lâ tün / fe ‘i lâ tün / fe ‘i lün” kalıbıdır ve bu kalıpla 44 şiir yazmıştır. Remel bahrinde ikinci tercihi “ Fâ ‘i lâ tün / fâ ‘i lâ tün / fâ ‘i lâ tün / fâ ‘i lün” kalıbıdır. Bu kalıpla ise 27 şiir yazmıştır.

Ferîd İbrâhîm, ikinci olarak “hezec” bahrini tercih etmiştir. Bu bahrin 4 kalıbıyla şiirler yazmıştır. Bu bahirde en çok “ Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün ” kalıbını kullanarak 30 şiir yazmıştır. Bunun dışında hezec bahriyle 8 şiir daha olmak üzere bu bahri toplam 38 defa kullanmıştır.

Şairimiz bunların dışında Bahr-i Recez’le 4 şiir, Bahr-i Hafîf’le 2 şiir, Bahr-i Münserih ile 1 şiir , Bahr-i Mütেকârib’le 1 şiir, Bahr-i Müctes’le 3 şiir, Bahr-i Muzari’ ile 6 şiir ve Bahr-i Seri’ ile 1 şiir yazmıştır.

Ferîd İbrâhîm, farklı kalıpları kullanmasına rağmen aruz vezninin kullanımında kusur sayılabilecek uygulamalar da yapmıştır.

Şairimiz “ayn” ile başlayan bir kelime ile ulama yapıyor. Bu vezin kullanımı açısından bir kusurdur.

Pertev-i çeşm-i dilim ‘aşk oldu âh(M.3/4)

X

Yine aynı şiirin içinde aynı kusura bir örnek daha buluyoruz.

Hân-kah-ı gâmda dil âzâd-veş(M.3/11)

Bir sonraki Müseddes-i Mütেকerrir ‘de de aynı hatayı tekrar eder.

Göñül olmuşsa da Mecnûn mişâli evvel (M.4/2)

Şairimiz içinde uzun ünlü bulunan ve “n” ile biten heceleri genellikle bir buçuk hece sayıyor.

Muvaffak eyleye her ân zâtîñ hüsn-i tedbîre (M.20/17)

(Cihangir Camii Tarihi Manzumesi)

Bu türdeki kusurlara ve Türkçe sözcüklere epeyce yer vermesine rağmen şairin yine de vezin kullanımında başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

1 . 4. Kafiye ve Redif:

Şiirde ahengi güçlendiren,şairin ilhamına yön veren ve şiirin hafızada kolayca yer etmesini sağlayan en önemli unsurlardan biri kafiye ve rediftir.Şairimizin de şiirlerinde redif ve kafiyeğe önem verdiğini görüyoruz.Ferîd İbrahîm,şiirlerinde çoğunlukla tam ve zengin kafiyenin ardından rediflere yer vermiştir.Aşağıdaki mısralar bu hususu örneklendirmektedir.

Tehî destân-ı bâzâr-ı gamız irâdımız yokdur

Nukûd-ı eşkden ğayrı naşîb ü zâdımız yokdur

Tecellî âşinâyız âhara isnâdımız yokdur

Felekden iştikâ-yı hâtır-ı nâ-şadımız yokdur

Göñüldendir şikâyet kîmseden feryâdımız yokdur (M.14/1)

XI

Yine mir'at-ı dil-i şevkıma şafvet geldi

Ṭūṭī-i ṭab'-ı sūḥan-pervere nevbet geldi(M.60/1)

Şairimiz yukarıdaki mısralarında da görüldüğü gibi genellikle rediflerin Türkçe ek ve sözcüklerden oluşmasına dikkat etmiştir.Sözcüklerle oluşanlar yanında eklerle oluşan rediflere de yer verilmiştir.Divanındaki gazellerden seçilen aşağıdaki beyitler bunu örneklendirmektedir.

O meh-rū ebr-i zūlfūnden ruḥuñ kīm āşikār eyler

Kemend-i 'aşkına dūcār edip mihri şikār eyler (G.16/1)

Ġam yeme dūzaḥ-ı ğamdan seni ğılmān beġenir

Cennet-i rüyuñu seyr eylese Rıdvān beġenir(G.17/1)

Belā-yı derd-i 'aşķ ü hicriñ ey meh-rū çekenden şor

O kāfir ğamze-i ğam mācerāyı gel de benden şor(G.22/1)

O ḥūnī göz ucuyla 'āşıķa bakmış bakışmışdır

Meger bezm-i raķībe uğramış çaķmış çaķışmışdır(G.8/1)

Āh-ı dili hem-sūz edeyim meş'alelerle

Yetişir oyalandık bu kadar meşğalelerle (G.48/1)

Şair, bazı şiirlerinde Arapça ve Farsça sözcükleri de redif olarak kullanmıştır.Bazı şiirlerinde ise Türkçe.Arapça ve Farsça sözcük ve ekleri birlikte redif ve kafiyeinin içinde kullanmaktadır.Bu şiirlerin rediflerinin birden çok sözcükten oluştuğunu görmekteyiz. Aşağıdaki beyitler bu durumu örneklendirmektedir.

XII

Oldu gönölümce felek ruḥṣat-nümā-yı ‘adl ü dād

Sūy-ı ümmīde vezān olsun hevā-yı ‘adl ü dād (M.63/1)

Dü-çeşmiñ şeb-çerāğ-ı bezm-i vuşlat yā Resülellah

Gelür verd-i ruḥuñdan bŷy-ı vaḥdet yā Resülellah(G.38/1)

Ḥazret-i Maḥmūd-ı ‘Adlī Ḥān sultān-ı cihān

Sāye-i zātıyla ‘ālem ber-murād-ı rŷzgār(M.55/1)

Sāyebān-ı sāyesi fark-ı cihān şemsiyyesi

‘Ömrin efzŷn ide Ḥaḳ bā-imtidād-ı rŷzgār(M.55/2)

Gönölüm ey mihr ü ğamıñla āh vāh eyler gezer

‘Azm-i dīdārıñla etrāfa nigāh eyler gezer (G.13/1)

Rızā-cŷyum umŷrum saña tevfiẓ eyledim yā Rab

Yeñi bir ‘arz-ı ḥāl-i köhne tebyīẓ eyledim yā rab

Ki cŷrmüm ḥadden efzŷn oldı taḳrīẓ eyledim yā Rab

Ḥulāşa her ne emr itdŷñse ta‘rīẓ eyledim yā Rab

Aman ey luḳfı çoḳ pervedigārım iş saña ḳaldı (M.13/6)

XIII

Sevdiğim şūh-ı cihān olsun derim meşreb bu yā

Āfet-i devr-i zamān olsun derim meşreb bu yā(G.4/1)

Ey dil hevā-yı yār ne sende ne bende var

Evvelki āh ü zār ne sende ne bende var(G.19/1)

2. Dil Ve Üslûp Özellikleri

2. 1. Dil Özellikleri :

Ferîd İbrahîm,Klâsik Türk Edebiyatının son dönem şairlerinden biri olarak genelde anlaşılır bir dil kullanmaktadır.Şairin dili çok ağır olmamakla beraber,Arapça ve Farsça sıkça sözcüklerin kullanıldığı bölümler biraz daha zor anlaşılmaktadır.Bu türdeki anlatımla daha çok kasideler ve musammatlar bölümünde karşılaşmaktayız.

Tâcdâr-ı rub‘-ı meskûn şehir-i yār-ı kâmkâr

Pâdişâh-ı kâr-fermâ-yı kerâmet râyegân (M.16/1)

Hâzret-i Maḥmûd Hân ‘adli şâhenşâh-ı dehr

Zâtı ḥurşîd-i sipihr-i feyz-baḥşâ-yı cihân(M.16/2)

Olalı saṭvet-nişîn-i taht-ı ‘âlî-baht sen

Ez-diyâr-ârâ-yı zâtıñdır vedâd-ı rûzgâr (M.55/7)

XIV

Bunların dışındaki şiirlerde şairimizin oldukça anlaşılır bir dil kullandığını,konuşma diline yakın ve anlaşılır bir dil tercih ettiğini söylememiz yerinde olacaktır.

Bu hāk-i Sākız erenler maḥalli hoş yerdir

Biri derūn ü biri taşrasın görür gözler(M.17/3)

Ey efendim pederim çekme elem oğluñ için

Dilerim nice zemān sen kalasın sağ ü esen (M:36/3)

Neden eglendi o gül-rū ne idi bitmez işi

Beni bekletme ne olsun bugün aḥşāma kadar(G.9/2)

Yeter luṭf eyle isrāf itme lāzım olur bir gün

Ferīde ḥās ise ancak bu nāz ü serzenişçikler (G.15/5)

Bakmadan geçti benim yüzüme āh iki gözüm

Nice kan ağlamasın derd ile iki gözüm(G.31/1)

2. 2. Üslup Özellikleri:

Ferīd İbrahīm'in din ve tasavvufla ilgili olan şiirlerinde,övgü amaçlı şiirlerinde biraz daha anlaşılması güç bir üslup kullanılırken divanın geri kalan kısmında ise sade,anlaşılır ve konuşma diline yakın bir üslup kullanılmaktadır.Deyimler ve atasözleri de şiirlerini anlaşılır ve akıcı hale getirmiştir.

XV

Diñle taqrîr edeyim ben dañi küstâhlığım

Kulağ asmazsa da kimse bu kadar eş‘āra(K.2/18)

Bir kere sürçen atn başını kesmezler imiş

Aman ey kân-ı kerem merhamet it bir pâre(K.2/32)

Kuş sūdüyile perveriş-yâb ola cism-i nâziki

Şāye şalsun üstüne dā’im kânād-ı rûzgār (M.55/16)

Bir kılı kırk yara icrā-yı haqīkatde budur

Şāha şāyan sülûk öyle şarafıyyet geldi (M.60/19)

Yed-i himmetle Cedīde Boğazın aldı ele

Şık boğaz itdigi dem ‘aqlına hıffet geldi (M.60/46)

Cānıma āteş bıraktın kendimi bilmem hele

Dil midir āyā ciger-gāhım mıdır hālā yanar(G.18/4)

3. Muhteva Özellikleri:

Elbette Klâsik Türk Şiirini besleyen kaynaklardan birisi İslâm dinidir.Müslüman toplumların yaşantıları,kültürleri,inançları ve gelenekleri bu edebiyatı derinden etkilemiştir.

Ferîd İbrahîm de bu edebiyatın bir temsilcisi olarak elbette Allâh(cc)sevgisi,Peygamber sevgisi konularını işlemiş, sûre isimlerini şiirlerinde kullanmıştır.Fakat bunun bir geleneği devam ettirmekten başka bir anlamı yok gibi gözükmetedir.Kendisi de dünya işleriyle uğraşırken ahireti unuttuğunu dile getiriyor.

XVI

Hāb-ı rāḥat mı gelir dīde-i ḥūn-ālūda

Dest-i fikrimde girībān-ı dilim fersūde

İrtikābāt-ı ma'asīden olup āsūde

Olmadım kayd 'ubūdiyyet ile ma'būda

Yine münceer ola ḥālīm bu televvünde benim

Dil peşīmān gene tövbeye varmaz dehenim(M.2/2)

Beni yoldan çıkarup nefsimiñ ālı evvel

Bī-hūde eylemişim 'aşk ile kālī evvel

Göñül olmuşsa da Mecnūn mişālī evvel

Bilmedim bezm-i muḥabbetdeki ḥālī evvel

İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perī

Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi(M.4/2)

Heb hevā-yı ārzū-yı māsivā beyhūdedir

Bu riyyā-yı zāhid-i şūret-nümā beyhūdedir

Devlet-i şadr-ı cihāna ilticā beyhūdedir

Māl ü evlād ü 'ıyāle i'tinā beyhūdedir

Heb umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-gerü(M.15/3)

Şairin en önemli yönlerinden biri devrinde olanlarla ilgili yazdığı tarih manzumeleridir.Özellikle 2.Mahmut ve onun devlet adamlarının yaptıklarına tarih düşürür ve onlardan ihsanda bulunmalarını bekler.Tarihleri arasında cami yapım veya onarım tarihleri,doğum ve ölüm tarihleri epeyce yer tutar.Tarihlerinden döneminde yangınların pek çok binayı tahrip ettiğini,1810'lu yıllarda İstanbul'da veba hastalığından çok kişinin vefat ettiğini öğreniyoruz.Aşağıdaki beyitler bunlara örnektir.

XVII

Çukurcum‘adan itmek-ile zuhūr āteş-i iḥrāk

Yakup eṭrāfı sūzān eyleyüp geldi Cihāngīre (M:20/13)

Ferīd-i bende-i dergeh düşürdi böyle bir tārīḥ

Bu vālā cāmi‘i Maḥmūd Ḥān yaptı Cihāngīre(M:20/27)

Min-Nebî sırrı zuhūr idüp bu tārīḥe Ferīd

Mescid-i Dāvūd Pāşā buldı termīm ile zīb (M.21/6)

Zaḥm-ı ṭā‘ūn-ı vebādan ‘ākıbet

Emr-i Ḥaḳḳa eyledi teslīm-i cān(M:29/2)

Zaḥm-ı ṭā‘ūn ile met‘üne olup āḥır-ı kār

Eyledi cısr-i fenādan reh-i ‘uḳbāya gūzer (M.31/3)

Hemān ‘īd-i fıṭrıḥ ikinci günü

Vebādan göçüp ‘adni kıldı penāh(M.32/2)

Vebā ser-pençesine olmayup tāb-āver ol nāzik ten

Girüp laḥd-i zemīne çeşm-i ‘ālem eşk-rīz oldu(M.34/3)

Ferid İbrahim Divanı’nda Allah, Rab, Hz.Muhammed, Mahmut Han, Hz.Osman, Aristo, Felatun, Hz.Yakup, Serberber Ali Ağa, Fuzuli, Hz.Süleyman, Vidin Valisi Derviş Mustafa Paşa, Sadrazam Ali Paşa, Sultan Mahmut’un veziri Osman Paşa, Ḥātem-i

XVIII

Ṭāyy, Hızır, İlyas, Hüsrev, Cem, Yezid, Hz. Hamza, Leyla ile Mecnun, Mani, Behzad, Esrar, Vasıf Bey, Sami Efendi, Bilal-i Habeşi gibi özel isimler yer almaktadır. Divandaki tarihlerde bunların dışında pek çok kişinin daha adı geçmektedir.

Divanda yer alan Sakız, Medine, Mekke, Üsküdar, Çamlıca, Cihangir, Çukurcuma, Vidin, Arapgir, İstanbul, Cedide Boğazı, Yesrib, Batha, Kahire, Taybe, Bolu ve Edirne ise coğrafi unsurlardır.

Ferîd İbrahîm divanında birer gazellerine tahmis yazdığı Fuzûlî, Nef'î ve Sami Efendi'nin adlarına şair olarak yer vermektedir.

Şairimiz en çok tanınan Enderunlu şair olan Vasıf'ın da adını divanında zikreder. İki şair de Sultan 2. Mahmut'tan sevgi ve övgüyle bahsetmektedir. Annesinin Çamlıca'da 2. Mahmut için yaptırdığı köşk için, cirit oyunları için yazılan şiirler ve şehzadelerin doğumu için yazılan şiirler iki şairin divanında da yer almaktadır.

Şairimiz münacat, naat dışındaki gazellerinde aşkı, sevgilinin güzelliğini ve vefasızlığını, aşkın çilesini, bezimde yaşananları dile getirir.

Sâķi yâ bezm-i şafâdan ayağın dūr etme

Şun bize başın için bir iki sahbâ-yı feraḥ (G.7/3)

O ḥunî göz ucuyla 'âşıkā bakmış bakışmışdır

Meger bezm-i raķîbe uğramış çaķmış çaķışmışdır (G.8/1)

Gerçi geçmiş güzelim vaķt-i civânı ammâ

Kim görürse seni bu ḥüsn ile elân beğenir (G.17/3)

XIX

Bugün neylersen eyle bul târîķin da‘vete yârı

İdüp tertîb bezm-i ũlfeti aķşāma şûret ver (G.21/4)

N’ola mātem-şî‘ār olsam başımda ķara sevdā var

Baňa dīvānelik şöhret virir bir addır sensiz(G.25/3)

Çok zamāndır ararım göñlümü bilmem n’ittim

Beni aldatma güzel başıñ içün sende ise(G.47/2)

Bir söyünmez āteşe düşdi dil-i rüsvā yanar

Görse ķüsñün āh idüp Mecnün değil Leylā yanar(G.18/1)

Sonuç:

Ferîd İbrahîm,19.yüzyılın ilk yarısında yaşamış bir şairdir. Kaynaklarda hayatı ve eserleriyle ilgili çok fazla bilgi yoktur. Şiirlerinden kaynaklarda verilen örnekler daha çok naat ve tarihlerinden seçilmiştir.

Ferîd İbrahîm’in ölüm tarihi, kaynaklara göre 1842 yılıdır. Kaynaklar,Surre Emîni vazifesiyle Hicaz’a gönderildiği 1842 yılında Şam’a vardığında orada vefat ettiğini belirtmektedir.

Şair, divanında kaside, müsemmen, müseddes, muhammes, tahmis ve gazel nazım biçimlerini kullanmıştır. Divanda toplam 127 şiir yer almaktadır.

Ferîd İbrahîm Dîvânı, klâsik divan tertibine uyulmadan oluşturulmuş gayr-i mürettep bir divandır.

XX

Şiirlerinin tamamı dikkate alındığında genel olarak vezni ve kafiyei kullanışının başarılı olduğu söylenebilir.

Divanın muhtevasına baktığımızda,münacat ve na‘tların dışında devrin ahlak anlayışından şikayet,dünya alakalarından kopamama gibi dinî ve ahlâkî konular işlenmiştir.

Divanda tarihler önemli yer tutmaktadır. Tarihlerde çeşme, cami, kasr yapım ve tamir taihleri yanında oldukça fazla sayıda mersiye ve milad tarihi de bulunmaktadır.

Şairin kullandığı dili incelediğimizde ,dinle ilgili şiirlerde biraz daha fazla Arapça ve Farsça sözcüğe yer verildiğini, bunun dışındakilerde ise sade ve akıcı bir dil kullandığını söylemek yerinde olacaktır. Hatta atasözü ve deyimlere de sıkça yer verilmiştir.

Divanda münacat ve naatlar dışında medhiyeler de yer almaktadır.Şiirlerinde 2.Mahmut’u, sadrazamını, vezirlerini, devrin diğer önemli şahsiyetlerini övmektedir. Çoğunlukla minnettarlığını dile getirip onlardan ihsanda bulunmalarını bekler.

Gazel biçimindeki şiirlerinde de Allah(cc)sevgisi ve Peygamber sevgisi dışında aşk konusunu işlemiştir.

Eserin tamamına baktığımızda,vezni kullanmada ve kafiyeelerde gördüğümüz.küçük kusurlar haricinde şairin başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

XXI 2.BÖLÜM

METİN TESPİTİYLE İLGİLİ HUSUSLAR VE DİVAN NÜSHASININ TANITIMI

a. Metnin Kurulmasında Takip Edilen Metodlar:

Elimizdeki yazma metin tek nüshadır. Gayr-i mürettep bir divan olduğu için biz metni klasik divan tertip tarzına göre düzenledik. Divanı kasideler, musammatlar ve gazeller olarak üç bölüm halinde tertip ettik. Gazelleri de kendi içinde Arap abecesine göre sıraladık.

A. Türkçe bazı ekler ve kelimelerin imlâsı:

Ferîd ibrahîm Divanı 19. yüzyılda kaleme alınmış bir eserdir.Eserdeki sözcük ve eklerin yazımında bir 19.yüzyıl metni olduğu için mümkün olduğu kadarıyla günümüze yakın biçimleri kullanmayı tercih ettik.

İsim Çekim Ekleri:

a. Akkuzatîf (yükleme) hâlî: İsmi cümlelerin nesnesi hâline getiren ve yükleme fonksiyonu taşıyan bu ek, düzlük-yuvarlaklık uyumuna göre ve sessiz harfle biten kelimelere sadece –ı, –i; sesli harfle bitenlere ise –yı, –yi getirilmek suretiyle yazılmıştır.Beni (K. 2/409), âlâyişi (M. 7/4), Ristoyu (M. 54/15), âyîneyi (G. 17/2).

b. Lokatîf (bulunma) ve ablatîf (uzaklaşma) ekleri: Bu eklerin imlâsında sadece d’li şekilleri ile karşılaşıldığı için –da, –de, –dan, –den şeklinde okunmuştur. Nazardan (K. 2/41), vahdetden (M. 13/4), müddetden (M.16/7), leţâfetde (M. 17/2), ‘âşıkda (G. 27/6).

XXII

c. *Genitif ekleri:* Bu ek, ünlü uyumuna uyularak düz veya yuvarlak vokalle –uñ, –üñ, –nuñ, –nüñ ,ñ,ñ,nıñ,niñ şeklinde yazılmıştır. ‘Ömrüñ (M. 6/2), ‘adliñdir (M. 16/22), hâkķ-ı devletiñde (M. 17/24), sıgarıñ (G. 39/5).

ç. *İyelik ekleri:* Bu ekleri de günümüz imlasına uyarak yerine göre düz veya yuvarlak okuduk.2.Tekil kişi ekinde –ñ kullanılmıştır. Gözüme(G.9/6) ,cismim(G.10/3), dīdārıñ(G.13/1), katresi(G.14/2), pervānesi(G.18/5), şekvemiz(G.36/1).

d. *Soru eki:* Bu ekin vokali yazmada daima –ı, –i şeklinde düz-dar olarak yazılmıştır. Biz de metni oluştururken aynı şekilde okuduk. Etmiş mi (K. 1/39), çerāğıñ mı (K. 2/42), eyleye mi (M. 2/3), olur mı (M. 10/7), Dil midir āyā ciger-gāhım mıdır (G. 18/4)

f. *Bildirme eki:* Bildirme ekinin daima yumuşak ünsüzle ve ünlü uyumuna uyarak yazdık. Yokdur (K. 2/35),hayāliñdir (M. 5/4),başıdır (M. 17/6), elmāsdır (M. 63/21).

Yapım ekleri:

Metinde geçen yapım eklerinin yardımcı vokalleri düzlük-yuvarlaklık uyumuna göre yazıldı. Şaşırup (K. /25),öldürdüm (M. 4/5), yakışmışdır (G.8/4).

Fiil zaman ekleri

a. *Geniş zaman:* Geniş zaman eki olan –r’nin almış olduğu yardımcı vokal, dar olarak ır, -ir ,-ur,-ür ve düz-geniş olarak –ar,-er şeklinde yazılmıştır. Olur (M. 19/11), güler geçer (G. 7/1), eyler gezer (G. 13/1), begenir (G. 17/1).

XXIII

b. Geçmiş zaman: Geçmiş zamanın rivayeti ünlü uyumuna uygun olarak –mış,-miş,-muş,-müş şeklinde okunmuştur. Görmüş (M. 55/3), olmuş (M. 61/12), geçmiş (G. 17/3).

Partisip Ekleri:-dık, -dik, -duk, -dük ekinin her şekli kullanılmıştır. Gördüğü (G. 7/1), yetmedik (G. 18/3), çekdiğim (G. 33/3), yandıkda (M. 22/4).

Gerindium Ekleri: Bu ek –up, üp yuvarlak vokalli ve p’li yazılmıştır. Çeküp (M. 31/4), olmayup (M. 34/3), kesilüp (M. 54/26), tutuşup (G. 23/2).

Emir ekleri hep yuvarlak vokalle –sun,-sün şeklinde yazılmıştır. Kursaun (G. 23/4), gelsün (G. 39/11), itmesün mi (M. 8/4), ağlasun (M. 13/1) bulmasun (M: 18/28).

Kelimeler:

Nüşadaki imlâlarına sadık kalarak dönem özelliğini aksettiren bazı kelimeler aşağıda örnekleri verildiği şekilde yazılmıştır:

İçin: içün (M. 38/2), vermek: virdi (M. 45/2) , yel: yil (G. 39/8), beri: berü (G. 54/2), geri: girüye (M. 20/14), demek: disem (M. 51/4), yer: yirde (M. 52/24), gece: gice (G. 53/7), etmek: itdim (K. 1/9), ermek: irdi (M. 9/5).

Kelimeler okunurken ğ’li biçimler tercih edilmeyerek g ve ğ sesleri kullanılmıştır. Degil (M. 5/4), yoğ (M. 11/4), bildigim (M. 16/12), felegiñ (G. 5/2).

Arapça ve Farsça bazı terkip, ek ve kelimelerin imlâsı

a. Arapça terkipler şu şekilde yazılmıştır: *Mine’l-‘aşkı* (M. 3/1), *şeyhü’l-Harem* (M. 16/16), *imâmü’l-müslimîn* (M. 19/10), *müşârun bi’l-benân* (M. 62/3).

b. Farsça isim ve hâl köküyle yapılan birleşik kelimeler tireli yazılmıştır. *Suḥan-dân* (K. 1/6), *ser-nigün* (M. 7/5), *nâ-çâr* (M. 8/4), *çäre –sâzımsın* (M. 13/8).

XXIV

Eklerin imlâsı

Aynı iki kelimenin arasına bir edat getirildiğinde tire ile ayrılmıştır. Nev-be-nev (M. 18/20), ser-te-ser (M. 52/1).

Kelimelerin imlâsı

a. Arapça ve Farsça kelimeler orijinal okunuşları ile yazılmıştır. ‘Arz-**hâl** (K. 2/24),ser**hoşuyum**(M.1/7),ve’l-**hâşıl**(M.4/6),fa’ide(M.6/4).

b. Hakk, zann, hatt gibi sonu ikiz konsonant ile biten kelimelerin sonundaki bu harfler, beyit içerisinde vezne göre çift veya tek yazılmıştır. **Hak**ka (M. 60/13), **Hak**dan (M. 60/14), **hatt**ıñ (G. 46/4), **hat** (G. 46/4).

B. Teknik Özellikler

1. Elimizde tek nüsha bulunduğu için metni oluştururken karşılaştırma imkânımız olmadı. Divanı klâsik divan tertip tarzına göre kasîdeler,musammatlar ve gazeller olmak üzere üç bölüm hâlinde düzenledik. Gazelleri de Arap abecesine göre sıraladık.

2. Her manzumenin divan içindeki yeri bölüme göre numara sırası ile verilerek belirtilmiş ve sıra numarasının hemen altına da vezni yazılmıştır.

3. Her manzumenin yazmadaki yeri sıra numarasının üstündeki dipnot numarasıyla dipnotta belirtilmiştir.

4. Metinde az da olsa karşılaşılan vezin bozuklukları, anlam da dikkate alınarak giderilmeye çalışılmıştır. Bu hususta eklenen ses, hece ve kelimeler köşeli parantez [ ] içinde, metinden çıkarılan ses, hece ve kelimeler ise dipnotta gösterilmiştir.

5. Metnin kuruluşunda basımı yapılan ilmî eserlerde kullanılmakta olan transkripsiyon sistemi uygulanmıştır.

a. Nüsha Tavsifi

Divan, Yapı Kredi Sermet Çifter Kütüphanesi “yazma eserler” bölümünde “Yazma 580 ” olarak kayıtlıdır. Tasnif no “ T 811 ” , demirbaş no “15832 ” dir.

Müellifi Ferîd İbrahîm olarak kaydedilmiştir. Dili Türkçe olan divanın cildi yoktur. Ebru kağıt kapak kullanılmıştır. Toplam 46 varaktır. 242 x 182 (226x130) mm ebadındadır. Aharlı kağıt üzerine yazılmıştır. Muhtelif olarak 3 veya 4 sütun halinde, 22 ve 25 arası satırla tâlik hatla yazılmıştır.

Baş: Āh kim āteş-i ‘ișyāna düşürdüm bedenim

Çāk çāk itsem olur derdiñ ile pîrehenim

Sonu: Hân-ı Maḥmūd ile mesrūr-ı fu’ād eyleye Hāk

Nā’il-i yümn-i rızā-yı şehe olup hemvāre

Kütüphanedeki kayda ve eserin kapağındaki ifadeye göre; divan, şairin kendi hattıyla yazılmıştır. İkinci varak, 3^a boş; 18 ve 19. varaklar boş; 21^a nın yarısı boş; 25^b boş; 26-29. varaklar boş; 30^a boş; 31^b’de sadece bir sütun yazılmıştır. Gerisi 32. varaktan son varağa kadar boş bırakılmıştır. Divanda toplam 127 manzume yer almaktadır.

Çevriyazı İşaretleri

ا	A, a, E, e
ب	B, b
پ	P, p

ت	T, t
ث	Ṭ, ṭ
ج	C, c
چ	Ç, ç
ح	H, h
خ	Ḥ, ḥ
د	D, d
ذ	Z, z
ر	R, r
ز	Z, z
ژ	J, j
س	S, s
ش	Ṣ, ṣ
ص	Ṣ, ṣ
ض	Ẓ, ẓ, Ḍ, ḍ
ط	Ṭ, ṭ
ظ	Z, z
ع	‘
غ	Ġ, ġ
ف	F, f
ق	Q, q
ك	K, k, ñ
ل	L, l
م	M, m
ن	N, n
و	V, v
ه	H, h, a, e
ى	Ī, ī, Y, y
ء	’
آ	Ā, ā
او	Ū, ū

3. BÖLÜM

FERİD İBRÂHİM EFENDİ DİVÂNININ METNİ

KAŞİDELER

1.¹

Kaşide Berāy-ı Āmeden-i İhsān-ı Hümāyūn Be-Cezāre-i Sākız
Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

- . . - - . . - - . . - - . . -
- 1   Ṭab‘a bir keyf-i şafā-āver-i devrān geldi
     Şevk-i nāmıyla ḥarīm-i dile mihmān geldi
  - 2   Ğam ğubārın ḥarem-i sīneden iḥrāc itdim
     Nūş-ı şahbā-yı şafā eyleyecek an geldi
  - 3   Reh-i ḥayretde telāş üzre gezerken nice dem
     O sebeple baña bir ḥāl-i perīşān geldi
  - 4   Öyle bir ḥāl-i perīşān ki anı takrīre
     Kilk-i dest-i emelim çāk-i girībān geldi
  - 5   Nāgehān kūşe-i endīşede gūş-ı cāna
     Semt-i dilden bu ḥiṭāb öyle nümāyān geldi
  - 6   Ne bu efkār ile endīşe-i devr ardurañ
     Ele al levḥ ü qalem resm-i suḥan-dān geldi
  - 7   Būs-gāh-ı dehen-i ehl-i niyāz u āmāl
     Ḥāk-i pāy-i şeref-efzā-yı cihān-bān geldi
  - 8   Nice biñ gürsinegān-ı emel olmuş dil-sīr
     Ḥālīn ‘arż eyle ki şimdi dem-i çespān geldi
  - 9   ‘Arż-ı ḥāl itdim o şevkiyle ḥuzūr-ı şāha
     Nażar-ı merḥamet u şefkate şāyān geldi
  - 10   Ben de bildim ki felek vefk-ı murād üzre düşer
     Dil-i pes-mānde-i ‘usr-āvere yūsran geldi

---

¹ K₁: 30^b Y

- 11 Verdim esb-i dil-i çālāke hemān bir dizgin
Didim ‘arz-ı hünere ruḥṣat u meydān geldi
- 12 Ele aldım o zamān ḥāme-i midḥat-ḥānı
Vaşfı ol şāh-ı cihānıñ dile şāyān geldi
- 13 Öyle bir şeh ki felek-i süfre-i ḥān-ı luṭfı
Mıhr ü meh āna bir altūn nemek-dān geldi
- 14 Baḥr-ı eltāf u himem menba‘-ı iḥsān u kerem
Ḥān-ı Maḥmūd-ı şiyem dehre o sulṭān geldi
- 15 Zīver-i taḥt-ı kerem ḥādım-i iḳlīm-i Ḥarem
Şāḥib-i seyf ü ḳalem şānına ‘ūnvān geldi
- 16 Nāmıdır sikke-zen-i ḥātem-i engüşt-i seḥā
Zātı vefḳ-ı selefe mühr-i Süleymān geldi
- 17 Ḳadri ser-levḥa-i mergūbe-i şadr-ı şevket
Şānı hem-maṭla‘-ı manzūme-i ḥāḳān geldi
- 18 Baḥşış-i feyż-i Ḥudādadır isti‘dādı
Fikri gencīnesi reşk-āver-i pīşān geldi
- 19 Olsa zānū-zede-i ders-i ḥayālī Risto
Hemḳü cüz-ḥān-ı elif tıfl-ı debistān geldi
- 20 Nola olursa Felāṭūn-ı sebḳ-āmūzı
Rāyı revnaḳ-dih-i bāzār-ı müdürān geldi
- 21 Ser-be-zānū-yı ḥicāb olsa sezā şeyḥ u dede
Ḳalemi şīve-fezā-yı ḥaṭ-ı ‘Oṣmān geldi
- 22 Olamaz ḳıṭ‘ada ya‘ḳūt hele hem-sengi .....
Her gören kilik-i güher-rīzini ḥayrān geldi
- 23 Nedir ol ḥaṭ-ı belāḡat-ı nemeṭ şāhāna
Şöhreti velvele-ārā-yı debīrān geldi

- 24 H̡āce-i meşķ-ı cihān şānına dense şāyān
Dāver-i kişver-i şān husrev-i devrān geldi
- 25 Dil-i derrāki o rütbe hüner-ārā o şehiñ
Dinse şāyāndır eslāfına rüçhān geldi
- 26 Nice sencīde eder çeşm-i terāzū-yı hayāl
Kef-i ihsānı yem-i cūduna mīzān geldi
- 27 Didi el arkası yerde bütün erbāb-ı hıred
Böyle bir kān-ı me‘ārif şeh-i devrān geldi
- 28 Gelmedi ne şadef [ü ne] o dür-i dāne gibi
Nice rüşen güher-i vaşşāf-ı zamīrān geldi
- 29 Vaşf-ı şānında sühan-gūyi-i māşā’a’llāh
Zīver-i elsine-i nādire-sencān geldi
- 30 Öyle şāyeste-i zībāyiş-i āgūş-ı kerem
Nesl-i ‘Oşmāniye bir şāh-ı felek-şān geldi
- 31 Nice vaşf eylemeyim ol şeh-i ‘ālī-cāhı
Kīse-i fahrımı leb-rīz eder ihsān geldi
- 32 Hıyre-i dīdemi āb-rīz edip rüşen-ter
Çeşm-i cāna bu kerem kuhl-ı safāyān geldi
- 33 İşte bâ-emr-i hümāyūnger-i müstaķardan
Hālime raḥm edip elṭāf-ı firāvān geldi
- 34 Kīmyā-yı keremiñ eyledi altūn işimi
Mevsim-i ‘īde yakīn naķd-i hünerān geldi
- 35 Her gecem ķadr ü günüm ‘īde mübeddel oldı
Nażar-ı luṭfuñ ile şervet ü sāmān geldi
- 36 Saķıza düşdi o dem velvele-i ihsānıñ
Ed‘iye-h̡ānıñ olup pīr ü civānān geldi

- 37 Nigeh-i merḥametiñ verdi ḥayāt-ı tāze
Çehre-i zerd-i ğam-āverdemize ḳan geldi
- 38 İki bîçāre ḳuluñ eyledi iḥyā luṭfuñ
Çeşm-i Ya‘ḳūp-güşā müjde-i Ken‘ān geldi
- 39 Bir şeh itmiş mi bu iḥsānı ‘aceb bir ḳulına
Çok düşündüm bilemem ḥāṭıra nisyān geldi
- 40 İşte tāriḥ-i selef işte esānīd-i ḥalef
Bir bilir var mı nice def‘a nūvisān geldi
- 41 Ey şehen-şāh-ı bülend aḥter-i evc-i şevket
Āsmān-ı dergehine bir zede-dāmān geldi
- 42 Dergehiñ melce’-i erbāb-ı niyāz ü ḥācāt
Nāzar-ı ma‘deletiñ dehre nigeh-bān geldi
- 43 Ḥayr-ḥ‘āhān-ı deriñdir ḳuranā bendeleriñ
Cümlesi ḥıdmetine cān siperān geldi
- 44 Hele şevketli mehābetli veliyyü’n-ni‘ām
Bendegān içre ḳuluñ fā’ik-i aḳrān geldi
- 45 Bendeyim ben daḥi faḥr eyler isem çok mı baña
Beynü’l-aḳrān nigeh-i luṭfuñ ile şān geldi
- 46 Nice mümkün ideyim ḥaḳḳ-ı edā-yı şükrüñ
‘Aczim ey şāh-ı kerem-pīşe nümāyān geldi
- 47 ‘Afv ḳıl pādşehim şevḳ-i ḥuzūrunla yine
Kilk-i i‘cāz-ı hüner-pervere cevlan geldi
- 48 Ḥāk-i pāyından ider kil-k-i niyāz istimdād
Naḳd-i genc-i suḥanıñ pāyına rīzān geldi
- 49 İde hem-sāz-ı hevā pey-revi dem-sāz-ı şafā
Dil-i ḥ‘ānende-edā nağme-serāyān geldi

- 50 Gece rü'yâdadır āgūşın iderdim hulyā
Gördim ol mäh-veşi bezme ğazel-ḥ'ān geldi
- 51 Şarılar giymiş amān bir meh-i tībān geldi
Şaḥn-ı sīnemde hayāli o bütüñ yan geldi
- 52 Dil-i pervāne-i tīb-āvere sūziş biraḳup
Nīm-şeb gördüm o meh elde şem'dān geldi
- 53 Çekip āgūş-ı şafāya o şacı Leylāyı
Dil-i Mecnūn-reviş-i silsile cūnbān geldi
- 54 'Aşkı gönlümde ḳarār eyleyli o şuhūñ
Pertev-i dāğ-ı dilim şem'-i şebistān geldi
- 55 Beni talṭīf idüp itdi āgyār-ı fedā
'Ömri var olsun o meh-rū baña pinhān geldi
- 56 Biliriz menḳıbe-i derd-i dil ü yarı Ferīd
Sür yüzüñ ḥāk-i du'āya söze pāyān geldi
- 57 Dāverā dād-verā bende-nevāzā şāhā
Dest-i luṭf-ı keremiñ reşk-i kerīmān geldi
- 58 Hele ḥaddim degil Allāh bilir evşāfiñ
Şānına ism ü 'alem sāye-i Yezdān geldi
- 59 Şā'irān suḥan ara[r] bulamaz ḥaḳḳ-ı edā
Şanma vaşfiñ şehā ḳābil-i imkān geldi
- 60 Bende şā'irlige yok gerçi liyāḳat ammā
Dehen-i ḥ'āhişime bu suḥan āsān geldi
- 61 Nice şeh-zāde ile Ḥaḳ seni mesrūr etsin
Bu du'ā cümleden evvel dile ol an geldi
- 62 İntikām almağ-ıçün düşmen-i bed-ḥ'āhiñdan
Āsmāndan daḥi imdāda sürüşān geldi

- 63 Ola şâyân-ı icâbet umarım luţfuñdan
Dest-i dil halka-zen-i dergeh-i Sübhân geldi
- 64 O şehîñ ‘ömri uzun şevkı füzûn haşmı zebûn
Ola yâ Rab bu du‘â derd-i dil ü cân geldi
- 65 Öyle ümmîd iderim sâye-i ‘adliñde dinir
Müjde şad müjde ki ıtlâkına fermân geldi

2.²

Kaşîde Der-Sitâyiş-i Ser-berber-i Hazret-i Şehriyârî
Fe ‘i lâ tûn / fe ‘i lâ tûn / fe ‘i lâ tûn / fe ‘i lûn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Nazar-ı çeşm-i felek degdi dil-i ğam-ı ħ̣āra
Bilemem neyledim ol çarḥ-i denî-eṭvāra
- 2 Bir zamân eyledi pāmāl cefā vü cevri
Kimse derd-i dilime eyleyemezdi çāre
- 3 Zevraḥ-ı nefy ile girdāba şalıp âḥır-ı kār
Başladım ḥayret ile orsa poca reftāra
- 4 Ol kadar yāreledi tîr-i ğamı sînemi kim
Çekdigim yāreden Allāh bilir hemvāre
- 5 Ben yanıp yakılıp aḥvālîmi endîşe idüp
Tesliyet-sāz olamazdım dil-i miḥnet-kāra
- 6 Bu keş-â-keşde iken ehl-i mürüvvet bir zāt
Ki odur maḥzar umûrunda müdām aḥyāre
- 7 Ya‘ni ser-berber-i ḥākān-ı cihān Maḥmūd Ḥān
‘Ali Ağa-yı kerem-ṭab‘ u ‘ināyet-kāra
- 8 Olcaḥ rehber-i tevḥîk ile ilhām-ı Ḥudā
Beni taḥlîş idüp ıtlākıma buldı çāre

² K₂: 31^a Y

- 9 Geldim İstanbula bir hafta mürûrunda hemân
Eyledi mâhîye ta'yîn bu miḥnet-kâra
- 10 Bir iki mâh geçüp tevliyet iḥsân itdi
Ol şeh-i kişver-i şân eyledi ḥaḳḳâ çâre
- 11 Bende-i ḥâş-ı çerâğ-ı şeh-i devrân oldum
Baña farz oldu du'â ḥaşrı dem-i eşḥâre
- 12 Öyle bir şeh ki nazîrin bulamam dünyâda
Gelmemiş mişli daḥi ḥâtıra-i efkâra
- 13 Bende-i cümle kerem-dîde vü nâdîdelerin
Luṭf u iḥsân u mürüvvette eder nezzâre
- 14 Sâiebân-ı naẓar-ı raḥm-ı hümayûnuñda
Emn ü âsâyiş ile geldi feraḥ aḳtâra
- 15 Sebep oldu bu 'inâyât kerem-i âyâta
Ḥaḳ mu'în ola dü-'âlemde o ḥayr-âşâra
- 16 Nedimâ böyle gerek ḳurb-ı şehe şâyeste
Sâye-i şehde muvaffaḳ olasın her kâra
- 17 Bu 'inâyâta sebep sensin efendim ancak
İnfî'âl eyleme sen 'abd-ı ḥatâ eṭvâra
- 18 Diñle taḳrîr edeyim ben daḥi küstâhlığım
Ḳulaḳ asmazsa da kimse bu ḳadar eş'âra
- 19 Pây-ı rencide geliş ğûş-ı ḥırâşım olıcak
Serden aḳlım gideyazdı felek-i devvâra
- 20 Bî-vefâlıḳla müsemmâ idüp itme rüsvâ
Bir zemîn bulamadım neyleyim istifsâra

- 21 Mîr ‘İzzet gibi bir vâsıta-i ħar-menişîñ
Uğrı âdem dimesi³ yakdı beni bu nâra
- 22 Sebeb-i ‘illet-i te’ĥîr olup bir ġammâz
Dem-i taġdîm-i mürûr eyledi istihzâra
- 23 Lebk-i dîdem ki du‘âsında fütûrum yokdur
Cür’et it ‘arz-ı ‘ubûdiyyetimi izhâra
- 24 Ĥâk-i pâ-y-ı şeref-efzâsına yüzler sürerim
‘Arz-ĥâl-i lâzimedden gerçi o himmet-kâra
- 25 Sebeb-i bezm-i veliyyü’n-ni‘amîden şasırup
Bulmamış bir diyecek şerm idüp ol bîmâra
- 26 ‘Afv kıl her ne ħadar cürm ü ħuşûr itdim ise
Eyleme tâ şeb-i hicrânım gibi rûzum ħara
- 27 Şafĥa-i defter-i ħâkerde muħayyed eyle
İnfi‘âl itme iñen ‘abd-ı şad-iftikâra
- 28 Yine mesrûrum idersen de baña luġf-ı ‘itâb
Maẓhar-ı luġf-ı naẓar nâ’il olur âzâra
- 29 Sen đururken kime ben eyleyim ‘arz-ı ĥacât
Sensin ancak sebep iĥyâ-yı vücûd-ı zâra
- 30 Bir acır mı bulunur baña efendim gibi âh
Bende-i ĥâş-ı deriñ kime varıp yalvara
- 31 Bendedir cümle ĥaġâ sende ‘aġâ saçılson
Cürmüm ‘afv eyle baġışla bu ħabâĥat-kâra
- 32 Bir kere sürçen atıñ başını kesmezler imiş
Aman ey kân-ı kerem merĥamet it bir pâre
- 33 Ne vazîfem dime luġf eyle mürüvvet eyle
Gel midir ġâħat ‘imâretde giden es‘âra

---

³ Demesi: demesine Y

- 34 Ramazān geldi tehī kaldı ‘imāret bilemem
Ne cevāb eyleyeyim nişleyeyim aş-h’āra
- 35 Cihet-i akçada yokdur haremeyne diyecek
Nideyim virmedi şarrāf bu ay bir pāre
- 36 Haremeyn eyledi a‘tā-yı havāle gerçi
Kāğıd-ı kuruş gibi koqlamalı hemvāre
- 37 Kısmet olursa olur bir senesi bā-defter
Bu yigirmi yedi maḥsūb ola ḥaḳ nā-çāre
- 38 Dört sene böylece maṭlūb-ı tedāḥulde ḳalup
Bu güzēşteye yetişmez şanurım nān-pāre
- 39 Meded Allāh için ol şāh-ı cihān için
Ġayrı nān-pāre ile derdime eyle çāre
- 40 İttigīn gibi beni evvel emirde iḥyā
Yine ol çāre re’sim gezmeye kim āvāre
- 41 Şem‘-i enzārımıñ iḥyāsı çerāğ-ı ḥāşım
Atma fānūs-ı nazardan anı rūzgāra
- 42 Bir şenā-kār-ı ḳadīmiñdir efendim bu Ferīd
Hem çerāğıñ mı degil var mı muḥāl inkāra
- 43 Hızr-ı tevfiḳ ola dā’im her umūrunda refiḳ
Mazhar ol elsine-i nāsda ḥayr-ezkāra
- 44 Ḥān-ı Maḥmūd ile mesrūr-ı fu’ād eyleye Ḥaḳ
Nā’il-i yūmn-i rızā-yı şehe olup hemvāre

MUSAMMATLAR

1⁴

Na‘t-ı Nebī Müşemmen-i mütekerrir
Müs tef ‘i lün / müs tef ‘i lün / müs tef ‘i lün / müs tef ‘i lün

- - - - -

- 1 Seyl-i şirişk ü hünla ağlar gözüm tā subh-dem
Mecnūn gibi düşsem nola şahrā-yı ‘aşka dem-be-dem
Seng-i nedāmet yağsa da gelmez ser-i pūr-şūra ğam
Ben ‘aşka virdim gönlümi esrār-ı yāre maḥremim
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkam āh
Server beyābān-ı ğamım dīvāne kār-ı ‘aşkam āh
Gerdūn-ı ğamda rüz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkam āh
- 2 Ey çeşm-i girye kār-ı derd olduñ yine bir baḥr-ı hün
Sen derd-i ‘aşk-ı yār ile ğāyet zebūn olduñ zebūn
Gūş eyledim āh eylediñ ‘aks itdi şahrā-yı cünūn
Bu deşt-i ḥayretde göñül bulmaz mı āyā reh-nümūn
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkam āh
Server beyābān-ı ğamım dīvāne kār-ı ‘aşkam āh
Gerdūn-ı ğamda rüz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkam āh
- 3 Bir ‘aşka oldum mübtelā ‘āşık urdı yāra ‘aşk
Menzil-res-i vuşlat olur bir gün dil-i nā-çāra ‘aşk
Yād eyleyüp āh eyledim yandı odumda nāra ‘aşk
Maḥrem olursa bezmine olsun şabā reftāre ‘aşk
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkam āh
Server beyābān-ı ğamım dīvāne kār-ı ‘aşkam āh
Gerdūn-ı ğamda rüz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkam āh

---

⁴ M₁, 20^a Y

- 4 Dönmem bu rāh-ı ‘aşkdan yansam da nāra ‘aşıkım
Pervāne-i şem‘-i ruḥum bezm-i nigāra aşıkım
Hāşāk-i sūz-ı māsivā dīdār-ı yāre aşıkım
Nefs-i digerden sālīmim bir gül-‘izāra aşıkım
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkım āh
Server beyābān-ı ḡamım dīvāne kār-ı ‘aşkım āh
Gerdūn-ı ḡamda rūz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkım āh
- 5 Men bendeyim bir şāha kim dü ‘ālemin şāhen-şehi
Gerd-i vücūdum eylerim ālūde-i ḥāk-i rehi
Büy-ı muḥabbet almışım mestim gerekmez āgehi
Hāl-i dil-i nāçarımı var eyle ‘arz-ı dergehi
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkım āh
Server beyābān-ı ḡamım dīvāne kār-ı ‘aşkım āh
Gerdūn-ı ḡamda rūz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkım āh
- 6 Verd-i ruḥ-ı peygamberi ser-mest-i ‘aşk eyler beni
İtdi vücūdum āteş-i aşkıyla ḥākister beni
Çerḥa tefevvuk itdirüp bālā-nişin eyler beni
İden ḥumār-ı cürmdür dūçār-ı derd-i ser beni
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkım āh
Server beyābān-ı ḡamım dīvāne kār-ı ‘aşkım āh
Gerdūn-ı ḡamda rūz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkım āh
- 7 Bir cām şun ḥayrānıñım ey sāķī-i bezm-i elest
Hüşyār-ı feyz-i ‘aşk olup gitsin ḥumār-ı hāl-i mest
Bezm-i belā serḥoşuyum peymāne-i peymān be-dest
Gerd-i vücūdum maḥv kıl āyīnem oldı jeng-best
Meş‘al-firūz-ı ḥayretim maḥmil-süvār-ı ‘aşkım āh
Server beyābān-ı ḡamım dīvāne kār-ı ‘aşkım āh
Gerdūn-ı ḡamda rūz u şeb encüm-şümār-ı aşkım āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı ‘aşkım āh

- 8   **Qabr-i řerĩfiñ zā'iri olur řefā'atle bekām**
Men hāk-rāh-ı 'aşkıñım ey dost eyle řād-kām
'Uryān-ı rāh-ı hayretim vařlıñ yolunda şubh u řām
Olsun sezā-yı dergehiñ her dem řalāh u şad selām
Meř'al-firūz-ı hayretim maħmil-süvār-ı 'aşķam āh
Server beyābān-ı ğamım dīvāne kār-ı 'aşķam āh
Gerdūn-ı ğamda rūz u řeb encüm-řümār-ı aşķam āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı 'aşķam āh
- 9   **Kesmem ümīdim yek-nefes çün dest-i der-dāmāndır**
Bĩ-hüde ğüy isem yine kārıñ seniñ ihsāndır
Bu rūz-ı restāhīzde yardımcım ol sultāndır
Ta'dād-ı gird-i dehr-veř 'arż-ı řalāt ez-cāndır
Meř'al-firūz-ı hayretim maħmil-süvār-ı 'aşķam āh
Server beyābān-ı ğamım dīvāne kār-ı 'aşķam āh
Gerdūn-ı ğamda rūz u řeb encüm-řümār-ı aşķam āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı 'aşķam āh
- 10   **Göñlüm řefā'at-h'ahdır luřf eyle kılma nā-ümīd**
İhlāř u 'aşķ u derd-ile dā'im niyāz eyler Ferīd
Maħrūm-ı dīdār eyleme nāçarım ol rūz u vacīd
Hāl-i tebeh-kār-ı dile yārī kıl ey yār-ı Mecīd
Meř'al-firūz-ı hayretim maħmil-süvār-ı 'aşķam āh
Server beyābān-ı ğamım dīvāne kār-ı 'aşķam āh
Gerdūn-ı ğamda rūz u řeb encüm-řümār-ı aşķam āh
Feryād u zār itsem nola mecbūr-ı yār-ı 'aşķam āh

2⁵

Müseddes-i mütekerrir

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Āh kim āteş-i ‘işyāna düşürdüm bedenim
Çāk çāk itsem olur derdiñ ile pīrehenim
Mümkün olsa çekerim kendi elimle resenim
Rūz u şeb bezm-i nedāmetde bu oldu suḥanım
Yine müncer ola ḥālīm bu televvünde benim
Dil peşīmān gene tövbeye varmaz dehenim
- 2 Ḥāb-ı rāḥat mı gelir dīde-i ḥūn-ālūda
Dest-i fikrimde girībān-ı dilim fersūde
İrtikābāt-ı ma’āsīden olup āsūde
Olmadım kayd-ı ‘ubūdiyyet ile ma’būda
Yine müncer ola ḥālīm bu televvünde benim
Dil peşīmān gene tövbeye varmaz dehenim
- 3 Derde dermān bulamam luṭf-ı Ḥudādan ğayrı
Çāre yok gerçi każāyāya rızādan ğayrı
Beni pāk eyleye mi baḥr-ı ‘aṭādan ğayrı
Çeşm-i terde göremem eşk-i ḥaṭādan ğayrı
Yine müncer ola ḥālīm bu televvünde benim
Dil peşīmān gene tövbeye varmaz dehenim
- 4 Var şebāt-ı ḳademe gerçi Ferīdīñ ‘azmī
Olmasa nefsi bed-i ‘uḳde –küşā-yı cezmi
Rūz u şeb ḳuramaz ider şaḥn-ı gōñülde rezmi
Āh u zārıyla bulur her gice zīnet bezmi
Yine müncer ola ḥālīm bu televvünde benim
Dil peşīmān gene tövbeye varmaz dehenim

---

⁵ M₂: 1^b Başlık : Müseddes Y

3⁶

Müseddes-i Mütekerrir

Müf te 'i lün / müf te 'i lün / fā 'i lün

- . . - - . . - - . -

- 1 'Ālem-i 'aşkıñ ne dükenmez rehi
Sālikiniñ Hāḡ ola kuvvet-dihi
Lāḡar ider esb-i dil-i ferbihi
Kesdi tüvānım gör o mäh-ı mehi
Āh mine'-'aşkı vü ḡālātihī
*Aḡraḡa ḡalbī bi ḡarārātihī*⁷
- 2 Āh-ı derün 'aşkıla oldu çerāḡ
Açdı cigergāhıma bir tāze dāḡ
Sīnede yok merhem-i terk ü ferāḡ
Men yanaram 'aşḡdan olmam ırāḡ
Āh mine'-'aşkı vü ḡālātihī
Aḡraḡa ḡalbī bi ḡarārātihī
- 3 Murḡ-ı dili dāne-i dām-ı ḡayāl
Eyledi pā-beste-i ḡayd-ı muḡāl
Dildeki endīşe-i fikr-i vişāl
Olmada efzāyiş-i derd ü melāl
Āh mine'-'aşkı vü ḡālātihī
Aḡraḡa ḡalbī bi ḡarārātihī
- 4 Pertev-i çeşm-i dilim 'aşḡ oldu āh
Ḥall idici müşkilim 'aşḡ oldu āh
Bāri-i pā-der-gilim 'aşḡ oldu āh
Mā-ḡaḡalım 'aşḡ oldu āh
Āh mine'-'aşkı vü ḡālātihī
Aḡraḡa ḡalbī bi ḡarārātihī

⁶ M₃: 3^b Başlık : Müseddes Y

⁷ Anlamı : “Ah aşktan, aşkın hâllerinden; gönülmü hararetleriyle yaktı yandırdı.” Muhsin Kalkışım, *Şeyh Gâlip Dîvânı*, 1. terci-i bend, Ankara 1994, 165. s.

- 5 ‘Aşk gehī ‘āşıkı sultān ider
Gāh olur hāk ile yek-sān ider
Kūşe-i ğamda gehi mihmān ider
Gāh olur derdime dermān ider
Āh mine’l-‘aşkı vü hālātihī
Ahırağa kalbī bi harārātihī
- 6 Şîr-i ner-i mîşe-i dil ‘aşkıdır
Merdüm-i ğam-pîşe-i dil ‘aşkıdır
Merhem-i pür-rîşe-i dil ‘aşkıdır
Bâiş-i endîşe-i dil ‘aşkıdır
Āh mine’l-‘aşkı vü hālātihī
Ahırağa kalbī bi harārātihī
- 7 Sînededir yâre-i ser-pençesi
Nāhun-ı ‘aşkıñ budur ehvencesi
Zahma nemek-pāş imiş eglencesi
Bükdi miyānım bu ğam işkencesi
Āh mine’l-‘aşkı vü hālātihī
Ahırağa kalbī bi harārātihī
- 8 Eşk-i taḥassürle gözüm hemçü nehr
Cām şunar dehr ise memlû-yı zehr
Atdı zelîlîñ zulümât içre dehr
Bir gün olur luṭfa mübeddel bu kaḥr
Āh mine’l-‘aşkı vü hālātihī
Ahırağa kalbī bi harārātihī
- 9 Oldı dil āvâre-i şahrâ-yı ‘aşk
Şanıma dinse nola rüsvâ-yı ‘aşk
Var ser-i şūrîdede ğavġâ-yı ‘aşk
Silsile-bend eyledi sevdâ-yı ‘aşk
Āh mine’l-‘aşkı vü hālātihī
Ahırağa kalbī bi harārātihī

- 10 ‘Aşk ider ihyā-yı dil ü cān ‘aşk
 ‘Aşk ider ümmīdimi ihsān ‘aşk
 ‘Aşk ider ‘ālemlere sultān ‘aşk
 ‘Aşk ider imdād-ı firāvān ‘aşk
Āh mine’l-‘aşkı vü ḥālātihī
Aḥraḳa ḳalbī bi ḥarārātihī
- 11 Vird-i zebān eyledim evrādveş
 Hānḳah-ı ḡamda dil āzādveş
 Kūh-ı elemde yine Ferhādveş
 Oldı gönül tīşesi fülādveş
Āh mine’l-‘aşkı vü ḥālātihī
Aḥraḳa ḳalbī bi ḥarārātihī
- 12 ‘Aşkıla endīşe-i bīm ü ümīd
 Gitdi derūnumdan olup nā-bedīd
 Sūziş-i āh-ı dilim oldı bedīd
 Men yanaram āteş-i ‘aşka Ferīd
Āh mine’l-‘aşkı vü ḥālātihī
Aḥraḳa ḳalbī bi ḥarārātihī

4⁸

Müseddes-i mütekerrir

Fe ‘ i lā tūn / fe ‘ i lā tūn / fe ‘ i lā tūn / fe ‘ i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Bir ḳula ḥazret-i Ḥaḳḳıñ ola feyz-i nazarı
 Kişver-i ‘aşka ider cān u gönülde seferi
 Āhdan ḡayrı nolur zād-ı reh-i mā-hazarı
 Ben bu yolda hele terk eylemişim cān ü seri
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perī
Zūt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi

---

⁸ M₄ : 3^b Başlık : Velehü. Y

- 2 Beni yoldan çıkarup nefsimiñ ālı evvel
 Bî-hüde eylemişim ‘aşk ile kâli evvel
 Gönül olmuşa da Mecnûn mişâli evvel
 Bilmedim bezm-i muhabbetdeki hâli evvel
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perî
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi
- 3 Şimdi eṭrāfımı sevdā-yı muhabbet şardı
 Şarşar-ı āh ise iklīm-i dili şarşardı
 Yār derdiyle gönül yire özün çarpardı
 Gördüm ol dem ki cigergāhımı bārım yardı
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perî
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi
- 4 Şāh-ı ‘aşkıñ ayağı toprağına yüz sürdüm
 Mā-sivāyı ‘adem-ābāda gönülünden sürdüm
 Ḥāb-ı ğafletten uyandım gözüm açdım gördüm
 Nefsi meydān-ı siyāsetde hemān öldürdüm
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perî
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi
- 5 Meş’al-i meclis-i vaḥdetden alup dil pertev
 Cām-ı kandīl-i dile virdi o meh şu’le-i nev
 Oldum ol bezm-i safā-güstere ben de pey-rev
 Gelmedi ‘aynıma hiç terk-i cihān dāne-i cev
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perî
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi
- 6 Men ‘aref sırrı-ı imiş ‘āşıka evvel menzil
 Bilegör nefsinı kim olmayasın pā-der-gil
 Başdan ayāğa göz ol yohsa ‘amā pek müşkil
 Gözün aç birliğı bul iki gözüm ve’l-ḥāşıl
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perî
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi

7 ‘Arz-ı dīdār idüp ol rüy-ı dıraḥsān şimdi
 Oldı āyīne-i ḳalbmimde numāyān şimdi
 Oldı envār ile dil ‘ālemi tābān şimdi
 Gitdi ⁹ zulmet eṣeri var nice seyrān şimdi
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perī
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi

8 Cāy-ı bī-minnet imiş kūşe-i ğurbet bildim
 Bādi-i vuşlat imiş ḥāşılı fırḳat bildim
 Künc-i vaḥdetse Ferīd cānına minnet bildim
 Ne imiş dest-i temennādaki zillet bildim
İdeli cāy-ı süveydā-yı derūnum o perī
Zāt-ı vaḥdet ne imiş noḳtadan aldım ḥaberi

5¹⁰

Müseddes-i Mütekerrir

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / Me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

1 Siyāset-gāh-ı ‘adliñde ger āzād it gerek salb it
 Sivādan göñlümi ḳurtar gözüm aç nāzır-ı ḳalb it
 Bu ḥırmengāh-ı ‘aşḳıñ mūrıyım ğam çekmede alb it
 Vir iḥsānını şeb-tā-seḥer bekler zebūn-ı kelb it
Beni derdiñle ser-gerdān idüp göñlüm ğamın selb it
Ḳapıñdan ğayre muḥtāc itme yā Rab ‘aşḳına celb it

2 Ne yüzle varayım yā Rab nihāyetsiz günāhım çok
 İdersin mücrime iḥsān efendim pādşāhım çok
 Vişāliñ iştıyāḳıyla göñülde āh u vāhım çok
 Bu ḥāletle reh-i ğurbetde ḳaldım bīm-i rāhım çok
Beni derdiñle ser-gerdān idüp göñlüm ğamın selb it
Ḳapıñdan ğayre muḥtāc itme yā Rab ‘aşḳına celb it

⁹ Gitdi : +dīdār Y

¹⁰ M₅: 4^a Başlık: Velehü Y

3 Dem-i iḳbāl u idbārīñ mūsāvīdir derūnumda
 Zevāli birbirin ta‘kīb ider dā’im ‘uyūnumda
 Baña dünyāyı virseñ istemem şimdi cünūnumda
 Rızādır maṭlabım yā Rab dīl-i sevdā-fuzūnumda
Beni derdiñle ser-gerdān idüp göñlüm ğamın selb it
Ḳapıñdan ğayre muḥṭāc itme yā Rab ‘aşḳına celb it

4 Ferīdīñ maṭlabı dünyā vü ‘uḳbāda vişālīñdir
 Ğaraż bu cennet ü dūzaḥ degil ancak cemālīñdir
 Tenūr-ı ğamda büryān eyleyen göñlüm ḥayālīñdir
 Göñül derdiyle bu beyti ki dā’im ḥasb-i ḥālīñdir
Beni derdiñle ser-gerdān idüp göñlüm ğamın selb it
Ḳapıñdan ğayre muḥṭāc itme yā Rab ‘aşḳına celb it

6¹¹

Müseddes-i Mütekerrir

Fe ‘ i lā tūn / fe ‘ i lā tūn / fe ‘ i lā tūn / fe ‘ i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

1 Bir ḳula ṭutsa ‘ināyet yüzi nā-geh ḥehre
 Bulur ol tāze ḥayāt itse temāyül zehre
 Şöyle böyle dimege kimsede yokdur zehre
 Nāzar it bāb-ı tevekkülde derā-yı ḳahra
Her kim eylerse taḥammül şademūt-ı dehre
Bulur elbetde umūrunda Ḥudādan behre

2 Kim ki naḳdīne-i ‘ömrüñ bu yola şārifdir
 Lezzet-i mīve-i sāmāna o dil vāḳıfdir
 Şabr ber-naḥl berūmend-i dil-i ‘ārifdir
 Çāşnī-senc olaniñ ṭavvı anı vāşıfdir
Her kim eylerse taḥammül şademūt-ı dehre
Bulur elbetde umūrunda Ḥudā’dan behre

¹¹ M₆: 4^b Başlık : Müseddes Y

- 3 Ne kadar dehrde çekdinse gönül cevri ü mihen
Olma şekvâ ile bir ferde dehen-bâz-ı suhan
Kimseye bulma kabâhat ola kârîñ ahsen
Sen hemân sa'y idegör şabır bırakma elden
Her kim eylerse taḥammül şademât-ı dehre
Bulur elbetde umûrunda Ḥudâ'dan behre
- 4 Derde şabr itmeyeniñ olsa da seksan yaşı
Gözi şızlar kırıcı fa'ide virmez yaşı
Şabr u sāmānı ideñ kendine ğam yoldaşı
Güş-bend eyle gönül işte bu sözden nâşî
Her kim eylerse taḥammül şademât-ı dehre
Bulur elbetde umûrunda Ḥudâ'dan behre
- 5 'Uḳde-i müşkili ḥall itdi Ferîd-i bî-kes
Gitdi âyîne-i dilden silinüp gerd-i heves
Kîmseye bâkî degil dâr-ı fenâ Allah bes
Dün gice bezmde gördüm didi bir ehl-i nefes
Her kim eylerse taḥammül şademât-ı dehre
Bulur elbetde umûrunda Ḥudâ'dan behre

7¹²

Müseddes-i Mütekerrir

Fâ 'i lâ tün / fâ 'i lâ tün / fâ 'i lâ tün / fâ 'i lün

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Ey reh-i ümmîdimi sedd eyleyen vird-i emek
Ey helâkim kaçdına tîğ-ı dirîğîñ durma çek
Ey gönül dönmem sözümdeñ kalsa 'ömrüm çaryek
Ey belâ el virmiş iken fırsatı fevt itme tek
Ey murâdım 'aksine devr eyleyen çarḥ-ı felek
Şimdi gönlüm nâ-murâd olmaḳ diler nitsek gerek

¹² M 7: 4^b Başlık : Müseddes Y

- 2 Ben nola devlet-sarāy-ı dehrden āzād isem
 Ser-fürū itmem sipihre şöyle ğam-mu‘tād isem
 Eylemem ta‘mīrim endīşe-ḥarāb-ābād isem
 Göñlüm ol rütbe yıkılmış ğam degil nā-şād isem
Ey murādım ‘aksine devr eyleyen çarḥ-ı felek
Şimdi göñlüm nā-murād olmaḵ diler nitsek gerek
- 3 Ey nigāh-ı ḥasret açılmaz gül-i ruy-ı murād
 Ey sirişk aḳsun gözünden bī-hüde cūy-ı murād
 Ey meşām-ı cān degil zevḳıñ seniñ būy-ı murād
 Ey murād-ı dil gelir mi ḥāṭıra sūy-ı murād
Ey murādım ‘aksine devr eyleyen çarḥ-ı felek
Şimdi göñlüm nā-murād olmaḵ diler nitsek gerek
- 4 Zevḳ-ı gülzār-ı cihān ğayrı muḥāl oldu baña
 Devlet-i yek-rūze-i dünyā ḥayāl oldu baña
 Nā-murādī kām itdin mişāl oldu baña
 İstemez ālāyişi göñlüm ne ḥāl oldu baña
Ey murādım ‘aksine devr eyleyen çarḥ-ı felek
Şimdi göñlüm nā-murād olmaḵ diler nitsek gerek
- 5 Tāli’im yāver degil ḥāṭır perīşān ğam derūn
 Baḥt ser-mest-i elem cām-ı ümīdim ser-nigūn
 Sūd-ı sevdādan geḥūp ḳalmış dil āteş- nümūn
 Vaż’-ı nā-ber-cāy-ı çarḥ-ı dūndan oldum zebūn
Ey murādım ‘aksine devr eyleyen çarḥ-ı felek
Şimdi göñlüm nā-murād olmaḵ diler nitsek gerek
- 6 Almadım devrān devrān olalı göñlümce kām
 Añladım eṭvārını itmem saña ‘arz-ı merām
 Bī-vefāsın ey vefā düşmen eger olanda rām
 Mā-ḥaşal budur Ferīdiñ ḥasb-i ḥālī şubḥ u şām
Ey murādım ‘aksine devr eyleyen çarḥ-ı felek
Şimdi göñlüm nā-murād olmaḵ diler nitsek gerek

8¹³

Müseddes-i Mütekerrir

Fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Oldı çeşm-i hasretim 'aynıyla bir ırmâğ-ı hūn
Olmasun mı dil 'aceb tenhâ-rev-i dest-i cünūn
Âh yandırdı beni bu âteş-i dâğ-ı derūn
Şöyle mest-i hayretim destimde cām-ı ser-nigūn
Yār bĪpervā felek bĪraḥm ü devrān bĪsükūn
Derd çok dermān yoḡ düşmen kavĪ ḡlī ' zebūn¹⁴
- 2 Sünbül-i āhım olaldan zĪver-i bezm-i felek
Şu'le-zār-ı hasret itmekdir beni 'azm-i felek
Gün yüzi göstermemekdir bildigim cezm-i felek
Yaḡdı yandırdı beni bu âteş-i rezm-i felek
Yār bĪpervā felek bĪraḥm ü devrān bĪsükūn
Derd çok dermān yoḡ düşmen kavĪ ḡlī ' zebūn
- 3 Pertev-i dâğ-ı derūnum viridi zĪbāyiş baña
Ṭurfa mecnūnum ne renk eyler bu ālāyiş baña
Gerdiş-i eyyāmdan olmazsa āsāyiş baña
'Aşḡıla āvāreyim gönlümdür ārāyiş baña
Yār bĪpervā felek bĪraḥm ü devrān bĪsükūn
Derd çok dermān yoḡ düşmen kavĪ ḡlī ' zebūn
- 4 Âh ü feryād itmesün mi bülbul-i nā-çār-ı derd
Ḥandeler itdükce rūy-ı ḡonca-i gülzār-ı derd
Zaḡmdār-ı pāy-ı ümmĪd itdi zevḡ-i ḡār-ı derd
Ḥalli müşkil derd imiş bilmezdim evvel esrār-ı derd
Yār bĪpervā felek bĪraḥm ü devrān bĪsükūn
Derd çok dermān yoḡ düşmen kavĪ ḡlī ' zebūn

¹³ M₈ : 5^a Başlık : Müseddes Y¹⁴ Kenan Akyüz vd., *Fuzûlî Dîvânı*, G. 232/1, Ankara 1990, 239.s.

- 5 Şu'le-i ahım virir bezm-i cünūna pertevi
Dest-i ğamda sîne sūz-ı 'aşkıñ olmaz hem- revî
İmtihān-ı 'aşk için açdım dile dāğ-ı nevi
'Aşıkım dönmem sözümnden olsa da düşmen kavî
Yār bĒpervā felek bĒrahm ü devrān bĒsükūn
Derd çok dermān yok düşmen kavî ħālî ' zebūn
- 6 Baht-ı nā-hemvārdan feryād ü zār itsem nola
Hār-ile dil dāmenin pür-rîşe-dār itsem nola
Derd-i pinhānım felekden āşkār itsem nola
Āh-ı dil-sūzumla çarhı pür-şerār itsem nola
Yār bĒpervā felek bĒrahm ü devrān bĒsükūn
Derd çok dermān yok düşmen kavî ħālî ' zebūn
- 7 Yār-ı bĒ-pervādan imdād istemez pervāne dil
İştikā-yı ħālî' ü çarh [-ı felek] yārāna dil
İtmez izhār-ı sükūnet düşmen-i devrāna dil
Çāre ne gelmez Ferīdā derdden dermāna dil
Yār bĒpervā felek bĒrahm ü devrān bĒsükūn
Derd çok dermān yok düşmen kavî ħālî ' zebūn
9¹⁵

Müseddes-i mütekerrir

Fe ' i lā tūn / fe ' i lā tūn / fe ' i lā tūn / fe ' i lūn

- 1 Bilmem āteş mi yanar sīnede bu sūz neden
Şardı bir āteşe gönlüm gibi iklīmi beden
Ser-i şūrīdede var derd-ile biñ dürlü miñen
Hālīmi kimlere takrīr ideyim dirken ben
Düşdi dāmān-ı dile pür-şerer-i sūz-efgen
'Aşk āhengeri zencīr-i cünūn işlerken
- 2 Şaykal-i āh cilā virdi dil āyīnesine
Virdi bir başka şafā bezm-i ğam āyīnesine
Geldi şafvet o kadar tābiş ile sīnesine
Dil tutuşmuşdı yanarken hele sîne sîne
Düşdi dāmān-ı dile pür-şerer-i sūz-efgen
'Aşk āhengeri zencīr-i cünūn işlerken

¹⁵ M 9 : 5^b Başlık : Müseddes Y

3 ‘Arz-ı hâcet nola bu sâgar-ı dehriñ meyine
Neşve-i yek-dem için düşme humârıñ peyine
Cemm-i tanbûr-ı dil uyunca nevâ-yı neyine
Hâne-i sîneme ol mâh bu şeb geldi yine
Düşdi dāmân-ı dile pür-şerer-i sūz-efgen
‘Aşk āhengeri zencîr-i cünûn işlerken

4 Nola ‘aşkınla gönül olsa ğamıñla pey-rev
Meş‘al-i âh virir semt-i cünûna pertev
Kays-ı şahrâ-rev-i hicrâna ne lâzım reh-rev
Şahn-ı sînemde yanarken dañi bu âteş-i nev
Düşdi dāmân-ı dile pür-şerer-i sūz-efgen
‘Aşk āhengeri zencîr-i cünûn işlerken

5 Olma beyhûde rev-i deşt-i temennâ-yı zevât
Meslek-i derde sülûk eyle budur rāh-ı necât
Gönlüm isterdi ola vâşıl-ı ser-bezm-i şebât
Māye-i ‘aşk-ıla irdi dile bir taze hayât
Düşdi dāmân-ı dile pür-şerer-i sūz-efgen
‘Aşk āhengeri zencîr-i cünûn işlerken

6 ‘Aşkdır māye-i ümmîd-i dil-i zâr-ı Ferîd
Zîr-i pây[ı] ne dem itmez umarım rûz u ‘îd
Bāde-güy ise de gönlüm yine olmam nevmîd
Hâzret-i ‘aşkdan oldu baña imdād-ı bedîd
Düşdi dāmân-ı dile pür-şerer-i sūz-efgen
‘Aşk āhengeri zencîr-i cünûn işlerken

10¹⁶

[Taḥmîs-i li-ğazel-i Fuzûlî]

Fā ‘i lā tûn / fā ‘i lā tûn / fā ‘i lā tûn / fā ‘i lûn

- . - - - . - - - . - - - . -

1 Alma âhım sîne-i âteş-nişârımdan şaķın
Delme bağrım sūz-ı âh-ı pür- şirârımdan şaķın
Kırma gönlüm seng-i ta’n-ı reh-güzârımdan şaķın
Yaķma cânım nāle-i bî-iḥtiyārımdan şaķın
*Dökme kanum âb-ı çeşm-i eşk-bārımdan şaķın*¹⁷

¹⁶ M₁₀ : 4^a Başlık : Taḥmîs Y

¹⁷ Fuzûlî Dîvânı, G. 223 .

- 2 Ey gönül āb-ı hayāt-efzāyı koymam çāhıma
Nūr-ı ‘aşkıñ neylesün tārīk-i zulmet rāhıma
Teşneyim olmaz tebeh āb-ı vişāl-i māhıma
Su virür her şubh-dem gözyaşı tığ-ı āhuma
Çok beni incitme tığ-ı ābdārumdan şaķın
- 3 Dest-i tevbīh-i ğamıñla başa urma ey gönül
Nā-tüvān-ı bār-ı ‘aşkıñ sen de yorma ey gönül
Ben giriftār-ı belā-yı derdi şorma ey gönül
Cevr odı yakdı beni yanumda tırma ey gönül
Bir tutuşmuş āteşüm kurb-ı civārumdan şaķın
- 4 Mülk-i ‘aşk-ı yārda cümle fedādır mā-melek
Tutdı eşkiñ seyl-i tūfānı ‘aceb nitsek gerek
Her ne varısa elinde durma iħrāc eyle tek
Ten evinden raķtını cehd eyle ey cān taşra çek
Āfet-i seyl- i sirişk-i bē-ķarārumdan şaķın
- 5 Var mı bir müşkil-küşā kim ‘uķde-i derdim çöze
Sırr-i pinhān-ı derūnum çıkmadan bārī yüze
‘Āşık-ı bī-hūde – güftārım kulaķ tūt bu söze
Gerçi bir hāk-i rehim kimse beni almaz göze
Çok hākāretle nazır ķılma ğubārumdan şaķın
- 6 Māye-i ‘aşlım benim āğıste-i hūn-ı elem
Bir kızıl ķana boyanmış ‘āşık-ı dīvāneyem
Gelmedik yok başıma aħvāl-i ‘ālemden bu dem
Şāh-ı mülk-i mihnetüm ħayl ü sipāhum derd ü ğam
Ĥayl-i bē hadd ü sipāh-ı bēşümārumdan şaķın
- 7 Mübtelā-yı ser-belā-yı ‘aşk-ı yārim zār zār
Dil-ħarāb-ı dehr olursam da olur mı terk-i yār
Sevdim ol āfet-nigāhı ey Ferīd-i bī-ķarār
Ey Fużūlī ķanğı maħbūbı severseñ raķmı var
Ķıl ħazer ancak benüm bē-raķm yārumdan şaķı

11¹⁸

Tahmīs-i li-ğazel-i merhūm Sāmī Efendi
Mef 'ū lū / fā 'i lā tū / me fā 'ī lū / fā 'i lūn

- - . - . - . - - . - . -

- 1 Söz mi ğamıñla ağzıma olsa suhan diken
Oldı gözümde her müjem ey sīm-ten diken
Rāḥat virir mi cismde görsen biten diken
Sensiz olur nigāhuma seyr-i çemen diken
Belki meşām-ı cānıma būy-ı semen diken
- 2 Şabrım yanup felekde gezer dūd-ı āh u zār
Göñlüm içinde yandı taḥammül ne çāre var
Müşkil imiş ḥulāşa belā-yı firāk-ı yār
Tebrīl itdi benden o gül-rūyı rūzigār
Her mūyum oldı serdī-ğamla diken diken
- 3 Seyr eyle gel o māh-ı ruḥuñ hüsn ü ānını
'Āciz ḥayāl-i resmde mūy-ı miyānını
İncitmesün dir ise o şīrīn zebānını
Müjgānı sūzen ide meger rişte cānını
Ol cism-i nāzenīne göre pīrehen diken
- 4 Gördüm 'izār-ı ālını zīr-i niķābdan
Hiç farkı yoğ idi ruḥunuñ māhtābdan
Āzāde ol ki ğayrı göñül inķılābdan
Haṭ geldi rūy-ı yāra gül-i āfitābdan
Gösterdi bāġbān-ı ezel nūrdan diken
- 5 Āġuş-ı cāna gelse der-āġuşdan kaçır
Baķmaz niyāz-ı 'āşika gör sen o şīve-ger
Yalñız Ferīd üzölmez imiş añladım meger
Sāmī zāra buse-i la'liñ dirīġ ider
Bilmem o gül-'izāra olur mı dehen diken

¹⁸ M₁₁ : 4^b Y

12¹⁹

Tahmīs-i [li-ğazel-i Nef'î]

Fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Şu'le-i kıandıl-i bezm-i iftirākıdır gönül
 Ser-girān-ı meclis-i ğamdır merākıdır gönül
 Bāde-i bî-reng-i cām-ı ittifākıdır gönül
Hem kıadeh hem bāde hem bir şūh sākıdır gönül
*Ehl-i 'aşkıñ hāslı şāhib-mezākıdır gönül*²⁰
- 2 İntizārıñla revā mı eşk-i çeşmim hūn ola
 Ağlar inler çeşm ü dil dırmaz bākır şağ u şola
 'Āşık ārām eylemez varıñ virir hep bu yola
Bir nefes dādır içün biñ cān fedā kılsa n'ola
Nice demlerdir esr-i iştıyākıdır gönül
- 3 Kıavs-i ğamdan olmadıkça ser-zeniş-h'ār-ı çile
 Vāşıl-ı ser-menzil olmaz kimse esrār-ı dile
 Didi şordum hāl-i dilden bahş-ile bir 'ākıla
Zerredir ammā ki tāb-ı āfitāb-ı 'aşkıla
Rūzgārıñ şemse-i fāk-ı revākıdır gönül
- 4 Ferş-i rāh itdim ğubār-ı cismi 'aşka muttaşıl
 Yār içün yanmazsın ey reh-güzārımdan çekil
 Māye-i 'ömrüm hayātım ise de lāzım degil
Dildedir mihriñ kıo hāk olsun yolunda cān ü dil
Ben ölrsem 'ālem-i ma'nāda bākıdır gönül
- 5 Al ele cām-ı niyāzı ayağı merdāne baş
 F'enzül-i 'aşk ol da cām-ı şevķini tā 'arşa aş
 Nūş-ı şāhbādan Ferīd-i bî-nevā olmaz hālāş
İtse Nef 'İnola ger göñlüyle dā 'im bezm-i hāş
Hem kıadeh hem bāde bir şūh sākıdır gönül

¹⁹ M₁₂: 5^a Y²⁰ Nef'î Dîvânı, 74.G.

13²¹

Muhammes

Me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / Me fā 'ī lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Gözüm kan ağlasun endişeden gönlüm ne dem aldı
Sirişkim 'ayn-ı tūfān-hīz olup baħr-ı ğama daldı
Ser-i şūrīde Mecnūnveş özin şahrālara şaldı
Bu hāl-i ye's-ile cām-ı ümīdin taşlara çaldı
Aman ey luṭfī çok perverdgārım iş saña kaldı
- 2 Kim itdi gönlümi bīdādī-i nüh günbed-i gerdün
Nihāndır ḥātem-i dil çarḥ elinden ḥayretim efzūn
Benim bu müşkilim ḥall eyle yā Rab bağrım oldu ḥūn
Gümānım sañadır senden kerem ey Hażret-i Bī- çūn
Aman ey luṭfī çok perverdigārım iş saña kaldı
- 3 Aķar cūy-ı sirişkim 'ayn-ı dilden āb-ı nehrāsā
Zülāl-i āb-ı iķbāl oldu çeşmānımda zehrāsā
Meḥekk-i 'ibret olmaz ehl-i 'irfāna bu dehrāsā
Cemāl-i luṭfuna āyīne-dār mı rüy-ı kahrāsā
Aman ey luṭfī çok perverdgārım iş saña kaldı
- 4 Şerār-efşān-ı āh-ı ḥasret itme bezm-i ḥayretde
Dili şem'-i ümīdimveş fūrūzān eyle t̄ā'atde
Reh-i nefsimden i'rāz itdirüp gönlüm itā'atde
Ayırma şāh-rāh-ı bezm-i vaḥdetden bu keşretde
Aman ey luṭfī çok perverdgārım iş saña kaldı
- 5 Göñül endişe-i cürm-ile dūçār-ı nedāmetdir
Düşüp şahrālara güm-kerde-rāh-ı deşt-i ḥayretidir
Olursa rehber-i luṭf u 'ināyet 'ayn-ı devletdir
Ümīdim kesmem elbet rehberim feyż-i hidāyetdir
Aman ey luṭfī çok perverdgārım iş saña kaldı

²¹ M₁₃: 5^bY

6 Rızā-cūyum umūrum saña tevfiẓ eyledim yā Rab
 Yeñi bir ‘arż-ı hāl-i köhne tebyīẓ eyledim yā Rab
 Ki cürmüm ḥadden efzūn oldı taḥrīẓ eyledim yā Rab
 Ḥulāşā her ne emr itdünse ta‘rīẓ eyledim yā Rab
Aman ey luṭfı çok perverdgārım iş saña ḳaldı

7 Bu hāl-i ye‘s-ile ḥūn-rīẓ-i rikḳat olduĝum besdir
 Kebābāsā şerer-ḥīẓ-i melāmet olduĝum besdir
 Mey-i eşkimle mest-i bezm-i ḥayret olduĝum besdir
 Peşīmān-ḥurde-i künc-i nedāmet olduĝum besdir
Aman ey luṭfı çok perverdgārım iş saña ḳaldı

8 Milād ü melce‘im dest-gīrim bende-nevāzımsın
 Siyeh-rū mücrim isem de ḳabūl-gāh-ı niyāzımsın
 Benim aĝzīde-pāy-ı çāh-ı ‘işyān çāre –sāzımsın
 Sañadır i‘timād ümmīd-gāh ü ihtirāzımsın
Aman ey luṭfı çok perverdgārım iş saña ḳaldı

9 Ḥaṭādır kārım ammā sen ‘aṭā eyle Ḥudāvendā
 Ki rāh-ı bendegīde olmadım bir laḥza pā-ber-cā
 Egerçi bende yoḳdur istikāmetden nişān ammā
 Sañadır rabṭ-ı ḳalbim cürm idersem de Ferīdāsā
Aman ey luṭfı çok perverdgārım iş saña ḳaldı

14²²

Muḥammes

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

1 Tehī destān-ı bāzār-ı ğamız īrādımız yoḳdur
 Nuḳūd-ı eşkden ğayrı naşīb ü zādımız yoḳdur
 Tecellī āşnāyız āḥara isnādımız yoḳdur
 Felekden iştikā-yı ḥāṭır-ı nā-şādımız yoḳdur
*Göñüldendir şikāyet kimseden feryādımız yoḳdur*²³

²² M₁₄: 6^aY

²³ Mertol Tulum, M.Ali Tanyeri, *Nev ʿi Dîvân*, İstanbul 1977, G. 126/1, 305.s.

- 2   Degildir çeşmimiz mağrūr-ı çāh-ı ‘alem-i iqbāl
      Cihānīñ var u yoğma olur mı gōñlümüz meyyāl
      O mūruz hırmen-i endīšemizde olmuşuz pā-māl
      Kef-i dest-i Süleymān taht-gāh olsa değil āmāl
      Gōñöldendir şikāyet kimseden feryādımız yokdur
- 3   Esīr-i dest-i dil bir mübtelā-yı cāndan ‘āciz
      Giriftār-ı ğam u derd olmuşuz dermāndan ‘āciz
      Ne rütbe olmasam da ‘aşk-ıla cānāndan ‘āciz
      Dil-i pūr- ıztırāb-ı derd olur her yāndan ‘āciz
      Gōñöldendir şikāyet kimseden feryādımız yokdur
- 4   Gelir mi gerdiş-i devrāndan tab‘a girān āyā
      Görünce devrin eflāk-i melā’ik nā-be-cā ber-cā
      Biz ol ālūde-i çirk-āb-ı cürmüz dehrde ammā
      Rızā-dād-ı kazā-yı ser-nüviştiz itmeyüz şekvā
      Gōñöldendir şikāyet kimseden feryādımız yokdur
- 5   Ferīdā rind-i ‘aşk-ı lā’ubālī meşreb-i dehrim
      Talebdir perde-i maṭlūba ben bī-maṭleb-i dehrim
      Fezā-yı ğamda bir eşbeh-süvār-ı eşheb-i dehrim
      Reh-i hayretde kalmış ‘āşık-ı bī-kevkib-i dehrim
      Gōñöldendir şikāyet kimseden feryādımız yokdur

15²⁴

Muḥammes

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1   Dergeh-i mīr ü vezīr ü šāhı itdim cüst ü cū
      Āh kim isrāf idüp beyhūde dökdüm āb-rū
      Ben bu dersi fehmi ü iz‘ān itdigim günden berü
      Kalmadı gōñlümde evvelki hevā vū ārzū
      Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü

²⁴ M₁₅: 6^aY

- 2 Būy-ı terk-i mā-sivā geldi dil-i cāsūsdan
 Fāriğ oldum ‘arz-ı ḥāhişlerle dāmen-būsdan
 Bend-i zindān idi kırtuldu gönül maḥbūsdan
 Dil ümīd eyler mi aḡyār-ı cihān-me’nūsdan
Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü
- 3 Hep hevā-yı ārzū-yı mā-sivā beyhūdedir
 Bu riyyā-yı zāhid-i şūret-nümā beyhūdedir
 Devlet-i şadr-ı cihāna ilticā beyhūdedir
 Māl ü evlād u ‘ıyāle i’tinā beyhūdedir
Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü
- 4 Māni’ ü mu’tī ebed ancak Ḥudā-yı bī-zevāl
 Kimseden bir kimseye yokdur ziyāna ihtimāl
 Ḥaḳḳadur mülk-i tasarruf ey dil-i şūrīde-ḥāl
 Ser-be-zānū-yı edeb lāzım bu dersi benden al
Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü
- 5 Eylemiş ef‘āl-i Mevlā şīve-ārā-yı zuhūr
 Ān-ı vāḥidde hemān şūret-nümā-yı bī-kuşūr
 Emr-i üktübde kalem olmuş raḳam-rīz-i suṭūr
 Ḥayr ü şer ‘ilm-i ezelden levḥa itmışdır şudūr
Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü
- 6 Kudret-i Mevlā nümāyān zerre-perrān olsa da
 Peşşe mevḳūf-ı irāde bāl-i cünbān olsa da
 İdemez icrā-yı fi‘liñ dehre sulṭān olsa da
 Qābil-i mümkin değil memnū‘-ı imkān olsa da
Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü
- 7 ‘Ālem-i bī-kaydda şāh u vezīr olmaz imiş
 Şāh-ı rūḥa taḥt-ı dil gibi serīr olmaz imiş
 Ḥaşr-ı ‘uḳbāda ber-ā-ber şāh u mīr olmaz imiş
 ‘Ārif-i bi’llāh olan nefse esīr olmaz imiş
Hep umūrum Ḥaḳḳa tefvīz eyledim şimden-girü

- 8 Ol bakā bi'llāh bezminde taleb-kār-ı Samed
 Al metā'-ı cānı bāb-ı 'aşka var gözle raşad
 Rāyic-i vakte metā'ın uydurur her bir aḥad
 Sevḳ-ı bāzār-ı fenāda böyledir dād ü sited
Hep umūrum Ḥaḳka tefvīz eyledim şimden-girü
- 9 Nüş idenler cām-ı bezm-i vahdeti serhoşdur
 Āşnā-yı sırr-ı zāt u nefis olan medhūşdur
 Kūş-ı 'irfāna bu sırr-ı men'aref mengūşdur
 Māverā-yı 'aḳlı idrāk itmeyen bī-hūşdur
Hep umūrum Ḥaḳka tefvīz eyledim şimden-girü
- 10 Bāb-ı bāb-ı Allāhdır ister iseñ derde 'ilāc
 Kendine muḥtāc 'ālem zātıdır bī-iḥtiyāc
 Serde dürr-i sırr-ı emr-i festeḳamdır²⁵ zīb-i tāc
 Sen de rāh-ı istikāmetde Ferīdā gözüñ aç
Hep umūrum Ḥaḳka tefvīz eyledim şimden-girü

16²⁶

Tārīḥ-i Fetḥ-i Medīne

Fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lün

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Tācdār-ı rub'-ı meskūn şehr-i yār-ı kāmkar
 Pādşāh-ı kār-fermā-yı kerāmet rāyegān
- 2 Ḥāzret-i Maḥmūd Ḥān 'Adlī şāhen-şāh-ı dehr
 Zātı ḥurşīd-i sipihr-i feyż-baḥşā-yı cihān
- 3 Şāhib-i nīrū-yı ehlu'llāh şāh-ı ḥaḳ – taleb
 Oldı icrā-yı şerī'atle müşārün bi'l-benān

²⁵ Bu ibare Kur'ân-ı Kerîm'de Hûd Sûresi'nin 112.âyetinde şöyle geçmektedir: “O hâlde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol.”

²⁶ M₁₆: 6^bY

- 4 Emr ü fermānı Һuṣūle gelmemek mümkün degil
Һaқ mu‘īn ü nāşır-ı muṭlaқdır el-Һaқ her zamān
- 5 Һayra sā‘ī olduғ-ıçün niyyet ü a‘mālde
Yāver-i tevḫīk olur elbet umūrunda ‘ıyān
- 6 İşte ez-cümle Medīne fethine himmet idüp
Aldı dest-i Һāricīden ol şeh-i kişver sitān
- 7 Rāh-ı Һac mesdūd iken bir Һayli müddetden berü
Eyledi Mevlā muvaffaқ şāh-ı devrānı hemān
- 8 Eyleyüp kim *min- fi’e* esrār-ı naşşın āşkār
Ğālib-i cünd-i firāvān oldu ol şāh-ı cihān
- 9 Yoғ-imiş şāhān-ı eslāfa meger Һazż-ı naşīb
Bundan a‘lā Һıdmet-i peygamber olmaz bī-gümān
- 10 Şād olup ervāh-ı cümle enbiyā vü evliyā
Āferīn-Һ’an şenāsı oldu Һayl-i kudsiyān
- 11 Pādşāh-ı baҺr ü ber ‘alem-penāh-ı pür-Һüner
Oldı dil-Һ’ah üzre her bir bendegānı kāmran
- 12 Zāhir ü bātında şehdir bildigim Allāh ‘alīm
Herkesin Һālince ‘adli nīk ü bedde tev’emān
- 13 Ҷalbine inṭāқ-ı Һaқdır eyleyen cılve-nümā
El-Mülūk-i mülhemün āyīnesinden müstebān
- 14 Һırқа-püşān-ı kerāmet cümlesi olsun mezīd
Gelsün istimdād-ı feyz ise eger Һaşdı hemān
- 15 Eyleyem bir nebze eş‘ār –ı kerāmāt-ı şehī
Gör ne şehdir Һadriñ ile kıymetin bil her zamān
- 16 Kıldı izhār-ı kerāmet üç gün evvel eyleyüp
Ҷāsım Ağayı hemān şeyḫü’l-Һarem bā-nām ü şān

- 17 ‘İd-ı kurbānıñ ikinci günü geldi müjdesi
Müjdegāna virsün Allāh ol şehe şeh-zādegān
- 18 Bu beşāret bu kerāmet çok degildir bildigim
Şerh u takrīr idemez biñde birin kill-i beyān
- 19 Devlet-i eyyām-ı ‘adlinde ferahnāk ide Hāk
Sūr-ı nev fetḥ-i memālikle bilā-reyb ü gümān
- 20 Böyle āgāz eylemezdim vaşfına ammā çe-sūd
Tevliyet endīşesi efkārıma virdi ziyān
- 21 İlticāgāh u penāhım ḥākiyā-yı dergehiñ
Her ne ihsān gördüm ise sende gördüm bī-gümān
- 22 Bir du‘acı bende-i dergāh-ı ‘adliñdir seniñ
Ġayrı bir nān-pāre ihsānıñla olsun ḥ‘acegān
- 23 Ey Ferīd el aç du‘ā-yı dergehe tatvīli қо
Añlaşıldı maqşadıñ eyler çerāğ u şādmān
- 24 Eylesün Mevlā vücūdın her ḥaṭālardan emīn
Tīr-i qahr-ı şāha olsun sīne-i a‘dā nişān
- 25 Gel zemīn-būs-ı server ol da oқu tārīḥ-i tām
Cünd-i Vehhābī kaçırdı Taybeden Maḥmūd Hān

h. 1223 /m.1808

17²⁷

Tārīḥ-i Berāy-ı Tecdīd-i Tekye-i Hızır Dede Der-Sākız
Me fā ‘ī lün / fe ‘i lā tün / me fā ‘ī lün / fe ‘i lün

· _ · _ · · _ _ · _ · _ · · _

- 1 Mesīre- gāh-ı şafādır cezīre-i Sākız
Hevāsı mu‘tedil eṭrāfı pek güşāyişdir

²⁷ M₁₇: 6^bY

- 2 Kemāl-i ḥüsn ü leṭāfetde yoḡ mı rüchānı
Diyār-ı āḡara nisbetle cennete beñzer
- 3 Bu ḡāk-i Sākız erenler maḡalli ḡoş yirdir
Biri derün u biri taşrasın görür gözler
- 4 Derün-ı ḡal‘ada İlyās Efendi merḡadidir
Ki ḡurb-ı tekyede medfün o zāt-ı ‘ālī-güher
- 5 Onun da var nice āşār-ı ḡaybıñ esrārı
Başiret ehline pinhān olur mı sırr-ı nazar
- 6 Velī Hızır Baba sultānlarıñ açık başıdır
Bu yüzden eyledi bu cāyı maḡber-i enver
- 7 İki boḡazı gözetmek içün leb-i deryā
Anunçün oldu o ‘ālī maḡāma ḡoşca maḡarr
- 8 Gel isti‘ānet-i ehl-i ḡubūr lāzımdır
Bunu ḡadış-i şerifinde didi ḡayr-ı beşer
- 9 Ḥulūş-ı şıdk-ı derün ile ḡācetiñ iste
İden bu dergehe rü-māl öyle boş mı gider
- 10 Murād ‘arz ideniñ ḡācetin görür elbet
Ḥulāşā böyle civān-merd-i ehl-i dil ne gezer
- 11 Ziyārete bu ḡadar ṭālib-i ḡımem gelmiş
Hemān ḡuşul-i murādıñ niyāz itmişler
- 12 Muvaffaḡ olmamış iḡyāsına anıñ kımse
Bu bārı kımseye yükletmemiş o zāt meger
- 13 Ki kethüdā-yı rıḡāb-ı şehen-şeh-i ‘ālem
Bu cāyı eyledi taḡhīr ü pāk ü vaż‘-ı eşer
- 14 Muḡabbet ehl-i derün Mustafā Efendi kim
Müdām-ı fikri anuñ olmadır rızā mazḡar

- 15 **Hakikat ehl-i mürüvvet ma'adin-i himmet**
Serife-dân-ı muhabbet şî'âr-ı peygamber
- 16 **Müşâr-ı şadr-ı nişân-ı meclis-i 'irfân**
Hulûş-ı dâire-i rif'atin vikâye ider
- 17 **Degil mi hîdmet-i vâlâ bu hîdmet inşâf it**
Felekde cümle melekler bu cāya cebhe sürer
- 18 **İdüp havâle Sinimmâr-ı himmete yaptı**
Hulûş ü şevk-ile dergâ[h]-ı zıkr [ü] pek 'anber
- 19 **Ne tekye tekye-i cennet-nişân-ı devrândır**
Maḥall-i taşfiye-i kalb-i âdem oldu bu yir
- 20 **Mişâl-i taḥte-i rub' oldu resm-i vâlâsı**
Ki irtifâ'-ı muhabbet alır bu yirde nâzar
- 21 **Şu'â-ı riştesi kandîlidir aña şâķûl**
Ki âftâb-ı murâd ol yere ŧulû' eyler
- 22 **Bu tekye resmi ne hoş düşdi muktezâ-yı maḥal**
Dinilse vefķ-i müşelleş bu cāy-ı kuḫba deger
- 23 **Alır derûnumı elbetde ehl-i tevḫîdîñ**
Olursa böylece olsun cihânda ḫayr-ı eşer
- 24 **Ne kim du'â olunur ḫakķ-ı devletiñde anıñ**
Ḥudâ kıla hedef-i isticâbete zîver
- 25 **O dem muḫaşşıl-ı Sâķız Hüseyin Kâmil Ağâ**
Didi fitîl-i derûnum ŧutuşdı yandı ciger
- 26 **Bu tekye şevķına aşdı o merd-i ḫalib-i ḫayr**
Sirâc-ı himmeti yansın bu yirde tâ-be-seḫer
- 27 **Ḥudâ 'aṫâ ide dil-ḫ'ahların be-vefk-ı ümîd**
Bu vech-ile nîce ḫayrâta olalar maşdar

- 28 Ferîd olursa da târîh-i ecr-i [mişl-i] ‘azîm
Bu resme bî-nuķaķ oldu dü mışra‘-ı dîger
- 29 Sirâcın aş da bulursun dü rehde ecr-i ‘azîm
Ki ıarh-ı tekye-i Hızr oldu böyle ra‘nâter

h. 1224 / m.1809.

18²⁸

Târîh Berây-ı Kaşr-ı Server-âbâd-ı Hazîne-dâr
Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / Me fâ ‘î lün
. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Cenâb-ı hâzret-i Maḥmūd-ı ‘Adlî Hân-ı devrân kim
Dili sır aşnâ-yı mehbiṭ-i ilhâm-ı Rabbânî
- 2 Hüdâvend-i ma‘ârif-pîşe hayr-endîşe-i ‘âlem
Her emr-i müşkilinde reh-nümâ tevfiķ-i Sübhânî
- 3 Şeh-i mesned-nişîn-i taḥt-ı mevrûş-ı velâyetdir
Kerâmet kâmet-i ‘irfânınıñ boyunca ḥaftânı
- 4 Vücūdı rûḥ-ı ‘âlemdir şafâsı emr-i elzemdir
Mübârek ḳalbi mülhemdir kerâmet üzre fermânı
- 5 Hezârân dil-ḥarâbı eyledi ma‘mūr luṭfiyla
O mi‘mâr-ı kerâmet-kâr ü şâh-ı ma‘delet-kânı
- 6 Feraḥ-câ bir maḥall-i bünyâd idi ḥâtır-güzâr-ı şeh
K’anıñ resmi ola ḥayret-fezâ-yı ṭab‘-ı insânî
- 7 Temâşâ-gâh-ı fikriñde iderken cüst-ü-cü nâgeh
Nigâh-ı i‘tibârı intihâb itdi bu vîrânı

²⁸ M₁₈: 7^a Y

- 8 Koyup bu k̄alib-ı nev-resme bö[yle] kaşr-ı ra'nâyı
Ki naķş-ı ber-hayālīdir hemān reşk-āver-i Mānī
- 9 Bu resmi görmemiş Bihzād rū'yāsında dünyāda
Eger görse iderdi ber-dehān engüşt-i hayrānī
- 10 'Acebdir itmemişler böyle bir cāy-ı feraḥ-baḥşı
Selāṭīn-i selef şāyān-ı çeşm-i i'tibārānı
- 11 O ressām-ı hayālīñ añlaşılmaz zihn-i derrāki
Ṭabī'atde hūnerde vardır eslāfına rüchānı
- 12 Bu cāy-ı şeh-pesend oldı maḥall-i maḥzar-ı iḥyā
Hemān bünyādına olunca cārī emr ü fermānı
- 13 O dem vaż'-ı esāsa dest-i tevfiķ eyleyüp himmet
Sinimmār-ı ḥulūş-ile dikildi çār erkānı
- 14 Letāfet bir taraftan eyledi terfī'-i dīvārīñ
İdüp āğaşte āb ü ḥākin 'izzet tutdı meydānı
- 15 Döşendi taḥte-i mefrūş-ı dīvān-ḥānesin rif 'at
Hemān-dem büye-i iķbālī virdi dürlü elvānı
- 16 İḥāṭa eylemiş 'avn-ı Hudā kim cümle eṭrāfiñ
O cāy-ı sūr-baḥşın saķfı olsun ḥıfz-ı Rabbānī
- 17 Nuķūşuñ kıl kalemle çekdi naķķāş-ı meserret kim
Şafā revzen-küşā-yı sūy-ı şevkiñ oldı bu yanı
- 18 Bu kaşr-ı zīver-efzā vü leṭāfet -perveriñ olsun
Müdāmā pāsbān-ı şevket-i iclāl-i derbānı
- 19 Terennüm-sāz-ı şevķ olmaz mı ādem bunda inşāf it
Nesīm-i rūḥ-baḥş-ı zevķdir nağme-serāyānı
- 20 Sürür-ı nev-be-nevle şāh-ı 'ālem eylesün ārām
O kaşr-ı bī-ķuşūruñ sāye-baḥşı luṭf-ı Yezdānī

- 21 Küşād-ı sīnesin şanma tehīdir ol feraḥ-cāyīñ
 ẖudūm-ı şāha açmaḳ muntaẖırdır dīde-i cānı
- 22 Gülistān-ı nazarda bir nazīriñ görmemiş kimse
 Baḳılsa budur açmış bāḡ-ı dehriñ verd-i ḡandānı
- 23 Şuyun buldurdı bu bāḡ-ı kühen Çamlıca şuyunda
 Bu āb u tāb-ile gerdūna hem-ser olmadır şānı
- 24 Hevāsı dil-küşā her sūya nāzir ẖaşr-ı ra‘nādır
 ‘Adīm olmuşlar evreng-i Hümāyūn –fāl-ı devrānı
- 25 Bu ẖaşr-ı bī-behādır āb-ı rüy-ı Üsküdār ancaḳ
 Bu yüzden eylesün kesb-i şerāfet cümle sükkānı
- 26 Tüfeng-endāza meyl itdikçe ol şeh zīr ü bālādan
 Nişāngāh-ı tüfenge beyza olsun çeşm-i ‘udvānı
- 27 Doḡunsun dāne-i sürb-i tüfengi dest-i şāhīden
 Sebū-yı ẖalb-i düşmen bula ḡarb-ile perişānı
- 28 Vücūdı ẖaşrına yol bulmasun dünyāda bād-ı ḡam
 Şafā-yı ḡaṭır olsun bādī-i āsāyiş-i ānı
- 29 Cihān ḡurdukça ḡursun taḡt-ı ‘ālī-cennet-i şāhīde
 Ki her rüz ola eyyāmı meserret-sāz-ı ekvānı
- 30 Ferīdā gördüğümde söyledim bu mışra‘-ı tārīḡ
 Ne a‘lā ẖaşr-ı vālā bu sūrūr-ābād-ı sulṡānı

19²⁹

Tārīḥ Berāy-ı Cāmi‘ Der-Vidīn

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / Me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Vidīn vālisi Dervīş Muştafā Pāşā-yı ḥayr-endīş
Rızā-cūy-ı Ḥudā vü rāh-ı Ḥaqqıñ ṭalibi ḥaqqā
- 2 Vidīn varoşunuñ maḥzenlerinden ibtidā āteş
Zuhūr idüp dekākīn ü maḥāzīn oldı nā-peydā
- 3 Ḥulāşā cāmi‘-i Yalı daḥi ihrāk olup āḥır
Bir eksik olduğıcün ma‘bed-i ümmet o bī-hemtā
- 4 Hemān-dem atyeb-i mālından ifrāz eyleyüp ancak
Esāsın vaż‘ idüp yaptı binā-yı cāmi‘-i ra‘nā
- 5 Minārında mü‘ezzin eyledikçe da‘vet-i ümmet
Her adımda olunsun defter-i āmāline imlā
- 6 Fūrūzān eyledikçe қayyim-i cāmi‘-i қanādīlin
Ola rāy-ı münīriñ rüşenā-baḥş-ı dil-i dūnyā
- 7 Yönelidikçe hemān mihrāb-ı qalbiñ beyt-i maqşūda
Huşūluyla umūrunda muvaffaq eylesün Mevlā
- 8 Edā-yı pençgāne eyledikçe müslimīn anda
Ola a‘dāsına ğālib bi-ḥaqq-ı sūre-i Ṭāhā
- 9 Ḥadīş-i min-Nebī sırrına mazḥar oldı bī-şübhe
Ḥudā maqbūl-ı dergāh eyleyüp ecrin ide i‘tā
- 10 Olasın ḥüsn-i enzār-ı imāmü’l-müslimīn ile
Müşārün bi’l-benān aqrānıñ içre şöyle bī-pervā

---

²⁹ M₁₉: 7^b Y

- 11 Hüdā ‘ömr-i füzün ile ma‘mūr eylesün zātūñ
Rızā-yı Hakkı taḥṣīl eylemek böyle olur zīrā
- 12 Bunuñ gibi nice ḥayrāta tevfiḳ eylesün Allāh
Eliñle cennet-i a‘lāda yaptın kendine me’vā

h. 1228 / m.1813

20³⁰

Tārīḫ Berāy-ı Cāmi‘-i Cihāngīr
Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / Me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Zihī Sultān Maḥmūd-ı ‘adālet-perveriñ nāmın
Debīr-i çarḥ-ı dūn bu resme āgāz itdi taḥrīre
- 2 Rızā-cū vü ebü’l-ḥayr ü cihān-ābād ü nuṣret-şān
O yine eylemiş zātında rabṭ-ı ḳalb taḳdīre
- 3 Şebān-rūz eyleyen sensin ‘ibādu’llāh ḥaḳḳında
Gice tā şubḥ terk-i ḥab u rāḥat kār-ı ta’sīre
- 4 Hüdā tevfiḳın iḥsān eyleyüp her bir umūrunda
Muvaffaḳ olasın her kār-ı ‘asrī semt-i teysīre
- 5 Selāṭīn-i selefden mişlin icād itmemiş Allāh
Ḥulāṣā hīç degilsin ḳābil-i taşvīr-i tanzīre
- 6 Ola zih-gīr-i engüştüñ var ise kec-naḫar bī-göz
Nişāndır sīne-i a‘dā kemānından çıkan tīre
- 7 Ne mümkin pençe-i şāhīn nigāh-ı dīdeden teb‘īd
Olur teslīm elbetde uzatsañ dest naḫcīre
- 8 Meger zānū-zed-i ‘afvīñ ola bir düşmeniñ yoḫsa
Ne ḳābil tīğ-ı ḥūn-rīziñden itmek çāre te’ḥīre

³⁰ M₂₀: 7^b Y

- 9 Gezerken şayd-gāh-ı pür-ḥabelde düşmen-i rūbāh
Giriftār olmak elbet muḥtemeldir pençe-i şīre
- 10 Hudā ancak saña maḥşūş kılmışdır bu iḥsānı
Bu ‘unvān ile zıllu’llah şanı geldi tevķīre
- 11 Sen ol nām-āver-i Maḥmūd Hān-ı ‘Adlīsin şāhā
Sen olduñ cāmi’u’l-ḥayrāt ile şāyān-ı teşhīre
- 12 Kitāb-ı midḥatinde şā’irānıñ ‘aczdır ḥālī
Sebeb dībāce-i vaşfa ne ise başla takrīre
- 13 Çukurcum‘adan itmek-ile zuhūr āteş-i iḥrāk
Yaḳup eṭrāfı sūzān eyleyüp geldi Cihāngīre
- 14 Yaḳup anı da ‘avdet eyleyüp tekrār girüye
Ḥulāşā yirmi bir sâ‘at uzadı girdi her yire
- 15 Ḥarāb-ābād gördükde o cāy-ı ma‘bed-i pāki
O mi‘mār-ı cihānıñ ḳalbi itdi meyl ta‘mīre
- 16 Ḳulı şadr-ı girān-ḳadrı ‘Alī Pāşaya emr idüp
Bu resme başlanıldı vaşfı şıgmaz kilik-i ta‘bīre
- 17 İmāmü’l-müslimīn ol ḳible-i erbāb-ı ḥācātıñ
Muvaffaḳ eyleye her ān zātıñ hüsn-i tedbīre
- 18 Cevāmi‘de cemā‘at ola çün emīn-i güyānī
Ser-i a‘dāsı olsun her nefesde tu‘me şemşīre
- 19 Mü‘ezzinler ezāna eyledikçe irtifā‘-ı yed
Minār-ı şevketin şöhret vire iḳlīm-i Keşmīre
- 20 Mu‘arref-ḥ‘an-ı iḳbālīñ edā-yı na‘tiñ itdikçe
Muḳārin ola dil-ḥ‘ahıñ icābet-gāh-ı te’şīre
- 21 Mübeşşer eylesün Allāh zātıñ feth ü nuşretle
Ki sensin sa’y iden bu sâ‘id-i iḳdām-ı teşmīre

- 22 K̄abūl olmaz du‘āsı her k̄īm itmezse du‘ā-yı hayr
Du‘āsı farz-ı ‘ayn oldu ezel bernā ile pīre
- 23 Selātiniñ ile şehzādegānıñ t̄ül-ı ‘ömriyle
Ola hıfz-ı ilāhīde maşūn ez-dīde-i hayra
- 24 Sözümdə vāqı‘ olduysa haṭā vü sehv ‘afv eyle
Meşeldir kim ‘itāb olmaz ‘öṣür-cüyā-yı taḫşīre
- 25 Sözin tatlı yerinde kaṭ‘ idermiş çünki meddāḥān
Yeter ḥatm eyle sen de meclise belki kesel vire
- 26 Olasın maḥfil-i ‘ālemde t̄ül-i ‘ömr ile dā’im
Bulalar düşmenānıñ mazḥariyyet ḳahr ü tedmīre
- 27 Ferīd-i bende-i dergeh düşürdi böyle bir tārīḥ
Bu vālā cāmi‘i Maḥmūd Ḥān yapı Cihāngīre

h. 1239 / m.1824

21³¹

Tārīḥ Berāy-ı Ta‘mīr-i Cāmi‘-i Dāvūd Pāşā Der-Üskūdār
Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . - -

- 1 Vāḳıf-ı şānī Ḥüseyn Ağa o sāhib-tevliyet
Eyledi bu cāmi‘i iḥyā be-gāyet dil-firīb
- 2 Vāz‘-ı būnyān-ı nevīnden eylemek i‘mār olur
Cāmi‘ ü ḥayrāt-ı sā’irden ziyāde hem muşīb
- 3 Bir ḥarāb-ābādı ābād eylemekdir ma‘rifet
Ḥālisü‘n-niyyāt imiş bula bu ecriñden naşīb
- 4 Defter-i a‘māline yazılsun ecri her vaḳit
Ḥutbe-ḥān olduğca minberde imāmān ü ḥaṭīb

³¹ M₂₁: 8^a Y

- 5 Hâk mu‘ammer eyleyüp olmaz mı her işde mu‘îñ
Böyle bir ecr-i cüziyle mazhar ol merd-i edîb
- 6 Min-Nebî sırrı zühûr idüp bu tarîhe Ferîd
Mescid-i Dâvûd Pâşâ buldı termîm ile zîb

h. 1233 / m.1818

22³²

Tārîh-i Diger Cihāngîr

Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Cenâb-ı Hân-ı Maḥmûd-ı felek-rif‘at melek-sîret
Hişâl-i mekremet-âsâli eyler ‘âlemi âbâd
- 2 Hülûş-ı kalb-i bend-i kemend-i Hâkka bağlanmış
Olurlar ḥāriku’l-‘ādât-ı rāyından cihān irşād
- 3 Umûr-ı ‘âlemiñ ḥayrında fikr-i şâ’ibi dâ’im
Ki olmuş câmi ‘û’l-ḥayrât ile şöhret-dih-i cidād
- 4 Cihangir Cāmi‘i yandıkda inşāsın idüp fermān
‘Alî Pâşâ kulu oldı zemîn-bûsı ile münkād
- 5 Şeref-baḥşâ-yı nûr itdiñ bu câmi‘le Cihangîri
Sezâdır iftiḥâr itse anı bünyād iden üstād
- 6 Hele im‘ân ile seyr it mu‘allâ tarḥ ü ra‘nāsın
Göreydi resm-i zîbāsın şaşardı Mānî vü Bihzād
- 7 Bu câmi‘de edâ-yı penç-gāne ümmet itdikçe
Umûrunda ola rûḥ-ı Muḥammedden saña imdād

³² M₂₂: 8^b Y

- 8 Ferīdā geldi bir mışra‘-ı tārīḥ eyledim taḳdīm
Cihāngir Cāmi‘in Sulṭān Maḥmūd itdi hem būnyād

h. 1239 / m. 1824

23³³

Tārīḥ-i Diger

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / Me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Vezīr ibni vezīr ü şadr-ı a‘zam kim ‘Alī Pāşā
Vücūdī nādirü‘l-mevcūd bir aḳrānı yok ḥālā
- 2 Zamānından muḳaddemce Çukurcum‘adan itmişdi
Zuhūr-ı āteş-i sūzān Cihāngir cāmi‘in ifnā
- 3 Beş on gün geçmeden inşāsına fermānı sebḳ itdi
Şadāret ḥil‘atiyle zātı oldukda kemāl-ārā
- 4 Hülüşī sā‘i bi‘l-ḥayr olduḡıçün dā‘imü‘l-evḳāt
Muvaffaḳ oldu yaptı secde-gāh-ı ümmeti ḥaḳḳā
- 5 Mu‘āvin himmet-i merdān ola dā‘im umūrunda
Bu himmet eyledi Sulṭān Süleymān rūḥunı ihyā
- 6 ‘İnāyāt –ı ḥafāyā-yı Hudāya zātıdır nā‘il
Bunuñ gibi nice ḥayrāta tevfiḳ eylesün Mevlā
- 7 Budur ancak du‘ā-yı ḥayrım ol şadr-ı girān-ḳadri
Müdāmā mesnedinde ṭul-ı müddet ide Ḥaḳḳ ibḳā
- 8 Ferīdā çıḳdı bir tārīḥ-i ra‘nā ḥāmeden yazdım
Cihāngire güzel resm eyledi cāmi‘ ‘Alī Pāşā

h. 1239 / m. 1824

³³ M₂₃: 8^b Y

24³⁴

Tārīḥ

Me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / Me fā 'ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Vezīr-i ekremi Sultān Maḥmūd-ı kerem-kārīñ
Ki olmuş şöḥreti 'Oṣmān Pāṣā-yı kemāl-ārā
- 2 Müşārün bi'l-benān olmuşdı mābeyni'r-ricāl ol zāt
Ḥudā kıldı o dem hem-rütbet-i nüh günbed-i ḥaḍrā
- 3 Vezāretle be-kām olmazdan evvel fikr idermiş ol
Rızā-yı Ḥaḳḳı taḥsīl itmege bir ḥayr-ı müsteṣnā
- 4 Bu yüzden Ḥaḳ muvaffaḳ eyleyüp yaptı 'Arapgīre
Zihī bu cāmi'ü'n-nūrı Ḥudā ecrin ide a'ṭā
- 5 Derün-ı cāmi'in pür-nūr kıldıkça ḳanādīli
Münevver eylesün ḳalbin cenāb-ı ḥazret-i Mevlā
- 6 Feridā cevherin tārīḥ-i ihyā eyledi ḥayrın
'Arapgīre idüp 'Oṣmān Pāṣā cāmi'i inṣā

h. 1239 / m. 1824

25³⁵

Tārīḥ-i Mīlād

Fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lün

- . - - - . - - - - . - - - - . -

- 1 Cānım Aga-zāde Mīr Aḥmed kim ol ehl-i hüner
Sāḥib-i 'irfān u ḥirfet mālīk-i ḥulḳ-ı ḥamīd
- 2 Şulb-i pākinden 'ināyet eyleyüp Mevlā aña
Maṭla'-ı burc-ı şerefden ṭalli' oldı bir velīd
- 3 Māh-ı Şevvāl-i şerīfiñ oldı dördüncü günü
Maḳdemiyle buldı 'izzet ol hilāl-i nev-resīd

³⁴ M₂₄: 8^b.³⁵ M₂₅: 8^b Y

- 4 Göstere Hâk vâlideynine nîce mürvetlerin
Tûl-ı ‘ömrüyle ma‘mûr eylesün Rabb-i mecîd
- 5 Tām tārîhiñ Ferîdâ gûş idince söyledim
Zîb-i mehd-i dehre olsun Mîr İbrâhîm Ferîd

h. 1238 / m. 1823

26³⁶

Tārîḫ-i Mersîye

Fā ‘i lâ tûn / fā ‘i lâ tûn / fā ‘i lâ tûn / fā ‘i lûn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Şöhreti Ṭayfûr Pâşâ-zâde ya‘ni Mîr ‘Alî
Üç yaşında oğlunuñ cāy-ı firâridır okı
- 2 Bu maḥalli eyledikçe cāyıñıa bâķîlere
‘Ömr-i a‘ṭâ-yı Ḥudâ-yı Kirdgâridır okı

h. 1237 / m. 1822

27³⁷

Mersîye

Fā ‘i lâ tûn / fā ‘i lâ tûn / fā ‘i lâ tûn / fā ‘i lûn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Āh ey pîre-zen-i fertût-ı gerdûn-ı fenâ
Dest-i fikrinden seniñ ‘ākıl olan olmaz emîn
- 2 Vâh kim Dizdâr Ağānıñ duḡterin hem zevcesin
Terk-i dünyâ itdirüp ḥasretde kıydun mâderin
- 3 Ğurre-i mâh-ı Rebî‘ul-âḫıra merhûn imiş
Eyledin mi ‘ākıbet medfûne-i zîr-i zemîn

³⁶ M₂₆: 8^b Y

³⁷ M₂₇: 9^a Y

- 4 Çıkdı kilkimden bu mışrā'-yıla tārīhi Ferīd
 'Ādile Hānım şafā-yāb-ı cinān ola hemīn

h. 1235 / m. 1820

28³⁸

Mersiye

Fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Kāmīlī-zāde Meḥemmed Şākīr Efendiniñ āh
 Necl-i pāki göçdi hūr-ı 'aynı terfīk eyleye
- 2 Emr-i Hākda çün tamām va'deniñ yok çāresi
 Kīm dir-idi vālideyniñ böyle taẓyīk eyleye
- 3 Rūz-ı maḥşerde şeff'-i vālideyn olsun o cān
 Bu kelāmı hāzret-i Allāh taşdıķ eyleye
- 4 Didi tārīhin Ferīdā merķadinde Mūnkerin
 Yirini seyyid Meḥemmed 'adn-i tevfiķ eyleye

h. 1234 / m. 1819

29³⁹

Mersiye

Fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lūn

- . - - - . - - - . -

- 1 Tābi'-i sultān 'Alī Ağānıñ āh
 Seyyid Aḥmed nām oğlu nāgehān
- 2 Zaḥm-ı t̃ā'ūn-ı vebādan 'ākıbet
 Emr-i Hākķa eyledi teslīm-i cān

³⁸ M₂₈: 9^a Y

³⁹ M₂₉: 9^a Y

- 3 ‘Ālem-i fānīden itdi irtiḥāl
Kaldı nār-ı ḥasreti dilde nihān
- 4 Māder ü eb geldi tārīhin didi
Qabr-i Seyyid Aḥmed-i Rüstem cinān

h. 1234 / m. 1819

30⁴⁰

Tārīḥ-i Seng-i Cirīd

Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Ḥasan Āgā-yı ḥazīne o levendāne edā
Süzülüp atdı cirīdin okı rām ārāyı
- 2 Pādşeh gördi huzūrunda didi taş diksün
Nām ü şān aldı bu emr ile Ḥasan Āgāyı
- 3 Bir nişān ola cirīd menziline bu tārīḥ
Taş diküñ bozdı beş on kez Ḥüseyin Pāşāyı

h. 1232 / m. 1817

31⁴¹

Mersiye

Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Mesned-ārā-yı rikāb-darı idi sâbıkda
Ya‘ni kim Şākır Efendi o ma‘ārif-perver
- 2 Zāt-ı vālāsına bu mülk-i yemīn cāriyesi
Ferş-i iḥlāsına olmuşdı dem-ā-dem hem-ser

⁴⁰ M₃₀: 9^a Y

⁴¹ M₃₁: 9^a Y

- 3 Zahm-ı t̤ā'ün ile maṭ'üne olup āhır-ı kār
Eyledi cısr-i fenādan reh-i 'uḳbāya güzer
- 4 Yazdı tārīḫini bir āh çeküp kıl-k-i Ferīd
Zīver-i gül-bün-i 'adn ola mūdāmā gül-ter

h. 1228 / m. 1813

32⁴²

Mersiye

Fe 'ū lün / fe 'ū lün / fe 'ū lün / fe 'ül

· _ _ · _ _ · _ _ · _

- 1 'Aceb Şeyḫ Şükri Meḥemmed kıızı
Fenādan elin çekdi nā-gāh āh
- 2 Hemān 'īd-i fıtrīn ikinci günü
Vebādan göçüp 'adni kıldı penāh
- 3 Didim bir sene sonra tārīḫini
Cinān 'Āyişe Ḥānıma cāy-gāh

h. 1227 / m.1812

33⁴³

Mersiye

Fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lün

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Vālide sulṭān-ı 'Atīḳiñ tekyesi şeyḫi be-nām
Duḫteri Şükri Meḥemmed eyledi terk-i cihān
- 2 'īd-i fıtrın on beşinci gün vebādan 'āḳıbet
Genç yaşında şerbet-i merge hemān açdı dehān

⁴² M₃₂: 9^a Y

⁴³ M₃₃: 9^a Y

- 3 Güş idince söyledim tārīḥ-i fevtin acıyup
Fāṭıma Ḥānım cinānı eylesün cāy ü mekān

h. 1228 / m. 1813

34⁴⁴

Mersiye

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / Me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 O şeyḥ-i ḥānḳāh-ı Vālide Sultān-ı dīrīniñ
Meḥemmed Şükri nāmın oğlu dünyā[d]an güriz oldı
- 2 Yigirmi ikisi olduğda ‘īd-i fıtrınıñ aḥır
Ḥayāt u merg meydānı miyānında sitiz oldı
- 3 Vebā ser-pençesine olmayup tāb-āver ol nāzük ten
Girüp laḥd-i zemīne çeşm-i ‘ālem eşk-riz oldı
- 4 Ferid iz‘ān idince bī-vefā oldıgını dehrin
Meḥemmed mülk-i mısr-ı cennete bākī ‘aziz oldı

h. 1228 / m. 1813

35⁴⁵

Mersiye

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Seferli ağalarından cesūr [u] merd-i meydānı
Cihānı terk idüp gitdi yiri kaşr-ı cinān olsun
- 2 Ğulāmān-ı ḳapūdān-ı Ḥüseyn Pāşadan idi ol
Ecel peykiyle süy-ı cennete toğrı revān olsun

⁴⁴ M₃₄: 9^b Y

⁴⁵ M₃₅: 9^b Y

- 3 İrişdi zaḥm-ı t̤ā'ün urmadı merhem ṭabīb-i cān
Bu 'illetle cemāl-i Ḥaḳḳı cūyā vü devān olsun
- 4 Bu mışra'la behiştī oldıgıñ bildim Ferīd āḥır
Ḥüsāmeddīne yā Rab cennetü'l-me'vā mekān olsun

h. 1228 / m. 1813

36⁴⁶

Mersiye

Fe 'i lā tün / fe 'i lā tün / fe 'i lā tün / fe 'i lün

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Şīve-i bezm-i ḳader eyledi hükmin icrā
Doymadan gençliğime çekdim elim dünyādan
- 2 Çün ri'āyetde ḥuḳūḳ-ı ebedine müşkil
Şad-şükür vaż'-ı ḳalem olmadı 'isyānımdan
- 3 Ey efendim pederim çekme elem oğluñ içün
Dilerim nıce zamān sen ḳalasın sağ u esen
- 4 Pederim yakma derūnuñ keder itme aşlā
Oldı cennāt-ı na'īm Aḥmede ra'nā mesken

h. 1228 / m. 1813

37⁴⁷

Mersiye

Fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lün

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Şöhreti Tırnakcı-zāde hem silahşör şehi
Ya'ni İbrāhīm Beg kim eyledi terk-i cihān

⁴⁶ M₃₆: 9^a Y

⁴⁷ M₃₇: 9^a Y

- 2 Pençe-i şîr-i ecel işkencesiyle ‘ākıbet
Kıldı teslîm-i emānet ol civān-ı nā-tüvān
- 3 Eylesün āsānter rūz-ı hesābın ol Kerīm
Seyyi’ātin ‘afv ü maḥv idüp kıla cennet-mekān
- 4 Yaz bu tārîḫi Ferīd Allāh rahmet eylesün
Mîr İbrāhîmiñ ola merḳadi dār-ı cinān

h. 1233 / m. 1818

38⁴⁸

Mersiye

Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lün

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Ümmü Gülşüm Ḥānım ya‘ni o ‘işmet-māye
‘Ālemin ḥayyiresi maṭlebi taḥşîl-i rızā
- 2 Kıldı Çāvūş deresinde yeñi bir çeşme binā
Cümle leb-teşneleri eylemek için irvā
- 3 O rızā-cüyı añup ḥayr ile ehl-i dünyā
Eylesün Ḥaḳ da anuñ ecrine Kevşer a‘ṭā
- 4 Eşer-i ḥayra Ferīd oldu bu tārîḫ-i tām
Çeşme yaptırdı eyü māder-i Ḥilmî Pāşā

h. 1233 / m. 1818

---

⁴⁸ M₃₈: 9^b Y

39⁴⁹

Tārīḥ

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Geldi bir ḥāl-i ‘aceb fevtin işitdikde Ferīd
Uçdı rūḥ-ı Muştafā Beg kondı ‘Adne kuş gibi

h. 1227 / m. 1812

40⁵⁰

Diger

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

. . _ _ . . _ _ . . _

- 1 Yazdı tārīḥīni dāmādı Ferīd
Fāṭıma Ḥānıma firdevs ola cā

h. 1227 / m. 1812

41⁵¹

Diger

Me fā ‘ī lūn / me fā ‘ī lūn / me fā ‘ī lūn / me fā ‘ī lūn

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Ferīdā yaz bu tārīḥ-i tamāmın ‘arz-ı tebrīke
Ebū nān-pāre alup liḥye irsāl eyledi esrār

h. 1227 / m. 1812

⁴⁹ M₃₉: 9^b Y⁵⁰ M₄₀: 9^b Y⁵¹ M₄₁: 9^b Y

42⁵²

Mersiye

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Dāverim seyyidim ol mīr-i Meḥemmed cānım
Ya'ni kibr-i emelim rūh-ı revān 'Ārif Beg
- 2 Yigirmi altıncı gününde Ramaẓān ayınıñ
Yedi yaşında iken göçdi o cān 'Ārif Beg
- 3 Āh idüp didi qarındaşı Ferīd tārīhiñ
Olsun 'uqbāda şefī-i ebevān 'Ārif Beg

h. 1227 / m. 1812

43⁵³

Mīlād

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Vāye-i feyz-i Ḥudā-perver açup ağūşım
İtdi bir dürr-i girān-māye 'aṭā Rabb-ı qadīr
- 2 İdicek bend-i kımāt-ı şer[er]-efzā-yı cihān
Peder ü māderi bu şevk ile oldı tebşīr
- 3 'Ömriñ efzūn idüp vālidegānıñ mesrūr
'Ālem-i şıḥḥat u 'ıffetle ola şöhet-gīr

44⁵⁴

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . _ _ . . _ _ . . _ _ . . _

- 1 Rūz-ı mīlād idi Zi'l-qa'desiniñ on sekizi
Ḥāme-i şevk-ı Ferīd eyledi zabṭ ü taḥrīr

⁵² M₄₂: 9^b Y⁵³ M₄₃: 9^b Y⁵⁴ M₄₄: 10^a Y

- 2 Yazdı tebrîk-i kudûmına mücevher târîh
Ümmetu'llâh içe 'işmet memesinden hem şîr

h. 1223 / m. 1808

45⁵⁵

Fe 'i lâ tün / fe 'i lâ tün / fe 'i lâ tün / fe 'i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Dizdar Ağā-yı Saķız merd-î nezāfet-pîrā
Ya'ni hem-nām-ı Peyāmbere o şeh-i iffet-mesned
- 2 Baħr-ı şulbünden idüp bir gevher a'tā el-ħaķ
Virdi zātına şeref hażret-i Bî-çün u Şamed
- 3 Yirmi dört Salı ki Zi'l-hiccesine on ikinci
Gicesine geldi vücūda o civān-ı erşed
- 4 Zîb-i āgūş-ı şafā-yı peder ü māderidir
Başdı devrāna ayak şevķ-ile Rāmiz Aħmed

h. 1224 / m. 1809

46⁵⁶

Mîlād

Fe 'i lâ tün / fe 'i lâ tün / fe 'i lâ tün / fe 'i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Dizdar Āgā-yı Saķız ya'ni Meħemmed Tāħir
Kim siyādetle şeref-dāde-i şān u şöhret
- 2 Nesli pākinden idüp Ĥaķ āna a'tā-yı veled
Peder ü māderine geldi meserret ķat ķat
- 3 Yirmi altısına Zi'l-ka'deniñ ikinci gice
Oldı ol tıfl-ı civān bend-i ķimāt-ı fıtrat

⁵⁵ M₄₅: 10^a Y

⁵⁶ M₄₆: 10^a Y

- 4 Zîb-i gehvâre-i dehr oldığını gûş itdim
Zâde-i ʿab‘-ı Ferîd eyledi ʰakḳâ himmet
- 5 Çıkdı aḳṭâb-ı cihâr itmege tebsîr-i ḳudûm
Geldi dünyâya dem-i şubḥ Süleymân Neş’et

h. 1226 / m. 1811

47⁵⁷

Tārîḥ Berāy-ı Milād-ı Meḥemmed Muṭî‘ Beg Efendi
Müf te i lün / fâ ‘i lün / müf te i lün / fâ i lün

— · · — — · — — · · — — · —

- 1 Oldı bu tārîḥe ad cevher-i tâc-ı murād
Baḥşış-i Rabb-ı cevād Mîr Meḥemmed Muṭî‘

h. 1227 / m. 1812

48⁵⁸

Mîlād

Mef ū lü / me fâ ‘î lün / mef ū lü / Me fâ ‘î lün

— — · · — — — — · · — — —

- 1 ‘Ömrine vire vüs‘at ‘ismetle bula şöhet
Bir duḥter-i meh-ṭal‘at virdi ḳulına mevlā
- 2 Yıl başınıñ ikinci şalı gicesi el-ḥaḳ
Sā‘at yedide geldi dünyâya o meh-sîmā
- 3 Ḳız babası mazḥardır merzûḳ olur ezherdir
Bu nuṭḳ-ı peyāmberdir bî-şübhe ider aḡnā
- 4 Babası Ferîde Ḥaḳ baḡışlasın ol muṭlak
Geldi dile bu elyaḳ tārîḥ-i tamām iḥşā

⁵⁷ M₄₇: 10^a Y

⁵⁸ M₄₈: 10^a Y

- 5 Fıkr eyler iken doğdı bu mısra‘-ı berceste
Nev-talı‘a-i ekvāndır Fāṭimatü’z-Zehrā

h. 1228 / m. 1813

49⁵⁹

Tārīḫ Berāy-ı Kaşr-ı Çelebi Pāşā Der- Sākız
Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Aldı endāze-i şevkiñ ele dest-i şādī
Nāgeh ma‘mūr ide luṭfı bu ḥarāb –ābādı
- 2 Olcak bezm-i muḳadderde irāde cārī
Kim vücuda gelir ol olsa da ḥarık ‘āde
- 3 Bende-i ḥaşını Mevlā idicek ḥayre qarīn
Aña āsān-ter ider ebniye-i Şeddādı
- 4 İşte ez-cümle kerem-kār-ı ‘adem ālā ḳurān
Ber ü zīr şeh-i zī-şān ki yok efrādı
- 5 Ḥāmili mihr ü livā ya‘ni ki serdār-ı vegā
Çelebi Muştafa Pāşā-yı kerem-mu‘tādı
- 6 Eyledi vaz‘-ı eşer bağçe-i Sākızda
Himmet-i devletiniñ oldı yeni İcādı
- 7 Her ṭarafdan nigh-endāz temāşāya sezā
Yapdı ḥavz içre zihī kaşr-ı behişt-ābādı
- 8 Gice mehtābda gümüş servi nazīrin seyr it
Koydı bir ḳālīb-ı nev-resme bu çār evtādı
- 9 Çeker āgūşına iḳbāl ile her nezzārı
Kaşr u mehtābiyedir şimdi gönül şayyādı

⁵⁹ M₄₉: 10^a Y

50⁶⁰

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Evc-i tevfiķe kanad açdı mişāl-i ‘Anķā
Gūş idenler sözümi itmesün istib‘ādı
- 2 Ţab‘-ı mi‘mārına ressām-ı ezel bahşışidir
Ĥayrete ķorsa nola Mānī ile Bihzādı
- 3 Havzıñ eṭrāfına baķ başķa leṭāfet bulmuş
Serv-i bāğ-ı İremiñ revnāķıdır şimşādı
- 4 Daverā dādverā Āsaf-ı rūşen-güherā
Vaşf-ı zātında sezā lafz-ı cihān-ābādı
- 5 Ĥār-ı ģamdan ola āsūde vüçüduñ ki budur
Şahñ-ı endişede ezhār-ı diliñ evrādı
- 6 Der-i devletde seniñ gibi ‘aceb kim görmüş
İtmesün mi saña yā hażret-i Ĥaķ imdādı
- 7 Telķ-kām idi cihān ḥayli zamān olmuş-idi
Vire dehr ağızına dest-i keremiñ nev-dādı
- 8 Miḥek-i dīdeye almaz zer ü sīmi nazarıñ
Zāt-ı vālāna sıĝar dār-ı kerem isnādı
- 9 ‘Ālem āsūde bahār-ı keremiñ taḥtında
Şunda bir bülbul-i nālende ider feryādı
- 10 Bulamaz kimse söz ‘irfānına şu bu diyecek
Āferīñişde Ĥudā-dādadır isti ‘dādı
- 11 Hele bī-hūde gibidir ķuluñ ‘indimde daḥi
Ĥātem-i Ţāyye göre ṭab‘-ı seḥā Īrādı

---

⁶⁰ M₅₀: 10^b Y

- 12 Bezm-i ʃab‘ında bulur cümle umûr ârâyiş
Sensin ehl-i hüner ü ma‘rifetiñ isnādı
- 13 Pençe-tāb-āver olur rumhına düşmen āyā
Ðarb-ı destîñle geçer tā ciger-i fülādı
- 14 Teng idersin ser-i küffāra veġā meydānıñ
Nola tā evcden inse saña ġāzî adı
- 15 Görse meydān-ı şecā‘atde bahādır kefini
Virdi el arkası yirde o cihān ekrādı
- 16 Nice dil-beste-i emr olmaya dil-ḡāh ile ḡalk
Meslek-i Mustafavî üzre idersin dādı
- 17 Ġaybdan mülhem olup Hızır refîķiñ olsun
İde tevfiķa muķārin seni Rabb-i hünādî
- 18 Gerd-i endîşe-i ġamdan ide Allāh maşûn
Ḥayr ile herkesiñ ol zīver-i bezm-i yādı
- 19 Nice ḡayrāta muvaffaķ ola zātın dā‘im
Budur ancaķ ki reh-i ḡazret-i Ḥaķķıñ zādı
- 20 Virmiş ol mertebe ḡaşıyyet te‘şîr-i Ḥudā
Rû-be-rāh-ı ‘adem eyler nazarı bî-dādı
- 21 Kavl-i tanbulla idüp saḡt-mizāc-ı dehri
Yek-nefes mûm gibi nerm-i suḡan-ı münķādı
- 22 Dāniş ü ‘aķl ü ferāsetde o rûtbe yektā
Zātını görse Felāṭun ider istimdādı
- 23 Gülşen-i ma‘delet-ārā-yı cihān zīveri ķim
Ser-firāz u vüzerā āl-i resûl evlādı
- 24 Ola tā mesned-i vālā-yı vezāretde muķîm
Sû-i ķaşdı gibi bulsun dilerim ḡussādı

- 25 H  ra s  '  oluca  z  t-ı ker  m '    n 
H  r ile y  da sebep olmaya mı ecd  d 
- 26   stemez kimseni    z  r n  ra  m-ı na  z r 
D  'ima kemlige eylikdir an  n mu't  d 
- 27 Bendeg  n  d  hi ser-t  -be-  dem emr  ne r  m
C  mlesi    yle r  z  -c  y-ı dil-i na    d 
- 28 Dergehinde nola fa  r eyler isem bende gibi
Bendeyim ben de   ab  l eyleyemem   z  d 
- 29   h devletl     ec  'atl   vez  r-i ekrem
Bulamam    n na    yeste su  an   r  d 
- 30 Seni ben b  yle mi va  f eyler idim neyleyim   h
Virmese   ab' a gir  n  bu dil-i n    d 
- 31 Yeter   tn  b yeter h  yr du'  d r ma     d
A  vel-i '  mr-ile its  n sa  na H     imd  d 
- 32 Yek-na  zarda didi t  r   e sez   bende Fer  d
  ar   meht  biye-i   a  r-ı nevi   b  ny  d 

h. 1225 / m. 1810

51⁶¹

T  r    Ber  y-ı S  l

M  s tef 'i l  n m  s tef 'i l  n m  s tef 'i l  n m  s tef 'i l  n

— —   — — —   — — —   — — —   —

- 1 Ey   ehr-i y  r-ı p  r-kerem ve'y d  ver-i '  l  -neseb
Ey     h-ı Ma  m  du'    iyem ferm  n-beri  ndir dehr heb
- 2 Sensin o Ma  m  du'l-lik      r-i ner-i de  t-i veg   
D  r   kapu  nda bir ged   der-b  n-ı derg  hi  n edeb

⁶¹ M    : 11^a Y

- 3 Hâtem nedir yâd ideyim zâtıñla ta'dâd ideyim
Bu vaşfa mu'tâd ideyim zâtın o rütbe müntaḥab
- 4 Dehriñ ma'ârif kânısın pür-sâhib-i 'irfânısın
Her ne disem şâyânısın vaşfıñda ḥāmem beste-leb
- 5 Ey şehr-i yâr-ı kâmkâr v'ey tâcdâr-ı baḥtiyâr
Her dem olup tevfiḳ-i yâr devriñ ola sūr u ṭarab
- 6 Südde ḳarīn olsun cüdâ yol bulmasın dergâha tâ
Derd-i dilimdir bu du'â ey şâh-ı 'âlem rûz u şeb
- 7 Ber-vech-i dil-ḥ'ah-ı şehî olsun nedîm-i dergehi
İlyâs u Hıẓr-ı hem-rehi def '-i ğama olsun sebep
- 8 Yâ Rab be-ḥaḳḳ-ı Muştafâ imdâd-ı ḳutb-ı evliyâ
Şâh-ı cihâna vir şafâ her rûz olsun pür ṭarab
- 9 Gül-ğonca-i ümmîd-i şâh bulsun küşâyış kıl nigâh
Yâ Rab bu redd-i subḥ-gâh hiç görmesin bâr-ı ta'ab
- 10 İtdikçe sâlin Ḥaḳ cedîd itsün günin 'îd üzre 'îd
'Ömr-i hümayunuñ mezîd olsun budur Ḥaḳdan ṭaleb
- 11 Sözüñ Ferîda incü ise ṭab'ın daḥi hoş-gü ise
Şöhret-dih-i her şî'r⁶² ise iṭnâbdır terk-i edeb
- 12 Çıkşa ḥavâs-ı ḥamse her târîḥini ta'dâda ger
Bu sâl dehri şâd ider sultân Maḥmûdu'n-neseb

h. 1224 / m. 1809

52⁶³

Târîḥ

Müs tef 'i lün müs tef 'i lün müs tef 'i lün müs tef 'i lün

- 1 Şâd olsun 'âlem ser-te-ser bulsun cihân şevḳ-i cedîd
Neşr-i meta'-ı sūr ider şimdi bahâr-ı rû-sepîd

⁶² şî'r:su Y

⁶³ M₅₂: 11^a Y

- 2 Hengām-ı İd-i sūrdur eyyām-ı def‘-i sūrdur
Rūy-ı şafā manzūrdur āyīne-i dilden bedīd
- 3 Bu sūr-ı nevrūz eyledi dünyāyı fīrūz eyledi
Dehri dil efrūz eyledi gösterdi yüz surḥ u sefid
- 4 Devrān devrān olalı hīç görmemiştir evvelī
Şāh-ı velī ibn-i velī nesl-āver-i ‘Abdul-ḥamīd
- 5 Bu devr-i Ḥān Maḥmūddur sūr-āver-i mes‘ūddur
Bu mevlid-i pūr-sūrdur devrāna teşrīfi sa‘īd
- 6 Olsun Ḥudāya şad hezār şükr ü şenā-yı bī-şümār
Virdi yine bir gül-‘izār şāhen-şehe Rabb-i mecīd
- 7 Faşl-ı bahārāsā bu şeb itdi mu‘aṭṭar dehri hep
Bu sūr u şādīye sebep mīlād-ı necl-i dil reşīd
- 8 Güلزār-ı şulbünden şehīn pūr-zīver itdi dergehiñ
Reşk-āver-i mihr ü mehiñ ol āfitāb-ı nev-reşīd
- 9 Ammā ne mihr-i şu‘ledir dünyāya virdi zīb ü fer
Gerdūna eyler cilveler her bir nigāhı dil-ḥarīd
- 10 Nasrun mine’llāh ⁶⁴āyeti itmiş küşāde rāyeti
Pīşānī-i pūr-nuşreti māha virir reşk-i medīd
- 11 Māh-ı rebī‘iñ evveli onuncu gicesi belī
Necli şehinşāh-ı velī doğdı bu sulṭān Bāyezīd
- 12 Bulsun şafā mehd-i şeref reşk-i selāṭīn-i selef
Mesrūr şimdi her taraf tā öyle kim ğam nā-bedīd
- 13 Oldı şükür ḥāşıl emel ḳahr olsun a‘dāsı maḥal
Ḥaḳ virdi iki bī-bedel necl-i şeref-baḥş u sa‘īd

---

⁶⁴“Nasrun mine’llāh” Kur’ān’da Saff Sūresinin 13.āyetinde geçmektedir. Āyetin anlamı şöyledir:“Seveceğiniz başka bir şey daha var:Allah’tan yardım ve yakın bir fetih.Müminleri müjdele.”

- 14 Olsun iki şehzādesi ardınca zīver-dādesi
Kuluñ gibi āzādesi olsun hezārān nā-ümīd
- 15 İtdi kuluñ Sulṭān Murād teṣrīfi ile ber-murād
İkisiniñ ‘ömri ziyād olsun budur Ḥaḳdan ümīd
- 16 Olduḳça şehir-āyīnler bulsun belā-bī-dīnler
Çeşm-i ‘adāvet-bīnler gün görmesin her bir ‘anīd
- 17 Böyle şeh-i sāhib-kırān dünyāya gelmez her zamān
Ḥusmāna teng olur hemān bindikçe meydān-ı cirīd
- 18 Meydān-ı rezme çıkṣa ger eyler ‘adūsı cān zarar
Bed-ḥ‘āhı eylerse diger gerdānını cāy-ı ḥadīd
- 19 Yekke-süvār-ı dehrdir düşmen şikār-ı dehrdir
Ol şehir-i yār-ı dehrdir fenn u ma‘ārifde vaḥīd
- 20 Baḳ şīve-i ḥaṭṭ-ı şehe şeyhi getürdi deh dihe
Dest-i şehe dil-āgehe virsün metānet Ḥaḳ mezīd
- 21 Musta‘sıma ta‘līm-i ḥaṭṭ itmekde ḥāmeñ bir nemaṭ
Yākūṭa bu şöhet ḡalaṭ ger olsaydı ḥaṭṭ-ı resīd
- 22 Zāt-ı hümayūnuñ gibi var mı ma‘ārif ṭālibi
Şād eylediñ her cānı ey pādşāh-ı Cem[şīd]-i ‘abīd
- 23 Sāyende oldum ben çerāḡ ber-vech-i kām ü hoş dimāḡ
Olsun nigāh-ı bed ıraḡ budur du‘ā-yı ḥayr-dīd
- 24 Münḳād-ı emriñdir felek ḥayrān-ı re‘yiñdir melek
Yirde beşer şuda semek fermānına olmuş merīd
- 25 Tārīḥin ‘arż eyle şehe el aç du‘ā-yı dergehe
Şāyeste olsun pehpehe ‘itnābdan el çek Ferīd
- 26 Yā Rab o şāh-ı kāmkar olsun ‘adūsundan dişār
Olsun eli yevmü’l-ḳarār taḥtında bir ‘ömr-i mezīd

- 27 Şehzâdegâniyla o şâh olsun mu‘ammer yâ ilâh
Ol dâver-i ‘âlem-penâh maḥfûzuñ olsun yâ mu‘îd
- 28 Bildim ḳudûmı meymenet gelsün cihâna emniyet
Nev-zeyn-i mehd-i saltanat Şehzâde Sultân Bâyezîd

h. 1227 / m. 1812

53⁶⁵

Tārîḫ-i Mîlâd

Fâ ‘i lâ tûn / fâ ‘i lâ tûn / fâ ‘i lâ tûn / fâ ‘i lûn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Āftâb-ı şubḥ kāmım doğdı ber-vefk-i ümîd
Gerdiş-ārâ-yı merâm olmaḳdadır çarḥ-ı ‘anîd
- 2 Şâhid-i baḥtım zihî ‘arz-ı cemâl idüp bu şeb
Bâb-ı bezm-i ḥasreti fetḥ eyleyüp aşdı kilîd
- 3 Mübtelâ-yı nâz u istignâ idi bir ḥayli dem
Şimdi gördüm başlamış meyl-i niyâza ol ‘anîd
- 4 Ben ser-âgâz-ı niyâz itdükçe ol dem-sâz-ı nâz
Ney gibi baḡrım delüp dil-ḥûn idüp eylerdi ‘îd
- 5 Dil kebâb-ı âteş-i ḥasret olup giryân u zâr
Bâde-i eşkim baña eylerdi imdâd-ı medîd
- 6 Āb-rûy-ı iltifâta teşne-leb pûyân idim
Bu ḥarâretle ciger-gâhım yanardı pek şedîd
- 7 Maḥrem-i bezm-i ‘itâb olmaḳdı minnet cânıma
Neyleyim olmazdı göñlüm bir su‘âle çâre-dîd
- 8 Bu telâş-ı âh u endîşeyle düşdüm ḥayrete
Ol hüma pervâzı gördüm bezm-i ḥulyâdan ba‘îd
- 9 Şöyle fehm itdim görünce ḥande-rûy-ı iltifât
Gülbin-i gülzâr-ı raḡbet açdı verd-i nâ-şinîd

⁶⁵ M₅₃: 11^b Y

- 10 Bu temāyülden saded gūy-ı su’āl olduḡda ben
Sāmi‘a-pīrā-yı hūşum olmamışdı bu nevīd
- 11 ‘Arz-ı dīdār eyleyüp şad nāz ile döndi didi
Ṭālī‘iñ yāver müsā‘id kevkebiñ baḡtūñ sa‘īd
- 12 Ey esīr-i firḡatim rencīde –ḡāṭır olma kim
Nā‘il-i bezm-i şafādır ‘āşık-ı miḡnet-keşīd
- 13 Eylerim ta‘mīr-i vaşlımla seni şimden girü
Dil-ḡarāb-ı firḡat itmeme eyledim ‘ahd-ı ekīd
- 14 Didim Allāh ‘aşkına aşlı nedir noldı sebep
Didi ‘ālem sūr-ı mīlād-ı şehile ḡıldı ‘īd
- 15 Der-‘aḡab kilik-i ḡulūş-ārāyı aldım destime
Midḡat-i şāhen-şehi oldı dile sedd-i sedīd
- 16 Maḡdem-i sūrı vucūd-ı kevnī iḡyā eyledi
Ḥāṭır-ı ‘ālem ser-ā-pā ḡurrem ü rāḡat resīd
- 17 Bā‘iḡ-i āsāyiş-i ‘ālem vucūdı şāhdır
Hep umūr-ı ‘adl ü dāda eyler iḡdām-ı mezīd
- 18 Ḥaḡḡa rabṭ-ı ḡalb ü tevḡīz-i umūr itmiş o şeh
‘Aks ider āyīne-i ilḡāmına rūy-ı ümīd
- 19 Dest-i ‘adliyle bulup manzūme-i devlet nizām
Himmeti şīrāze-i mecmū‘a-i gūne şerīd
- 20 Böyle taḡrīr eylemiş kilik-i ḡader-pīşānına
Şāh-ı rezm-azmā vü mansūru‘l-livā ⁶⁶saṭvet-müfīd
- 21 Olmayup tāb-āver-i yek-ḡamle-i seyfi şehī
Gitdi fi‘n-nāri cehennem Ḥāricī ibn-i Yezīd

---

⁶⁶ Şāh-ı rezm-azmā vü mansūru‘l-livā:Şāh-ı mansuru‘l-livā rezm-azmā Y

- 22 Mişli manzûr-ı cihân âyînesi olmuş değil
Dāniş ü ‘ilm ü hûner fenn-i kitâbetde vahîd
- 23 Hâl-i bâtın zâhir-i ahvâlden şûret-nümâ
Zâtına mevrûşdur gerçi bu ahlâk-ı hamîd
- 24 Tîr-i tedbîri isâbet-kerde-i taqdîrdir
Bu cihetle eylemez Allâh zâtın nâ-ümîd
- 25 Sâye-i nûr-ı Hudâ sermâye-i rûz-ı şafâ
Cevher-i ‘âlem-behâ zîbâyiş-i fark-ı ümîd
- 26 Nev-fidân-ı gülsitân-ı ma‘delet-‘unvân-ı şâh
Şulb-ı Hân Maḥmûd-ı ‘Adlîden zuhûr itdi velîd
- 27 Sû-be-sû ezhâr-ı sûr-ı dehr açıldı her taraf
Nev-şükûfe zâr-ı şevk oldu cihân-ı gam çeşîd
- 28 Oldı iklîm-i ‘ademde ism-i gam bî-nâm u şân
Sûr-ber-sûr-ı Hicâz oldı velâdetden bedîd
- 29 Oldı bu nev maṭla‘-ı berceste çün hâṭır-nişîn
Hâme-i siḥr-âferînim tâ olunca hûn-çekîd
- 30 Şükr gördük nev-hilâl-i gurre-i mâhı bedîd
Mihr-i ‘âlem-tâba ḥayretle virir reşk-i medîd
- 31 Vaye-i ḥıfz-ı Hudâ ayırmasun âgûşdan
Şîr-Bostân-ı ḥayât-efzâdan olsun müstefîd
- 32 Zîb-i mehd-i saltanat olduḡça cism-i nâzüki
Fış fış u alkışları gerd-i beyân itsün mezîd
- 33 Beş yaşında elf ü bâdan bed’-i h’âce itmegi
Rabb-i yessirden müyesser eylesün Rabb-i Mecîd
- 34 Ebced ü ‘Amme Tebarek Ḳad semî‘ ve’z-Zâriyât
Eylesün eczâ-yı cümle muşḥafı ḥatme resîd

- 35 Zîver-i bezm-i du‘â kılsun yed-i şāhānesin
Şad-hezārān mürvetiyle eylesün Hāk kām-dîd
- 36 Üç sene soñra dañi olsun donanmā-yı hıtān
Birbiri ardınca envā‘-ı meserrāt-ı cedîd
- 37 Her namāz-ı Cum’a ālā-yı selāmlıķ zîveri
Eylesün şehzādesin ol şāh-ı İskender ‘abîd
- 38 Hať ber-āverde olup ruhsāre-i mehtābide
Rû-nümā-yı vechi olsun vaķt-ile nûr-ı sefîd
- 39 Şāh-ı devrān bûye-i şıhhatle virsün revnaķı
Lihye-i nûr-ı siyeh-tābın görünce rû-sepîd
- 40 Müstefîz-i nûr-ı mihr olduķça māh-ı şeb firûz
Şāh ü şehzāde ola ‘ömr-i şabî‘îye resîd
- 41 Tûl-i ‘ömr ü ‘āfiyetle zîver-i taťt ol müdām
Devletinde rûz u şeb budur şenāyā-yı Ferîd
- 42 Farz-ı ‘ayn-ı vakt u ānımdır du‘ā-yı devletiñ
Sāye-i luťfuñda bulmuşdur vücûdum perverîd
- 43 Her nefes yād itmesem nām-ı hümāyûnun gönûl
Mālik-i mülk-i vücûd olmaz ger zamānında şîd
- 44 Maķşadım ‘arz-ı hulûş-ı bendegîdir yoķsa kim
Şi‘re elzem oldu şî‘r-i muhtaşar ma‘nā müfîd
- 45 Gûş-dārānā girān-ı ‘arız olur elbette
Bir suhan keşret bulunca olsa da beytû’l-ķaşıd
- 46 ‘Arz-ı tārîķ-i nevin mîlād ile ĥatm-i kelām
Eyleyüp yüz sür zemîn-i ilticāya bî‘adîd
- 47 Eyledim bu resme tārîķ-i tamām aķşāb-ile
Şulb-ı Hān Maķmûddan geldi civān ‘Abdu’l-ķamîd

54⁶⁷

Tārīḫ-i Mīlād

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Bir şehiñ midḥatini göñlüm ider vird-i zebān
Öyle bir şeh ki cihān bende-i emr ü fermān
- 2 Öyle bir şeh ki degil kābil-i tavşīf ancak
Zāt-ı vālā-yı hümāyūnı zihī reşk-i şehān
- 3 Öyle bir şeh ki qalem zīb-i yed-i ‘irfānı
Levh-i endīşesi ḥayret-dih-i kitāb-ı cihān
- 4 Öyle bir şeh ki ḥaṭūñ eylemiş ehl-i inşā
Nigeh-i diḳḳat-ile nüşḥa-i pīş-i iz‘ān
- 5 Öyle bir şeh ki odur şāḥib-i ḥaṭ u aqlām
Dest-i idrākine vā-beste ḥuṭūṭ-ı ezmān
- 6 Öyle bir şeh ki on iki qalemiñ māliki-dir
Cümle erbāb-ı nūvīsān ider istiḥsān
- 7 Öyle bir şeh ki kemāl-āver-i her fenn ü müşār
Olsa engüşt-dehen beste sezā ḥaṭṭātān
- 8 Öyle bir şeh ki degil yalñız üstād-ı qalem
Şūver-i her hūner āyīnesine cilve resān
- 9 Öyle bir şeh ki yenābī‘-i ḥikem güftārı
Menba‘-ı ‘ilm ü ma‘ārif hūner-ārā-yı cihān
- 10 Öyle bir şeh ki ele alsa sinān-ı rezmi
Evvel-i ḥamlede zaḥm-āver-i çeşm-i ‘udvān
- 11 Öyle bir şeh ki ide meyl-i tūfeng-endāza
Ḍarb ider beyza-i murḡı biñ adım yirde hemān

⁶⁷ M₅₄: 12^b Y

- 12 Öyle bir şeh ki ider ‘avn-ı Hudā ile şikest
Mā-verā-yı cebel-i Kāfda olsaydı nişān
- 13 Öyle bir şeh ki temāyül ide tab‘-ı pāki
Fen-i düşvārda olsa olur elbet āsān
- 14 Öyle bir şeh ki bahādır rev-i pehnā-yı hured
Vādi-i dāniş ü rāyında taḥdīmü’l-aḳrān
- 15 Öyle bir şeh ki tedābīr-i umūr itdikçe
‘Aḳlı Ristoyu ider zātını görse ḥayrān
- 16 Öyle bir şeh ki dil-i şāfı mişāl-i mir‘āt
Ḥāl-i ‘ālem ne ise eyler aña ‘aks nihān
- 17 Öyle bir şeh ki ider mürşid-i rüşdi tenhā
Terbiyet-kerde-i irşād cihānı el-ān
- 18 Öyle bir şeh ki odur ḥādīm-i rāh-ı ḥaremeyn
Aldı bu ḥıdmet-i ravżayla daḥi şöḥret ü şān
- 19 Öyle bir şeh ki revādır aña nām-ı gāzī
Ḥutbe-i şevketin itsün ḥuṭabā zīb-i dehān
- 20 Öyle bir şeh ki kalem ‘āciz-i evşāfidır
Lāl olur nuṭṭa liyāḳat bulamaz vaşşāfān
- 21 Öyle bir şeh ki saña nām-ı hümāyūnunu yād
İdeyim aña ne şehdir o şeh-i kişver-i şān
- 22 Ya‘ni gāzī-yi cihān ḥazret-i Sulṭān Maḥmūd
Zātı şāyestedir eylerse de kesb-i rüchān
- 23 Nām-ı gāzī o şehiñ kāmetiniñ ḥil‘atidir
Böyle kesb-i şeref itmiş mi ‘aceb pādşehān
- 24 Rütbe iḥrāz-ı şehīden nedir a‘lā rütbe
Rütbe-i ‘ālīyedir gāzī okutmak şāhān

- 25 Bu gāzā sā'ire nisbetle müraccahdır kim
Eyledi rūḥ-ı Nebī ḥıdmetin ol şāh-ı cihān
- 26 Kalmadı 'ırk-ı fevāric kesilüp tıǵıyle
Gitti mülk-i 'ademe cünd-i şeym ü ḥusrān
- 27 Eyleyüp pāk ü temiz öyle mübārek rāhı
Oldı yek-sālde emniyyet-i hüccāc 'ıyān
- 28 Şurre iḥrācına ikdām idüp ol şāh-ı niyām
Oldı mesrūr işidüp hep fuḳarā-yı 'uryān
- 29 Yūsuf Āgāh kulu olmadan aña nāgeh
Bāb-ı 'ālīye varup şurreye giydi ḥaftān
- 30 Şurre iḥrācı müretteb idi rüz-ı bāzār
O gice kıldı 'atā şāha Ḥudā-yı Mennān
- 31 Gülbün-i şulb-ı şehīden açılıp bir gül-i nev
Oldı zībāyiş-i gülzār-ı dil-i 'ālemiyān
- 32 Māye-i emn-i cihān sāye-i 'adli ḥānı
Pā-nihād oldı şafā mehdine bir nahl-i civān
- 33 Ne civān cān-ı peder zīver-i rūḥ-ı māder
Oldı dünyā o kadar ḥurrem [ü] şād u ḥandān
- 34 Bundan a'lā bilemem sūr-ı cihān-ārāyı
Ki budur māye-i sermāye-i çarḥ-ı gerdān
- 35 Ben de bu şevḳ-ile tıfl-ı dili eglendirerek
Şevḳ-i dil nağmesine eyledim āgāze hemān
- 36 Geldi bir güfte-i takśīm-i şafā ḥatırıma
Bezm-i şāhīde sezā olsam eger beste-ḥ'an
- 37 Sūziş-i 'aşḳına tākāt getirir mi insān
Pençe büryāna ruḥ-ı şem'ine pervāne-i cān

- 38 Reviş-i nâz-ile aldı yeñi başdan ‘aqlım
Düşüp ardı sıra murğ-ı dilim oldu perrân
- 39 Sûziş-i göñlümi ben yâre nihân söyler iken
Yakdı âteşlere ‘anber gibi cânım cânân
- 40 Göz göre nağd-i sirişkim yoluna harc itdim
Dökdi beyhüde gözi yaşını çeşm-i giryân
- 41 Söz uzar kışşa-i cânân nihâyet bulmaz
Güşdârâna girân ‘arız olur bî-pâyân
- 42 Başla ed‘iyye-i hayriyye-i şâh-ı dehre
Ki Ferîdâ gâzel encâmı du‘â oldu ‘ıyân
- 43 Ola ol şâh-ı cihân müddet-i ‘ömr-i dünyâ
Aţvel-i ‘ömr-ile zîb-âver-i taht-ı ‘Oşmân
- 44 Bu iki gonca-i nüh-şüküfte-i bâğ-ı şevket
Hâr-ı gâmdan ola mahfûz-ı cenâb-ı Sübhân
- 45 Kıla şehzâdelerin zîver-i bezm-i dünyâ
Mehd-i şîhhatde şafâ-yâb olalar rûz u şebân
- 46 Hâk-i dergâhına yüzler sürüp eyle taqdîm
Ola şâyeste-i manzûr-ı şeh-i ‘âlemyân
- 47 Geldi bu mışra‘-ı târîh-i tamâm-ı mîlâd
Bâdi-i sūr dem-i mevlid-i Sultân ‘Oşmân

h. 1228 / m. 1813

55⁶⁸

Tārîh-i Mîlâd

Fâ ‘i lâ tûn / fâ ‘i lâ tûn / fâ ‘i lâ tûn / fâ ‘i lûn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Hâzret-i Maḥmūd-ı ‘Adlî Hân sultân-ı cihân
Sāye-i zātıyla ‘ālem ber-murād-ı rûzgār

⁶⁸ M₅₅: 13^a Y

- 2 Sāyebān-ı sāyesi farḳ-ı cihān şemsiyyesi
‘Ömrin efzūn ide Ḥaḳ bā-imtidād-ı rûzgār
- 3 Sen gibi bir şāh-ı ‘ālī-cāhı görmüş mi cihān
Zātına olmuş anıñçūn istinād-ı rûzgār
- 4 Pādşehler pādşāhısın sezādır saltanat
Var bu kavlimde benimle ittiḥād-ı rûzgār
- 5 Māye-i zātūñ yed-i ‘irfānla āğıştedir
Sensin ey şeh şāhib-i eşded şidād-ı rûzgār
- 6 Görse ‘arz-ı bendegī eylerler idi şübhesiz
Ḥāk-i pāye Ḥusrev ü Cem Key Kubād-ı rûzgār
- 7 Olalı satvet-nişīn-i taht-ı ‘ālī-baht sen
Ezdiyād-ārā-yı zātūñdır vedād-ı rûzgār
- 8 Fenn-i ḥarb ü rumḥ ü tīg u ḥāme her bir ma‘rifet
Zātına feyz-i Ḥudā dād i‘timād-ı rûzgār
- 9 Şan‘at-ı remyde taḥşīl idüp icrā-yı sünen
Ez-diyār-ārā-yı zātūñdır vedād-ı rûzgār
- 10 Fevt olsun pādşāhım şevḳ-i tīr-endāzlıḳ
Şast-ı bāzū-yı hūnerle vir küşād-ı rûzgār
- 11 Bezm-i ‘ālem tāzelendi ümm-i dünyā şād-kām
Ḥāşıl olmaḳda du‘ā-yı her murād-ı rûzgār
- 12 Ğonca-i gülzār-ı nesliñ gülşen-i devrānda
Açılup ḥandān ola birāz diyār-ı rûzgār
- 13 Ḥamdu li’llāh oldu bir şehzāde-i luṭf-ı Ḥudā
Maḳdem-i teşrīfi tenşīṭ-i fu‘ād-ı rûzgār
- 14 İki yüz otuz iki Zi’l-hiccesi yirmi beşi
Yümn ile old[ı] şeref-baḥş-ı bilād-ı rûzgār

- 15 Vāye-i hıfz-ı ilāhī zīb-i āgūş eyleyüp
Çeşm-i bedden saklasun lālā nijād-ı rüzgār
- 16 Kuş sūdūyle perveriş-yāb ola cism-i nāzūki
Şāye şalsun üstüne dā'im kanād-ı rüzgār
- 17 Zīb-i mehd-i nāz iken bostān şulansun ağzına
Vāye-i pūr-māye-i feyz-i i'tibād-ı rüzgār
- 18 Eylesün 'Abdülhamīd ile Süleymānımıza
İzdiyād-ı 'ömr ile erşed-nihād-ı rüzgār
- 19 Şā'ir āgāz itse de biñde birin itmez edā
Kābil-i ta'dād olur mı hīç remād-ı rüzgār
- 20 Ola[lar] zıll-ı zalīl-i şevketin maḥmīleri
Maẓhar-ı manẓūr-ı raḥmīndır 'ibād-ı rüzgār
- 21 Her umūrunda muvaffaḳ eylesün Rabbū'l-enām
Farzadır böyle du'ā-yı bī-'adād-ı rüzgār
- 22 Olasın 'ömr-i füzūn ile be-kām ü kām-rān
Dünyeler durdukça tā yevmü't-tenād-ı rüzgār
- 23 Hāme eşcār u zemīn kāğıd yed-i 'ālem ile
Eylesem evşāfını yetmez midād-ı rüzgār
- 24 Bulamaz İrād-ı vaşfiñda maşārif eyleye
Yohsa hisset eylemez şā'ir nijād-ı rüzgār
- 25 Ser-be-ceyb-i fıkır ile cūyān olup eyler iken
'Abd-ı dergāhıñ Ferīdiñ iftikād-ı rüzgār
- 26 Hātırā geldi o dem tāriḥ-i tām-ı mevlidi
Neş'et-i Sultān Süleymān nām-ı dād-ı rüzgār

56⁶⁹

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / Me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Ferīdā doğdı birden gönlüme tārīḥ-i mīlādı
Sipīhr-i devletiñ Sultān Süleymān oldı nev māhı

h. 1232 / m. 1818

57⁷⁰

Tārīḥ-i Mīlād

Mūs tef ‘i lün / mūs tef ‘i lün / mūs tef ‘i lün / mūs tef ‘i lün

- - . - - - . - - - . - - - . - -

- 1 İrdi sūrūr-ı nāgehān oldı zihī hengām-ı sūr
Kıldı cihānı şādmān ber-vefḳ-i dil-ḥ’āh-ı sūrūr
- 2 Bezm-i neşāṭ-efzā-yı dil şevḳ cihān-ārā-yı dil
Doldı feraḥ mīnār-ı dil ol rütbe ‘ālem pūr ḥubūr
- 3 Ḥum-hāne-i dilden o dem nūş eyledim bir cām hem
Ammā ne cām-ı pūr himem eyler derūnı ğarḳ-ı nūr
- 4 Ol nūr kīm Maḥmūd Ḥān zāt-ı hümāyūnı hemān
Maḥbūb-ı ḳalbü’l-ins ü cān sermāye-i bezm-i dūhūr
- 5 Ya’ni o nūr-ı feyz-i Ḥaḳ şulb-ı şehīden oldı şaḳḳ
Hıfz eylesün Rab milleti çeşm-i ḥasūdān ola kör
- 6 Ol maṭla’-ı nūr-ı Ḥudā dünyāyı kıldı pūr ziyā
Teşrīfine dīde-küşā olmuşdı ‘ālem-i bī-ḥuzūr
- 7 Ḥamd olsun ol Allāhıma bir dāhi virdi şāhıma
Şehzāde-i nev-māhıma şāyān disem āyāt-ı nūr
- 8 Yā Rab be-ḥaḳḳ-ı nūr-ı pāk olsun ‘adūsı çāk çāk
Necl-i necīli feyz-nāk itdikçe şulbūñden zuhūr

⁶⁹ M₅₆: 13^b Y⁷⁰ M₅₇: 13^b Y

- 9 Hakkdan o şah-ı pür-himem her bir kula maḥz-ı kerem
Hep sāyesinde muḡtenim bār u gedā vü bī-şu‘ūr
- 10 Kimdir du‘ā itmez aña kāfir meger bī-dīn ola
Mü‘min muvaḥḥid dāimā her ān u dem itmez kuşūr
- 11 Yā Rab o şah-ı pür-‘aṭā kılsun serīrinde şafā
Tevfīka mazḥar olana kıldıkça tedbīr-i umūr
- 12 Vasfiñda ol şah-ı güzīn şā‘irleri eyler ḥazīn
Her bir sözi dürr [ü] simīn olsa yine eyler kuşūr
- 13 Hakk-ı edā-yı midḥatin itdikçe ḥāme rikḫatin
Şarf itse vārid himmetin elbetde ‘acz eyler zuhūr
- 14 Ancak du‘ā-yı pīr yā maḥşüş-ı bendeñdir şehā
Tā kim nefes āḥır ola kābil degil itmek kuşūr
- 15 Virsün Hudā ‘ömr-i ‘iyed kılsun şafānı lā-yu‘add
Cünd-i melā’ik bī-‘adūd imdād ide nezdīk u dūr
- 16 Her bir nefes aldıkça sen bezm-i vücūduñ ola şen
‘Ālemde ol şāḡ u esen ḡam görme tā meddū’l-duhūr
- 17 Şāḥım ile şehzādeler dünyāya virsün zīb ü fer
Olsun cihāna ser-te-ser feyz-i Hudādan neşr-i nūr
- 18 Taşdı‘-i ser itdūñ medīd dest-i du‘āyı aç Ferīd
Kılsın Hudā ‘ömrin mezīd endūh ü ḡamdan ola dūr
- 19 Tārīḥim oldı hep du‘ā ammā du‘ā içre şenā
Dā’im du‘ā lāzım aña şevḡ-ile ‘ālem ide sūr
- 20 Tebşīr-i tārīḥ eyledik bir bir cihāna söyledik
Şehzāde Sulṭān Aḥmediñ oldı kudūmı dehre sūr

58⁷¹

Tārīḥ-i Mīlād

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Şāh-ı iklīm-i cihān mālīk-i mülk-i ‘irfān
Ḥān-ı Maḥmūd-ı zamān sāye-i Mevlā-yı aḥad
- 2 Zātını ḥazret-i Ḥaḳ ‘āleme kılmış me’vā
Nīce bī-vāyelerin pāyesin eyler ezyed
- 3 İşte ez-cümle benim gibi bir ednī kulumı
İ’tibār-ı nigeḥi eyledi ihyā-yı meded
- 4 Ḥı̇acegān zümresine emr idüp ibtidā el-ḥaḳ
Pāye-dārī-i süvārıyla nola olsam şed
- 5 Ḥorasānīyi ḥuzūrunda re’īsü’l-küttāb
Farḳ-ı nā-çizde ilkā ile oldum sermed
- 6 Ḥil‘at-i fāḥire giydirdi ḥuzūrunda o dem
Şadr-ı ‘ālī didi olduñ hele ehl-i mesned
- 7 Bu ‘ināyetle kuluñ hemser-i gerdün oldum
Nola fāḥr eyler isem elde ru’ūs oldu sened
- 8 Kuluñ endīşe-i icrā-yı teşekkürde iken
Atılan top-ı vilādet didi bir ehl-i ḥired
- 9 Aldım ol dem elime ḥāme-i midḥat-ḥı̇anı
Başladım eylemege cümle-i tārīḥi ‘adad
- 10 Pür-ṭanīn itdi hele mevlidi gūş-ı dehri
İki ‘ālem yeñiden buldı ḥayāt-ı sermed
- 11 Müjde-i nuşrete dāl oldu anıñ mīlādı
Nām-ı sāmīsi sezā olmağa hem-nām-ı ced

⁷¹ M₅₈: 13^b Y

- 12 Sezā Ferīd bu tārīḥ-i mevlidi olsa
Cihāna geldi Ḥadīcem bir ismi de Ḥüsna
h. 1231 / m. 1816

59⁷²

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

- 1 Dilerim silsile-i zāt-ı hümāyūnuñ ide
Gerden-i ‘āleme zincīr-i zer-āsā mūmted
- 2 Kāfir-i ni‘met olur saña du‘ā eylemeyen
İ‘tikādımda hele ölme gibidir mürted
- 3 Beni sen vāşıl-ı ser-menzil-i āmāl itdiñ
Seni dil-ḥ‘ahına nā’il ide Mevlā-yı şamed
- 4 Qalbin āyīnesine her ne ki ‘aks eyler ise
Hep vücūda gelüp Allah vire ‘ömr-i iyed
- 5 Soğmaya zerre kadar göñlünü iḥdāş-ı ğumūm
Zevk ü şevkıñ idemez dād seniñ Rabb-i aḥad
- 6 Quluñ āzād qabūl eylemez öyle kul kim
‘Afv kıl eyler isem bilmeyerek kār-ı bed
- 7 Kimseye ḥālim ifāde idemem sultānım
Nazar-ı merḥametiñden kulunı eyleme redd
- 8 Dilerim nezd-i humāyūnuñ olup mergūbı
Āferīn nuṭṭına şāyeste olaydım şāyed
- 9 Geldi bir mışra‘-ı pākīze-i tārīḥ Ferīd
Ḥāme yazınca qabūl eyledi ṭab‘-ı erşed
- 10 Ser-i a‘dāsı kılıçdan geçer in-şā’a’llah
Nuşrete ola sebab maqdem-i sultān Aḥmed

h. 1237 / m. 1822

⁷² M₅₉: 14^a Y

60⁷³

Tārīḥ Berāy-ı Miftāḥ-ı Medīne

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Yine mir’āt-ı dil-i şevkıma şafvet geldi
Tūṭī-i ṭab’-ı suḥan-pervere nevbet geldi
- 2 Yine bir başka feraḥ başka şafā var el-ḥaḳ
Çehre-i ‘āleme zīrā ki beşāset geldi
- 3 Esdi bir bād-ı tesellī-i nesīm-i Bārī
Tā dimāğ-ı dil-i ğam-dīdeye nūkhet geldi
- 4 Öyle bir nūkhet-i ṭāḳat-şiken-i āhū kim
Bezm-i üns-i ḥarem-i vuşlata zīnet geldi
- 5 Öyle bir zīnet-i ser-meclis-i *kābe kavseyn*⁷⁴
‘Arş ü kürsī aña na‘leyn-i ferāgat geldi
- 6 Öyle bir fāriğ-i na‘leyn-i cihān u ‘uḳbā
Zīver-i *sümme denā*⁷⁵ mazḥar-ı rü’yet geldi
- 7 Öyle bir mazḥar-ı rü’yet ki melā‘ik ḥayrān
Lī- ma’a’llāh serā-perde-i vaḥdet geldi
- 8 Öyle bir perde-i vaḥdet ki bilā-keyf ü kem
Çeşm-i *mā-zāğına*⁷⁶ nūr-ı aḥadiyyet geldi
- 9 Öyle nūr-ı aḥadiyyet ki idüp müstağrak
‘Arz-ı dīdārī içün maṭlab-ı ḥazret geldi

⁷³ M₆₀: 14^a Y⁷⁴ “*kābe kavseyn*” ifadesi Kur’ān-ı Kerīm’de 53. sūre olan Necm Sūresinin 9. āyetinde geçmektedir. Āyetin anlamı şöyledir: O kadar ki (birleştirilmiş) iki yay arası kadar, hatta daha da yakın oldu.⁷⁵ “*sümme dena*” yine Necm Sūresinin 8. āyetinde şöyle yer almaktadır. “Sonra (Muhammed’e) yaklaştı, derken daha da yaklaştı.”⁷⁶ “*Mā-zāğ*” Necm Sūresinin 17. āyetinde şöyle yer almaktadır. “Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı.”

- 10 Öyle [bir] maṭlab-ı a'lā-yı maḳām-ı vuṣlat
Ki vücudı sebeb-i 'ālem-i ḥilkat geldi
- 11 Ya'ni sulṭān-ı rüstül rehber-i nezdik-i sebel
Zīver-i bezm-i gönül nūr-ı hidāyet geldi
- 12 Pertev-i nūr-ı Muḥammed virüp āfāka ziyā
Felek-i 'āleme ol mihr-i ḥaḳīkat geldi
- 13 Nūr-ı teşrīfi ṣalup pertevini ekvāna
Zulm-i küfri giderüp Ḥaḳka itā'at geldi
- 14 Emr-i perhāşde bā-vāsıta-i firḳatı
Bārgāh-ı ḥarem-i Ḥaḳdan icāzet geldi
- 15 Ehl-i İslāma gelüp 'izzet-i istimānı
Rezm-i küffār iderek ümmete keşret geldi
- 16 Ümmete lāzım olan dergehine ḥıdmetdir
'Abd-ı ḥaşānına bu elzem-i zimmet geldi
- 17 İntisāb-ı der-i vālā-yı naşīb-ārāsı
Mavşıl-ı rütbe-i dergāh-ı kerāmet geldi
- 18 Pādşāhāna da ıtlāk-ı 'adālet müşkil
Gerçi hep sā'ī-i icrā-yı şer'ıyyet geldi
- 19 Bir kılı kırk yara icrā-yı ḥaḳīkatde budur
Şāha şāyan sülük öyle ṭarafıyyet geldi
- 20 Ki ola her bir umūrında muvaffaḳ zīrā
Kışşa-i Şāh-ı 'Ömer mūcib-i dehşet geldi
- 21 Dıḳḳat oldur ki tecessüs ide her bir kārı
Müslim ü kāfir eger cümle vedī'at geldi
- 22 Şübhesiz böyle gerek ise de ḥamdu'li'llāh
Öyle bir şāh-ı ḥulūş-āvere nevbet geldi

- 23 Şükr ü hamd olsun ilāhī saña yüz biñ kerre
Hak şükürinde hezār ‘acz ile zillet geldi
- 24 Bize irsāl idüp ol şāh-ı kerāmet cāhı
Luṭf u ihsān-ı Hudā maḥẓ-ı ‘ināyet geldi
- 25 Zāt-ı hemnām-ı resül a‘kal-ı aşhāb-ı ‘uḳül
Hān-ı Maḥmūd-ı fuḥūl a‘lem-i devlet geldi
- 26 Maẓhar-ı nūr-ı Mecīd aẓher-i aḥlāk-ı Hamīd
Vāriş-i sırr-ı vaḥīd ekmel-i sīret geldi
- 27 Şāh-ı yektā-yı fūnūn reşk-i dil-i Eflātūn
Rehber-i rāst-nümūn ehl-i vilādet geldi
- 28 O şehiñ ḳand-i niyyāt-ı suḥan luṭfundan
‘Adl ü dādıyla fem-i ‘āleme lezzet geldi
- 29 Haṭṭ-ı pīşāni-i ‘adlī-i hümāyūnuñdan
Oḳur erbāb-ı başīret ne ‘alāmet geldi
- 30 Ehl-i dil olmasa olmazdı bu ḥıdmet ḳısmet
Haḳḳ ‘adl üzre tamām eyledi ḥıdmet geldi
- 31 Öyle bir ḥıdmet-i a‘lā-yı rızā-yı Haẓret
Rāy u tedbīr-i umūrında işābet geldi
- 32 Hāric ez-aḳl ü nihān rāy u verā-yı dāniş
Hem kimes engüşt-dehen-vārī ‘usret geldi
- 33 Diñle taḳrīr ideyim ḥıdmet-i maḳbūl-i şehī
Mişli mesbūḳ degil dehre bu ḥālet geldi
- 34 Hāricī kāfiri mel‘ūn Yezīd-i devrān
‘Azm idüp Yeşrib ü Baṭḥāya o nekbet geldi
- 35 İtdi rāh-ı Haremeyni nice bülbul mesdūd
İhtimām eyledi ḳann itdi metānet geldi

- 36 Türbe-i Hmza nce emkin yıkdı
Vaz'-ı ilhd ile env'-ı felket geldi
- 37 O kadar eyledi tazıyık o hric - mezheb
Tyyibe-dr-ı Neb ehline hayret geldi
- 38 Ŗve-i bezm-i kader-pervere var mı diyecek
Bu vuk'at-ı ver perde-i hikmet geldi
- 39 İmtihn-ı meme bir mihek-i tecrübedir
O sebebden bu zhrt-ı meŖiyyet geldi
- 40 Herkesin çıkdı 'ıyr-ı zeheb-i ihlŖı
Ki zer-i hŖ-ı Ŗeh-i 'adliye kıymet geldi
- 41 Olmadı kimse mühim-sz bir iki üç yıl
O mehbetl Ŗeh-i taht-ı hilfet geldi
- 42 Taht-ı 'OŖmnye ihds idicek evvel kr
'An- Ŗamm eyledi tahtıŖını niyyet geldi
- 43 Klb-i ilhm-pezr yine olup bu mülhem
'Ali PŖya bu hdmetde Ŗadkat geldi
- 44 Emr  fermn idüp ol demde MıŖır v-beste
Bir hcm eyledi kim herkese hayret geldi
- 45 Eyleyüp bir senede 'askeri irsl hemn
Aldı Yenbu 'ı varup leŖker-i 'izzet geldi
- 46 Yed-i himmetle Cedde Boğazın aldı ele
Ŗık boğaz itdigi dem 'aqlına hıffet geldi
- 47 Taybeye kaçdı tahtaŖŖun iderim zu'muyla
Cünd-i İslmdan ol mertebe haŖyet geldi
- 48 Aradı ky-ı 'adem cnibini t o kadar
Kvvat-i khire-i Ŗh ile dehŖet geldi

- 49 Seyf-i çārüb-ı şehī sildi süpürdi o yeri
Āb-ı tığ-ı yed-i şevketle tarāvet geldi
- 50 Eyledi rāh-ı mürür-ı Haremeyni taṭhīr
Şimdi hengām-ı tavāf-ı reh-i ḥasret geldi
- 51 Serine mesken ü cāyın yıkar in-şā'a'llāh
Taraf-ı Hākdan o şāhen-şehe kuvvet geldi
- 52 Pīr-ı yāver ne kadar vaşfına āgāz itsem
Gerçi kim biñde birin anca hikāyet geldi
- 53 Zāhir ey şāh-ı kerem-pīşe-i ḥayr-endīşe
Ma'nā irşādına ilhām u işāret geldi
- 54 Mā-ḥaşal rūḥ-ı resūl eyledi imdād şehe
Müjde-i sūr ile neccāb-ı beşāret geldi
- 55 Yoḥsa düşvār idi bu maşlahatın itmāmı
'Azm-ı rezm eyledigi aña sühūlet geldi
- 56 Sāyesinde ideriz nice fütūḥāt ile sūr
Ser-te-ser nāşiye-i ḥāline nuşret geldi
- 57 Ne kerāmet ne 'ināyet ne sa'ādet şāhā
Sikke-i 'adline nev-nām-ı recāḥat geldi
- 58 Kılıcıñ itmegidir ḥādim-i lafz-ı Haremeyn
Zīb-i ser-süfre-i 'unvān bu ni'met geldi
- 59 Bir gāzādır bu gāzā kim kılıç asdıñ 'arşa
Bāreke'llāh ser ü şān-ı kitābet geldi
- 60 Ol kadar eylediñ eṭrāf-ı cihānı mesrūr
Zīr-i sāyeñde bütün 'āleme rāḥat geldi
- 61 Şanki dünyā benim oldu o kadar şād oldum
Midḥat-i zāt-ı hümāyūnuna miknet geldi

- 62 Nüh-kıbāb-ı felek ‘ālemi bir cüz gibi
Gönlümün güşesine sokmağa vüs‘at geldi
- 63 Ğurre-i luṭfuñ olup izz-i hümāyūnuñla
Na‘t-i pāk-i şeh-i kevneyne cesāret geldi
- 64 İştıyāk-ı harem-i ravza-i sūr-āver ile
Ḥātıra bu suḥan-ı pāk-i risālet geldi
- 65 O ḥabīb-i medenī şāhed-i ‘izzet geldi
Ḳadd-i ‘irfānına *levlāk* ile ḥil‘at geldi
- 66 Okunup ḥuṭbe-i şānında vemā erselnāk
Gelmedi ‘āleme illā ki o raḥmet geldi
- 67 İdicek ‘arz-ı cemāl olmadı meh tāb-āver
Mazhar-ı şak ser-i engüşt-i şehādet geldi
- 68 Māhi-i küfr ü ḍalālet olup ol şāh-ı rüsül
Rüşenā baḥş-ı şeb-i tār-ı cehālet geldi
- 69 Ey resülū’ş-şakāleyn ümmet-i ḥāşıñ ‘Adlī
Ḥān-ı Maḥmūd’a dem-i luṭf u i‘ānet geldi
- 70 Eyle her kārını teshīl dü-‘ālemde anıñ
İlticā kerdesine vaḳt-i mürüvvet geldi
- 71 ‘Ālem āsūde-i hengāme-i ‘adli olsun
İrte ol şāh-ı cihān senden emānet geldi
- 72 Cümle dil-ḥ‘āh-ı şehen-şāha mu‘īn ol her dem
Nehc-i şer‘ üzre zihī mecrā-yı sünnet geldi
- 73 Bakma noḳşān-ı Ferīde meded ey kân-ı kerem
Diyetin ḥaşrde şāyān-ı şefā‘at geldi
- 74 Umarız kesmeyiz ümīdimizi Mevlādan
Ümmet-i Aḥmede çün va‘de-i cennet geldi

- 75 Aç elin dergeh-i hācāt u niyāz-ı Hākka
Bezm-i āmīne ser ü şān-ı icābet geldi
- 76 Kānde ‘azm itse olur yāver-i tevfiḳ-i refiḳ
Zāhir ü bāṭın-ı şeh mukbil-i ümmet geldi
- 77 Tır-i da‘vātım ola hep hedef-ārā-yı kabūl
Dīde-i cān u dile şevḳ-ile rıḳḳat geldi
- 78 Müjdeciler koşuşup diye efendim müjde
Şimdi şehzāde-i gehvāre-i şevket geldi
- 79 Virir Allāh seniñ cümle murādıñ elbet
Böyle bir sūr seniñ destine hüccet geldi
- 80 Zevḳ ü şevḳın ide günden güne Allāh efzūn
Gelmesün ḥāṭırına lafza-i şıḳlet geldi
- 81 Böyle nev-sūr-ı hümāyūnunu gūş itdikçe
‘Arz-ı tāriḥ benim cānıma minnet geldi
- 82 Eyle bu beyt ile tebrīk medeng-i sūrı
Şā‘irāna bu da bir ‘arz-ı rıḳıyyet geldi
- 83 Taybeden ‘adli ile kıldı himem Hān Maḥmūd
Pāk-i ālāyıla miftāḥ-ı sa‘ādet geldi

h. 1228 / m. 1813

61⁷⁷

Tāriḥ-i Mekke

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Şafā-yı ṭab‘ım artdı ḥall idince bu mu‘ammāyı
Sezādır ḳuş südüyle beslesem kilḳ-i şeker-ḥāyı

⁷⁷ M₆₁: 15^a Y

- 2 Zihî destân-serâ-yı nerm-i sūra eyleyüp âgâz
Dil-i müsveddeden tebyîza çekdi basdı imzâyı
- 3 Serî‘â hâk-pūs-ı sūr-ı şāha ‘azm idüp ol dem
Zemîn-i midhate rüy-ı hülüş eyler cebîn-sāyı
- 4 Hemân-dem ‘arz-ı hâl-i şevk-i sūrum eyledim taqđīm
Okutdum nām-ı sūriyye kaşīdemde müsem māyı
- 5 Biçüp hayyāt-ı gerdün nev-kumāş-ı sūrdan hil‘at
Boyunca giydi ālem şimdi eşvāb-ı muṭallāyı
- 6 Cihān bağ-ı İremden fark olunmaz revnāk-ārāda
Açıldı nūr [u] nūr-ı sūr tutdı rüy-ı ğabrāyı
- 7 Feraḥ nevām şafā hem-dem ‘adem-ābāda gitdi ğam
Dem-i nūr u zū-hurrem dem unutduḡ ğayrı hulyāyı
- 8 Beher-sū sūr ü şādī her ṭaraf ma‘mūr ü ābādī
‘Aceb kim gördi böyle bu cihān-ı cennet-āsāyı
- 9 Zamān-ı şādī-i devrān evān-ı cünbüş-i ekvān
Dem-i ferḥunde ezmān-ı feraḥ-baḥş-ı süveydāyı
- 10 Ne sūr-ı ‘ālem-ārādır ne şevk-i zīr ü bālādır
Hülüş-ı şāh-ı vālādır şafā-baḥşā-yı dünyāyī
- 11 Ser-ā-ser gülbün-i şevk açdı ezhār-ı meserret-bū
Yetiştik biz de kıldıḡ sāye-i şehde temāşāyı
- 12 Cihāna feyz-i [cūdiyle] vucūdı sāyebān olmuş
Ḳabūl eyle ilāhī bu du‘ā-yı pīr ü bernāyı
- 13 Ne sāye māye-i feyz-i ‘aṭā-yı zāt-ı aḳdesdir
Ḥudā iḥsān ider elbet nevīn sūr-ı ‘aṭāyāyı
- 14 Esās-ı sūrı kaşdıñ benden istifsār ise ey dil
Saña tefhīme lafza başlayım gūş eyle ma‘nāyı

- 15 Bu sūr u şādi-i ferhunde eyyāma sebeb ancak
Vücūdı nādirü'l-mevcūd şāh-ı 'adl-ārāyī
- 16 Suḥan-perver keremver pādşāh-ı 'adl-i dād-āver
Ḥidīv-i ma'delet-güster ğırīv-efzā-yı ğavġāyī
- 17 Bahādır şāh-ı meydān-ı veġā dest-efken-i a'dā
Cesūr-ı rüz-ı heycā şehsüvār-ı mülk-i ra'nāyī

62⁷⁸

Tārīḥ-i Medīne

Fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Tācdār-ı rub'-i meskūn şehriyār-ı kāmķār
Pādşāh-ı kār-fermā-yı kerāmet rāygān
- 2 Ḥāzret-i Maḥmūd-ı 'Adlī Ḥān şāhen-şāh-ı dehr
Zātı hūrşīd-i sipihr-i feyz-baḥşā-yı cihān
- 3 Şāhib-i nīrū-yı ehlu'llāh u şāh-ı ḥaķ taleb
Oldı icrā-yı şehīķıyla müşārūn bi'l-benān
- 4 Emr ü fermānı ḥuşūle gelmemek mümkin degil
Ḥaķ mu'īn ü nāşır-ı muṭlaķdır el-ḥaķ her zamān
- 5 Ḥayra sā'ī oldıġıçün niyyet ü a'mālde
Yāver-i tevfiķ olur elbet umūrunda 'ıyān
- 6 İşte ez-cümle Medīne aḥzine himmet idüp
Aldı dest-i Ḥāricīden ol şeh-i kişversitān
- 7 Rāh-ı ḥac mesdūd iken bir ḥayli müddetden berü
Eyledi Mevlā muvaffaķ şāh-ı devrānı hemān
- 8 Eyleyüp kim *men-fi'e* esrār-ı naşşın āşķār
Ġālib-i cünd-i firāvān oldı ol şāh-ı cihān

⁷⁸ M₆₂: 15^b Y

- 9 Yoğ imiş şāhān-ı eslāfa meger hazz-ı naşīb
Bundan a‘lā hı̄dmet-i peygamber olmaz bī-gümān
- 10 Şād olup ervāḥ-ı cümle enbiyā vü evliyā
İzn-i ḥ‘ān-ı şenāsı oldu cümle kudsiyān
- 11 Kūlına inṭāḳ-ı Ḥakdır eyleyen cılve-nümā
El-Mülūk ü mülhemūn āyīnesinden rāygān
- 12 Zāhir ü bāṭında şehdir bildigim ol pādşāh
Herkesiñ ḥālince ‘adli nīk ü bedde tev-emān
- 13 Pādşāh-ı baḥr ü ber ‘ālem-penāḥ-ı pūr hūner
Oldı dil-ḥ‘āh üzre her bir bendegān-ı kāmran
- 14 Hırka-pūşān-ı kerāmet cümlesi olsun mürīd
Gelsün istimdād-ı feyz ise eger kaçdı hemān
- 15 Eyleyim bir nebze iş‘ār-ı kerāmet-i şehi
Gör ne şehdir kadrin añla kıymetin bil her zamān
- 16 Kıldı ızhār-ı [kerāmet] üç gün evvel eyleyüp
Kāsım Ağayı hemān şeyhü’l-Ḥarem bā-nām ü şān
- 17 İd-i kurbānıñ ikinci günü geldi müjdesi
Müjdegāna virsün Allāh ol şehe şehzādegān

63⁷⁹

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Vücūdı menba‘-ı ‘ayn-ı kerem genc-i himem zātı
Şehāsı çekdi pehlū-yı ḥicāba dest-i deryāyı
- 2 Keremde tayy-ı tūmār-ı suḥan itdirdi eslāfa
Unutdum kıssa-i şöhet-şi‘ār -ı Ḥātem-i Ṭayı

⁷⁹ M₆₃: 15^b Y

- 3 Hıta-ı kıl-ı belāgat virdi hayret ehl-i aqlāma
Şaşırdı şa‘ir eş‘arı bıraktı kâtib inşâyı
- 4 Dil-i āyīne-i şafvet-nümâsı manzar-ı Mevlâ
Bu yüzden her ne ‘aks eyler ise ilhâm olur râyı
- 5 Eger görseydi tab‘-ı tâbñâkin çeşm-i İskender
Hacâletle şikest eylerdi mir‘ât-ı mücellâyı
- 6 O rütbe ańlamış nabz-ı cihânı dest-i ‘adliyle
Ki bir ferd eylemez ‘arz devâ-cüy-ı eţibbâyı
- 7 Zer-i hâliş ‘ıyâr eyler vücūdın hıdmet-i şehde
O neyler mazhar-ı enzârı neyler zât-ı kimyâyı
- 8 Hudâ hâşıyyet-i te’şîr virmiş ol shehe çok mı
Cevâhir – senc iderse yek-naẓarda seng-i hârâyı
- 9 Huşuş-ı pür-hulûş-ı kalb-i maḥşuş-ı Hudâ sende
Lisân ebkem olur endîşe vâlih fikr sevdâyı
- 10 Ne şeh kim şehir-i yâr-ı mülket-i ‘irfân u dânişdir
Mü‘eyyed oldığında şübhe itmam şâh-ı vâlâyı
- 11 Bu hıdmet başka hıdmetdir yed-i ‘adlîde hüccetdir
Bu te’yîde velâdetdir ki gördük feth-i ‘uzmâyı
- 12 Cenâb-ı Hân-ı Maḥmūd dinse nâm-âver-i ‘Adlî
Sezâdır kabza-i teşhîre alsa ümm-i dünyâyı
- 13 Alup ümmü’l-kurâyı cünd-i mel‘ün-ı havâceden
Süyûf-ı ceş-i nuşretle kesildi ‘ırkınıñ pâyı
- 14 ‘Acem seyf-i Selîmî vü Murâdîden iderse havf
Yidi şemşîr-i Maḥmūdı Havâric gördi da‘vâyı
- 15 Taḥakküm eylemem burhân-ı ‘adlim eylerim izhâr
Koluñ der-dest-i işbât eyledim dāmân-ı fetvâyı

- 16 Huzūr-ı fā-izü'n-nūrında kizbim varsa icrā it
Hikem-i naşb ile 'adlin eyle hükmi-i şer'-i ğarrāyı
- 17 Biri miftāh-ı Mekke biri şehzāde zühürıdır
İki şahidle işbāt eylemek lāzımsa da'vāyı
- 18 Selefde āl-i 'Abbāsiyyede 'aynı zühūr itdi
Qarāmiş eyledi Musta'sım ile hayli rüsvāyı
- 19 Yedi yıl sedd ü bend oldı tarīk-i hacc-ı Beytu'llāh
Velī encāmda şulh ü şalāha buldılar cāyı
- 20 Seniñ vābeste-i şemşīr-i 'adliñdir kader hükmi
Kılıçla zabt u rabt itdiñ bütün eṭrāf u enhāyı
- 21 Saña mahşüş sell-i seyf-i nuşret 'avn-ı Hakk ile
Çeker hāmem sūtūr-ı hüccet-i kaṭ'ide imlāyı
- 22 Bu sözde irtikāb-ı kezb idinmem doğrudan doğru
Gazā-yı ekber itdiñ 'arşa aşdıñ tīg-ı hūn-āyı
- 23 Yazılmış rāyet-i iqbāline hep āyet-i nuşret
Yed-i tevfiķ neşr eyler açup menşūr-ı tuğrāyı
- 24 Ki istihrāc ider cifr-i 'alīden şeyh-i ekberde
Bu resme eylemiş zabt-ı resā'il bu veşāyāyı
- 25 Kudūmı bā'ış-i feth-i kılā'-ı naşr-ı Sübhānī
Vücūdı pāsbān-ı milket-i semt-i berārāyı
- 26 Nevāzişyāb-ı dest-i 'adli eyler nīce mümkindir
Revā-sāz ola renc-i hāṭır-ı ferd-i re'āyāyı
- 27 Vü Maḥmūd ahraca saṭ'ah cülüsüñ tām tārīhi
Hudā bā-naşş-ı Qur'an eylemişdir saña imāyı
- 28 Ah-ı şemşīr-i 'adliñde kimiñ var cānı tevķīfe
Mişāl-i dāne-çīn-i erzen eyler cism-i a'dāyı

- 29 Emîn ü sâlim olsun havf-ı düşmenden murâd üzre
Taḥaṣṣun eyleyen hıṣn-ı ḥaṣn-ı ‘adl-ārâyı
- 30 Zuhûr-ı maḳdemiñ zâhirde manşûru’l-livâ gördüm
Muvaffaḳsın ‘inân-ı himmete itdükçe irḥâyı
- 31 Ne çâre eylesiñ ‘aṭf-ı licâm iḳdâm u gayretle
Semend-i himmetiñ çeken geçer şahrâ-yı pehnâyı
- 32 Bu nev[bet] sürse bālâ-yı hümayûnuñ mübârek bād
Zihî a‘ṭâ-yı Bârî rû-nümâ-yı feyz-i Mevlâyî
- 33 Gelüp evvel medeng-i Taybe soñra Mekke miftâhı
O gün şehzâde mîlâdıyla gördük bu donanmâyı
- 34 Muḳâbil ḥıdmet-i Mevlâya müzd-i şâh-ı şehzâde
Sezâdır sîne-i şâhâneye şarsun hedâyâyı
- 35 Ḳudûm-ı meymenet melzûm şehzâde bi-ḥamdi’llah
Nüvîd-i Mekke aḥşâmı feraḥnâk itdi dünyâyı
- 36 Felekde hep melekler cüst-cü eylerdi teşrîfiñ
Müyesser oldı gördük sen şehî arayı arayı
- 37 Şeh ü şehzâde taḥt ü mehd-i şevketde ola dâ’im
Bu yüzden ḥ’ace-i feyzim ider tefhîm ma’nâyı
- 38 Seniñ tenşîṭ-i ṭab‘-ı şevketin-çün âzâde-i ṭab‘ım
Zemîn-i dilde püyân eyledi kilik-i dil-ārâyı
- 39 Nihân ser-kûşe-i ḥâṭırda buldum bir ḡazel tâze
Ki her bir mısra‘-ı ber-ceste güyâ nükte-pîrâyî
- 40 Bu bezm-i sūrdur sâkî getir cām-ı muṣaffâyı
Ḥumâr – âlûde-i efkârdan dūr itme şahbâyı
- 41 ‘Azîz-i Mıṣr ider zindân-bend ictinâb olmaḳ
Bırakmaz dâmen-i Yūsuf tehî dest-i Züleyḥâyı

- 42 Nişân-ı nâveki sînem görünce ol kemân- ebrû
Çeker dest-i nigâhı ğamze tîriñ almağa pâyı
- 43 Hâzer kıl ey nigâh-ı ğurre-i ğamz ü nifâk ammâ
Delerdir şaşt-ı evvel tîr-i âhım çarh-ı mînâyı
- 44 Yeter bu celle bend-i hânķâh-ı ‘aşķ bî-pervâ
Deĝiştîñ geçtiñ eţvâr-ı vişâle nûr-ı esmâyı
- 45 Ferîdâ bezm-i şâhîde ğazel-h’ânıyla aldın nâm
Sezâdır necm-i sa’d-ı tîlî’iñ geçse süreyyâyı
- 46 Hûlûş-ı kalb ile da’vet-i hayrât-ı şehen-şâhı
Zebân u dest-i ‘aczim ‘arz ider dergâha ihfâyı
- 47 Ola maķbûl dergâh-ı icâbetĝâh-ı Sübhânî
Devâm-ı devlet-i zâtına çekdim devr-i a’lâyı
- 48 Seniñ ihyâ-yı lutfuñdur vücud-ı ‘abd-ı memlûkuñ
Nice mümkün ferâmuş eylemek da’vet-i vâlâyı
- 49 Kemer-beste ķul olmaķ dergehiñde iftiķârımdır
Eşĝin taşına almam muraşsa’ tâc-ı Dârâyı
- 50 Be-her an ü daķıķa olamam ta’cîzden hâlî
Ki evlâd ü ‘iyâlimle seher dergâh-ı Mevlâyı
- 51 Şafâ-senc ola her eyyâm-ı ‘adl ü her dem ü leylî
Her an ü sâ’at ü her bir daķıķa hefte vü ayı
- 52 Bunuñ emşâli sûr-ı nev-be-nevle eylesün Allâh
Gelir ĝülzâr-ı şevket ĝoncasıyla revnaķ-efzâyı
- 53 Hemîşe ‘ömrüni efzûn u ĝasmiñ ser-nigûn itsün
Çalınsun mevlid-i şehzâdelerle taķl ü şurnâyî
- 54 Yüzüñ sûr âstân-ı sidre şân-ı şâh-ı devrâna
Hemân zîb-i ser-i âdâb ķıl dest-i temennâyı

- 55 Tamām iḥṣā-yı feth-i beyt-i miftāḥ-ı şafā-āver
İki mıṣra‘-ı tārīḥ oldu bir beyt-i dil-ārāyī
- 56 Bu nev miftāḥ-ı Mekke geldi bāb-ı devlete müjde
Ḥavāricden çeküp Şultān Maḥmūd aldı Baṭḥāyı

h. 1228 / m. 1813

64⁸⁰

Tārīḥ-i Topkapu

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Oldı gönümce felek ruḥṣat-nümā-yı ‘adl ü dād
Sūy-ı ümmīde vezān olsun hevā-yı ‘adl ü dād
- 2 ‘Āzim-i semt-i şafā olsaḳ nola şimden-girü
Hem mübeşşir hem peyām-āver şabā-yı ‘adl ü dād
- 3 Rūz-ı hengām-ı meserret vaḳt-i eyyām-ı sürūr
Himmet-efzā-yı şafādır evliyā-yı ‘adl ü dād
- 4 Çār-şūy-ı ma‘deletde böyledir dād u sited
Cümle iḥlāş üzredir k’ālā şerā-yı ‘adl ü dād
- 5 Eyler irvā-yı ‘aṭā teşne-lebān ‘ālemi
Reşha-rīz-i eb-i şefḳatdır ana-yı ‘adl ü dād
- 6 Verziş-i bisyārdan her bir kesān-ı ‘ādile
Zuḥr-ı rustāḥīz-i demdir müjdehā-yı ‘adl ü dād
- 7 Sāl-i heftā vü ‘ibādetden füzūn yek-sā‘ati
Menzil-i ḳurbe resāndır intihā-yı ‘adl ü dād
- 8 Ḥaḳ ‘aṭā vü ‘afv-ile me‘cūr ider bī-reyb ü şek
Cidd ü sa‘yinde zuḥūr itse ḥaṭā-yı ‘adl ü dād
- 9 Mūy-mū itdim tefahḥuş zīrden bālāya dek
Bulmadım remz āşnā-yı mācera-yı ‘adl ü dād

⁸⁰ M₆₄: 16^b Y

- 10 Evc-i istignāda pervāz eyler olmazmış meger
Pā-nihād-ı her ser-i şāhān-ı hümā-yı ‘adl ü dād
- 11 Her şehiñ zīb-āver-i fark-ı hümāyūnı degil
Tāc ü ser gūş-ı sa‘ādet intimā-yı ‘adl ü dād
- 12 İnnemel-a‘māl(ü) bi’n-niyyātdır doğrusı söz
Bu sebebden eylemiş Mevlā sezā-yı ‘adl ü dād
- 13 Her müsemmānıñ semādan eyler esmāsı nüzül
Nām-ı ‘Adlī cānib-i Hākdan revā-yı ‘adl ü dād
- 14 Ebr-i ğamdan pertev-i zātıyla buldı şübhesiz
Şems-i iqbāl-i hümāyūn incilā-yı ‘adl ü dād
- 15 Eyledi ‘arz-ı cemāliyle cihānı rüşenā
Āftāb-ı ‘ālem –ārā-yı semā-yı ‘adl ü dād
- 16 Hāzret-i Maḥmūd-ı ‘Adlī Hān-ı şāh-ı dehr kim
Rūz-ı meydān-ı veġā şāhib-livā-yı ‘adl ü dād
- 17 Zīver-i bezm-i süveydā-yı derūn-ı şāhdır
Āferīnışden beri ḥubb ü velā-yı ‘adl ü dād
- 18 Māye-i zātı olup āġaşte āb-ı ‘adl-ile
Anıñçün eyler ibkā-yı vefā-yı ‘adl ü dād
- 19 Fetḥ-i bāb-ı tılsım-ı devlet vücdı bildigim
Himmeti miftāḥ-ı genc-i kīmyā-yı ‘adl ü dād
- 20 Fark-ı gerdūnuñ nigāhı sāyebān-ı rāḥatı
Sāye-i zātındır āsāyiş-fezā-yı ‘adl ü dād
- 21 Zātı faşş-ı devlete bir mişli yok elmāsdır
Tāc-ı dehre cevher-i ‘ālem bahā-yı ‘adl ü dād
- 22 Zihn-i naḳḳād ü cihān senci revādır olsa ger
Reşk-i eslāf-ı şehān u ezkiyā-yı ‘adl ü dād

- 23 Şāl-i fermāyiş mişāl-i gerdūn-ı ‘unvānıdır
Ol şehiñ düş-ı şevketinde ridā-yı ‘adl ü dād
- 24 Eyler engüştiyle ĩmā-yı ıarĩķ-i rāstı
Pāy-ı ‘adli sālĳ-i rāh-ı hüdā-yı ‘adl ü dād
- 25 Var mı dil-sĩr olmadıķ bu süfre-i iķbālde
Kıldı mebzūl-ı kerem ni‘met-serā-yı ‘adl ü dād
- 26 Kalmadı dünyāda rüşvet-h‘ar devr-i devleti
Ulu engüş-i nedem-zed imtilā-yı ‘adl ü dād
- 27 Hāzm-ı devletdir kibār-ı dehre perhĩz-i nevĩn
Sālĳ emrāz olur germ iştihā-yı ‘adl ü dād
- 28 Hışşe-yāb-ı dem-rek feyz-i vücūduñ eylesün
Şahñ-ı h‘an-ı āfiyetden her ğıdā-yı ‘adl ü dād
- 29 Āstān-ı luţfına rū-māl olan mesrūr olur
Dergehidir kām-bahşā-yı şafā-yı ‘adl ü dād
- 30 Görse bir nabż-ı dil-i āzürde aĥvālĳ o dem
Dest-i luţfi eyler a‘ıā-yı revā-yı ‘adl ü dād
- 31 Olmadıķ var mı bir āsūde-niştĩn-i sāyesi
Zīb-i ğüş-ı dehr olaldan bu şadā-yı ‘adl ü dād
- 32 Var ise dildārdan ıab‘-ı dil-i āşüftedir
Ta-be-rüz-ı vā-pesĩn bulmaz rehā-yı ‘adl ü dād
- 33 Pāy-ı ‘aķlı olsa da zencĩr-bend-i zülf-i yār
Anı da uşlandırır dārü’s-şifā-yı ‘adl ü dād
- 34 Mazhar-ı yek-nażara elıāf-ı şāhāneñ olan
‘Āleme sultān olur olsa gedā-yı ‘adl ü dād
- 35 ‘Arż-ı hāl-i ‘arż-ġāh-ı şefķatiñ eyler cihān
İtdiġiñ ġünden berü sen ibtidā-yı ‘adl ü dād

- 36 Kimseniñ hâtır-şikest-i zulmini görmez revā
Eyler ahfāk şerī‘at ez-berā-yı ‘adl ü dād
- 37 Çār-yār-ı Aḥmed-i Mürsel Ebū Bekr ü ‘Ömer
Hem de ‘Oṣmān u ‘Alīyyü’l-Murtezā-yı ‘adl ü dād
- 38 Her neye ḳalb-i hümayūnuñ temāyül itse
Olalar imdād ile nuşret-i nāy-ı ‘adl ü dād
- 39 Eyledikçe şaḥn-ı rezm-i düşmene naşb-ı ‘alem
Ola manşūru’l-livā ber-muktezā-yı ‘adl ü dād
- 40 Zaḥm-nāk-ı hışt-ı hışmı düşmen-i bed-ḥāh olup
Tîğ-ı ‘adli eylesün rû-der-ḳifā-yı ‘adl ü dād
- 41 Cāy-ı bâzî-i semend-i mısrî-i iḳbālidir
Ol şeh-i eşbeh-süvārîñ bu ḳazā-yı ‘adl ü dād
- 42 Ḥamle-i evvel tüfeng-i diḳḳati eyler şikest
Beyza-i murg-ı şehe ḳonsa verā-yı ‘adl ü dād
- 43 Ma‘na virmek Ḥātem-i Tāyy eylesün ḥatm-ı kelām
‘Ayn-ı zātından ‘ibāretdir sehā-yı ‘adl ü dād
- 44 ‘İlm ü faẓl ü ma‘rifet ez-cānib-i Ḥaḳ mevhibe
Bāreke’llāh ey şeh-i remz-āşnā-yı ‘adl ü dād
- 45 Feth-i bāb-ı ḳal‘a-i ümmîd idüp yā Rabbenā
Eyle ol şāhı zafer-yāb-ı veğā-yı ‘adl ü dād
- 46 Şafḥa-i gerdūna niyyet itmiş debîr-i çarḥ-ı dūn
Nüktedān-ı her ḳalem ceng-azmā-yı ‘adl ü dād
- 47 Eyleyüp ta‘mîr-i mi‘mār-ı nigāh-ı re’feti
Buldı istiḥkām esāsından binā-yı ‘adl ü dād
- 48 Ḳıldı ez-cümle bu cāy-ı bî-bahā vü dil-küşā
Bādi-i sūr u feraḥ sāḥil-serāy-ı ‘adl ü dād

- 49 Olmamış eslâfının hâtır-güzâr-ı rağbeti
Böyle a‘lâ mevķı‘ şâyeste-i cāy-ı ‘adl ü dād
- 50 Dest-i tevffık eyleyüp vaz‘-ı esās-ı şöhretiñ
İşte oldu aḥsen-i şüret-nümā-yı ‘adl ü dād
- 51 Çār erkânını mi‘mār-ı hülüş idüp binā
Oldı dehre her sûtün ‘ālem-nümā-yı ‘adl ü dād
- 52 Tarf-ı dīvārın idüp terfī‘ ‘avn-ı Kirdgār
Bu cihetle ḥāk-i der ‘izzet-fezā-yı ‘adl ü dād
- 53 Biçdi rif‘at taḥte-i bālā-yı dīvān-hānesin
Çaḳdı mismārın Sinimmār-ı şafā-yı ‘adl ü dād
- 54 Saḳfı savn-ı ebr-i zī-naḳḳāşı hıfz-ı Aḥmedī
Boyası emn ü emān ḡam-zidā-yı ‘adl ü dād
- 55 Naḳş-ı elvān sûtühı ḥayret-efzā-yı ḥayāl
Mānī vü Behzād olur engüş-t-nümā-yı ‘adl ü dād
- 56 Sūy-ı tevffık yine açmış revzen iḳbālını
Semt-i şıḥḥatden vezān olsun hevā-yı ‘adl ü dād
- 57 Hīre-çeşm eyler şu‘ā-ı nazrası evvel nazar
Güyyā mir’āt-ı İskender-nümā-yı ‘adl ü dād
- 58 Gören evreng-i mīnārını şaşdı ḳaldı hep
Öyle zībā resm-i ra‘nā bī-behā-yı ‘adl ü dād
- 59 Tarḥı peygām-ı meserret resmi ebnā-yı sürūr
Şevḳ-i dest-efşān olup eyler nidā-yı ‘adl ü dād
- 60 Dest-i ressām-ı ḥayāl-i hâtır oldu ra‘şe-dār
Görmedim böyle nümāyişli sarāy-ı ‘adl ü dād
- 61 Resm-i mefrūşāt-ı ‘ayn-ı resmidir ebniyenin
Varsa dünyāda budur cennet-senā-yı ‘adl ü dād

- 62 Şöhret-i zātına [ğālib] zātı ğālib şöhrete
Tārḥı vālā resmi ra‘nā dil-küşā-yı ‘adl ü dād
- 63 Ser-nihād-ı nāz-ı bālīn-i feraḥ olduğca sen
Mirvaḥa cünbān ola bād-ı şabā-yı ‘adl ü dād
- 64 Sīne-çāk-ı tab‘-ı erbāb-ı ma‘ārifdir işiñ
Eyler irfān ile zātın i‘tinā-yı ‘adl ü dād
- 65 Bundan a‘lā mevḫi‘-i ebniye olmaz dünyāda
Pādşāh-ı ārāmgāhı nev-binā-yı ‘adl ü dād
- 66 Nāle-i dil-süz-ile rāmişgān şiddetim olur
Bezm-i şāhīde yine nağme-serā-yı ‘adl ü dād
- 67 Heyhey-i āgāze-i nefsim midḥat gösterüp
Kıldı fasl-ı seyr-i āheng-i nevā-yı ‘adl ü dād
- 68 Bir ğazel buldum sezā-yı beste zincīr-i şevḫ
Pey-rev-i dem-sāz güftem oldı nāy-ı ‘adl ü dād
- 69 Aldı gönülüm dilberi şīrīn-edā-yı ‘adl ü dād
Oldı dil şeydā mişāl-i dil-rübā-yı ‘adl ü dād
- 70 Ser-beyābān-ı fütūr olmuşdı gönülüm nāgehān
Eyledi āvāre yār mübtelā-yı ‘adl ü dād
- 71 Ben Vefā semtinde cüyān iken ol zīrek-nihād
Ḥālīme raḥm itmeyüp eyler cefā-yı ‘adl ü dād
- 72 Nā-be-cā evzā‘ ile āzürde-ḥāṭır eyleme
Cevr-i bī-pāyāna yokdur hiç rızā-yı ‘adl ü dād
- 73 Şanma ey meh-rū Ferīd-i bī-kesiñ yok kimsesi
Eylerim şāh-ı cihāna iştikā-yı ‘adl ü dād
- 74 Öyle şeh kim ḥāriḫū’l-‘ādātı meşhūr-ı cihān
Sū-be-sū buldı cezāsın eşkiyā-yı ‘adl ü dād

- 75 Zîver-i ser-şaff-ı vaşfidır imāmü'l-müslimîn
Cāmi'-i mecmū'-ı fenn ü muḳtedā-yı 'adl ü dād
- 76 Şavt-ı a'lā ḥ'ān-ı dehr olsun ḥāṭib-i minberiñ
Ḥutbe-i nām-ı şerīfiñ reh-küşā-yı 'adl ü dād
- 77 Ṭavriñ ĩmā-yı ṭarīḳ-i rāstı eyler seniñ
Zātına dinse sezādır reh-nümā-yı 'adl ü dād
- 78 Resm-i emn ü istirāhatle ṭarāvet-baḥş olup
Bir bir itmişdir cihānı naḳş-ı pāy-ı 'adl ü dād
- 79 Mihr-i dīdārı ṭulū' itdikçe subḥ-ı devlete
Dehre nūr-ı zātı virsün rüşenā-yı 'adl ü dād
- 80 İsterem 'ömr-i füzün ile cihān-ābād idüp
Dünyeler ḍurduḳça ḍursun pādşā-yı 'adl ü dād
- 81 Penç-gāhıñ kıldı şarf-ı ḥayr-ı da'vāt-ı şehi
Her dil-i küşe-nişin-i inzivā-yı 'adl ü dād
- 82 Hep edā eyler lisān-ı ḥālden müy-beden
Dergeh-i ḳurba du'ā-yı pīr pā-yı 'adl ü dād
- 83 Ḳāmet-i bālā-yı şāḥ-ı naḥl-i cūd ü himmetiñ
Eyle yā Rab sidre zīb-i müntehā-yı 'adl ü dād
- 84 Zātı zīb-ārā-yı taḥt-ı şevket olduḳça müdām
Olmasun ol şāh-ı dīn ḥatve-cüdā-yı 'adl ü dād
- 85 Çalınup ṭabl-ı beşāret sūr-ı mīlādıñ ile
Eylesün i'lān-ı şevket sūrnā-yı 'adl ü dād
- 86 Eylerim tebrīḳ teşrīf-i ḳudūm-ı menziliñ
Zevḳ ü şadıyla o tavriyla şafā-yı 'adl ü dād
- 87 Çünkü resm ü 'ādet-i dīrīne-i devlet olan
Yapsa bir cāy-ı feraḥda şeh binā-yı 'adl ü dād

- 88 Hāk-i pāya her uluñ ihdā iderler tuħfesin
Her biri ħālince ferş-i zer-i ılā-yı ‘adl ü dād
- 89 Nola tağdıñ eylesem ben de asīdem levħasın
Ola nev-āvīze-i dīvār-ı cāy-ı ‘adl ü dād
- 90 Buldum mısra‘ında tārīħ-i nāmın arayup
Bende-i ħaşıñ Ferīd-i bī-nevā-yı ‘adl ü dād
- 91 Kıldı Ħan Maħmūd-ı ‘Adlī Topķapuyu optan
Mevķi‘-i bālāsı ra‘nā-ber serāy-ı ‘adl ü dād

h. 1233 / m. 1818

65⁸¹

Seyyid Ahmed Pāşā Sakal Tarihi
Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün
. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Ferīdā yaz bu tārīħ-i tamāmı ‘arż-ı tebriķe
Ebū nān-pāre alup baħye irsāl eyledi esrār

h. 1227 / m. 1812

66⁸²

Tārīħ-i Bāzārbaşı Aħmed Efendi
Mef ‘ûlû / mefâ ‘i lün / fe ‘ûlün
- - . . - . - . - -

- 1 Aħmed be-huzūr-ı Cem ‘āmed

h. 1227 / m. 1812

⁸¹ M₆₅: 17^b Y

⁸² M₆₆: 17^b Y

67⁸³

Tārīḥ

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Geldi bir ḥāl-i ‘aceb fevtin işitdikde Ferīd
Uçdı rūḥ-ı Muştafā Beg kındı ‘adne kuş gibi

h. 1227 / m. 1812

---

⁸³ M₆₇: 17^b Y

GAZELLER

1⁸⁴

Na‘t-ı Şerîf

Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fa‘ lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ _ _

- 1 Ey şeh-i şadr-nişîn-i harem-i ev ednâ
Vey kemer-beste-i şemşîr-i risâlet-pîrâ
- 2 Sensin ol şâhid-i zîb-âver-i bezm-i levlâk
Zâtîñ olmuş seniñ âyîne-i zât-ı Mevlâ
- 3 Ser-firâz olmadadır dâmenine dest-resân
Pây-ı lağzîde-i hicrânım elim tut şâhâ
- 4 ‘Âlemeyne sebep-i rahmet içündür zâtîñ
Mücrimân ümeme sensin efendim me’vâ
- 5 Vakt-i mahşerde Ferîdi eli bögründe koma
Eyle menzil-res-i ümmîd o bî-çâre bî-tâ

2⁸⁵

Na‘t-ı Diger

Fâ ‘i lā tün / fâ ‘i lā tün / fâ ‘i lā tün / fâ ‘i lün

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Zîb-i taht-ı lî-ma‘a’llâh oldu zât-ı Muştafâ
Mazhar-ı zât u şifât oldu şifât-ı Muştafâ
- 2 Meclis-i şâha hüviyyet virdi zâtına şeref
Feyz-i Hâkdandır zuhûr-ı vâridât-ı Muştafâ
- 3 Ol şeh-i refref-süvâr-ı *kâbe kavseyniñ* hemân
Oldı şehper-i melâ’ik şâfinât-ı Muştafâ
- 4 Hâyet-efzâ-yı ‘uqûl-i evvelîn ü âhırîn
Zâhir ü bâtın ru-zât u nükât-ı Muştafâ

⁸⁴ G₁: 20^b Y⁸⁵ G₂: 21^a Y

5 Hevl-i maḥşerden emİndir dehr ü fevz ü felāḥ
Olagör sen sālik-i rāh-ı necāt-ı Muşţafā

6 Cevher-i ikrār-ı dildir zīb-i ser-tācım Ferīd
Nā'il-i ğufrān olur cümle 'uşāt-ı Muşţafā

3⁸⁶

Me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / me fā 'ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 O şūḥuñ bezm-i ḥāşı vaşlıdır gerçi behiştāsā
Nigeh mābeyne hā'ildir rakīb-i bed-siriştāsā
- 2 Ne ğam var cāmi'-i 'aşķa duḥūl elbet muķarrerdir
Eger naķş-ı sevādın olmasa gönlüm küniştāsā
- 3 Tefekkür-sāz-ı derd-i yār olup ğayrı ferāmuş it
Ki oldur mavşıl ey dil derd-i 'aşķ-ı ser-nüviştāsā
- 4 Cemāl-i dilde nīķī bir niķāb-ı ḥüsn-i zībādır
Nāzar bed-kāra itmez kimse ḥāşıl rüy-ı ziştāsā
- 5 Olursın toḥm-ı nīķ-efşān u bed cümle müsāvidir
Biçersin neyse maḥşūlin cihāndır çünki ğüştāsā
- 6 O mihr ü ser-beyābān eyleyüp gözden bıraķdı āh
Çıķardı dest-i ülfetden Ferīd-i zārı ḥıştāsā

4⁸⁷

Fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lā tün / fā 'i lün

- . - - - . - - - . - - - . - -

- 1 Sevdigim şūḥ-ı cihān olsun derim meşreb bu yā
Āfet-i devr-i zamān olsun derim meşreb bu yā
- 2 Zīb-i dūş-ı nāz edip şīmīn serv settārını
Seyr idenler kehkeşān olsun derim meşreb bu yā

⁸⁶ G₃: 23^b Y

⁸⁷ G₄: 24^b Y

- 3 Bir elinde sāğar u bir elde bāde yār mest
Bezm-i meyde yān beyān olsun derim meşreb bu yā
- 4 Tīz-meşrebdır gönül ol rütbe işrāb eylese
Va‘de-i vaşlı hemān olsun derim meşreb bu yā
- 5 Mübtelā-yı derdidir gönülüm Ferīd ol mehveşīn
Derd-i pinhānım ‘ıyān olsun derim meşreb bu yā

5⁸⁸

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _ _

- 1 Bir kulum kīse tehī şöyle ki dünyāsı zükūret
Hele dünyā öte dursun daḥi ‘uqbāsı zükūret
- 2 Felegiñ kīsesine cemre mi düşdi bilemem
Peşime düşdi beni eyledi sevdāsı zükūret
- 3 Kime ḥālim yanayım kimse bakup raḥm itmez
Anladığın gerek a‘lāsı gerek ednāsı zükūret
- 4 Bende-i şiftesin kaḅḅı güzel sevmez imiş
Meger ‘ālemde ola ‘āşık-ı şeydāsı zükūret
- 5 Bu zükūretlik yaḳaḅnı boşlayamaz ḡayrı Ferīd
Sevmedigi felegiñ rütbe-i a‘lāsı zükūret

6⁸⁹

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Eylese ‘arz-ı cemāl ol ruḥ-ı zībā-yı feraḥ
Olur ol demde gönül hem-reh-i şeydā-yı feraḥ

⁸⁸ G₅: 22^a Y⁸⁹ G₆: 24^b Y

- 2 Zülf-i şeb-gîr hayâl eyler iken baht-ı siyâh
Eyledi ‘aql-ı perîşânımı yağmâ-yı feraḥ
- 3 Sâki yâ bezm-i şafâdan ayağın dūr etme
Şun bize başın için bir iki sahbâ-yı feraḥ
- 4 Gören ol kaşı hilâli meh-i nev-rûze gibi
Eyler îmâ ki budur şâhid-i ra‘nâ-yı feraḥ
- 5 Sûz-ı dilden yine bir şu‘le-i cân-sûz erişip
Ḥâne-i kalbi yakıp eyledi ifnâ-yı feraḥ
- 6 Emr-i tanzîrde Hikmet Begefendiye Ferîd
İmtisâl etmek-için eyledi imlâ-yı feraḥ

7⁹⁰

Mef ‘û lû / fâ ‘i lâ tû / me fâ ‘î lû / fâ ‘i lûn

— — · — · — · · — — · — · —

- 1 Mâbeynimizde yâr ile her şeb neler geçer
Tâ şubḥ olunca gördüğü yerden güler geçer
- 2 ‘Arz-ı vefâ ider baña görsen o bî-vefâ
Urmam yüzüne etdigini küşeler geçer
- 3 Kavs-i każâ mı ey kaşı yâ ebruvânın âh
Tîr-i müjeñ derûnumı durmaz deler geçer
- 4 İtdim su’âl dün geceki meclis-i meyi
Ağyâra bûse- dâdeligiñ yâr bir geçer
- 5 Bulmaz mısın Ferîde ‘aceb itdigin gibi
Qalmaz begim gönülde bu âteş söner geçer

⁹⁰ G₇: 22^a Y

8⁹¹

Me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 O hūnī göz ucuyla 'āşıkā bakmış bakışmışdır
Meger bezm-i rakībe uğramış çaķmış çaķışmışdır
- 2 O bālā serv-i kāmēt eyleyince cünbüş-i reftār
Hemān ardınca gönlüm şu gibi aķmış aķışmışdır
- 3 O ser-bāz-ı nigāhım kaşd-ı hūn ider yine zannım
Kemer-bend-i miyāna haņcerin taķmış taķışmışdır
- 4 Benim ser-şafha-i sīnemde mihr-i imtiḥānım var
Nihān dāğ-ı ğamıñ yār-ı ezel yaķmış yaķışmışdır
- 5 Bulunca nev-zemīn pāy-ı kalem başmış 'aşāsıyla
Ferīdi bezm-i fikrinde biraz kaķmış kaķışmışdır

9⁹²

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . _ _ . . _ _ . . _ _ . . _

- 1 Yatmadı yatdı o meh bezmde ibrāma ķadar
Derledim tā düşürünce tama 'ı hāme ķadar
- 2 Neden eglendi o gül-rū ne idi bitmez işi
Beni bekletme ne olsun bugün aḥşāma ķadar
- 3 Eyledim buse niyāz olmadı ibrām itdim
Va'desin atdı o bayrām ki o bayrāma ķadar
- 4 Ne ararsın gönül ol bād-ı sabā-yı seheri
Nāme-i ḥālını taķrīr idemez hāme ķadar
- 5 Murğ-ı per-beste iken zülfüne gönülüm yārıñ
Dāne-i ḥīle döküp yemledi tā dāma ķadar

⁹¹ G₈: 21^b Y⁹² G₉: 23^a Y

- 6 Gözüme uyhu harām oldu bugünlerde Ferīd
Yār incitdi beni cūşış-i sevdāma kadar

10⁹³

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Şeb-çerāğ-ı dāğ-ı göñlüm şanma şem‘-i mürdedir
Bezm-i ‘aşk ihyāsı olmuş bir dil-i pejmürdedir

- 2 Nāle-i dilden nevā-sāz-ı vişāl olsam nola
Gonca-i gülzār-ı hātır hārdan āzürdedir

- 3 Gelse de dārū-res-i derdim ser-i bālīnime
Kābil-i merhem degil cismim özine girdedir

- 4 Germ ü nerm-i iltifāt-ı yāra aldanmaz mizāc
Serd ü berd-i gāmdan āhır cān u dil efsürdedir

- 5 Derd-i cānāna taḥammül başka ‘ālemdir Ferīd
Bezm-i ‘aşka cān viren cānān alır berhordedir

11⁹⁴

Mef ‘ū lū / fā ‘i lā tū / me fā ‘ī lū / fā ‘i lūn

- - . - . . - - . - .

- 1 Zaḥm-ı derūn acırsa da dildārı acıdır
Mābeynimizde yār ile bir eski acıdır
- 2 Naḫd-i sirişkin itmededir ḥarc-ı rāh-ı ‘aşk
Dil iştirā-yı kāle-i ḥüsne nemācıdır
- 3 Oldum esīr-i kabzası şūḥ-ı kemān-keşīn
Meydān-ı tīr-i ‘aşkda göñlüm hevācıdır
- 4 Bilmem miyānede sebebiñ hīç bürüdetiñ
Āmā raḫīb fitnelik itmek mizācıdır

⁹³ G₁₀: 23^a Y

⁹⁴ G₁₁: 24^b Y

- 5 Ağyār fitne-cūluk iderse ne ğam gōñūl
Ben bildigim ħulūş-ı muḥabbet ‘ilācıdır
- 6 Ḥātır-şikest-i seng-i ‘adū olmamak muḥāl
Ḳalb-i ḥazīn-i ‘āşık-ı zārıñ zücācıdır
- 7 Ey tünd-ḥū barışma mısın tā-be-key ‘inād
Çeşm-i ümīd bir nigehiñçün ricācıdır
- 8 Şu cenāb-ı vāşıfa pey-revlik itse de
Dā’im Ferīd bezm-i suḥanda şenācıdır

12⁹⁵

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Merd-i ‘aşkıñ ḥūn u eşk-i dīdesi cūşışlıdır
Ehl-i derdiñ şoḥbeti gōñūl gibi sūzişlıdır
- 2 Ṭab‘-ı māder-zād-ı isti‘dādım eyler kesb-i ḥāl
Gö[r] dükān-ı mekteb-i feyż-i Ḥudā gūşışlıdır
- 3 Bildiğim bezm-i muḥabbet eylemez şirket ḳabūl
Ülfet-i dildār ile ağyār āmizişlıdır
- 4 Nīk ü bed emr-i Ḥudādandır zuhūrı bī-gümān
Ḥayr olur encām-ı kārı her bir iş mühişlıdır
- 5 Varsıdır ıslāḥ zāt’ul-bīn ider āyā Ferīd
Dil [e]şk-i ḥasret-i dildār ile şūrişlıdır

13⁹⁶

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Gōñlüm ey meh-rū ğamıñla āḥ vāḥ eyler gezer
‘Azm-i dīdārıñla etrāfa nigāḥ eyler gezer

⁹⁵ G₁₂: 22^a Y

⁹⁶ G₁₃: 23^a Y

- 2 Sîne-i sūzân -ile gel dîde-i giryânı gör
Birbirini eşk ü âteş rû-be-râh eyler gezer
- 3 Seyli ẖvâr-ı mevce-i girdâb-ı ğam ser-sâmidir
Böyle bir baħr-ı emelde dil şinâh eyler gezer
- 4 Baĸ taħammül itmeden pür-şerħa pây-ı ıztırâb
Cism-i gird-âlûdı gönlüm ħâk-i râh eyler gezer
- 5 İtmeyince derdiniñ dermânına dârû ħabîb
Neylesün nitsün dil-i nâċâr âh eyler gezer
- 6 Dest-mâl-i luġf ile silmez Ferîdâ bir nefes
Jeng-i ğamla yâr mir'âtım siyâh eyler gezer

14⁹⁷

Fâ 'i lâ tûn / fâ 'i lâ tûn / fâ 'i lâ tûn / fâ 'i lûn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Kâr-ı 'âlem bâ'ış-i taħdîş-i kâ-m-ı dehr olur
Şûriş-i aħvâli gûş itdikçe âdem ħahr olur
- 2 Neş'e-baħş-ı bâde-i câm-ı ħayât olsa cihân
Merd-i dūr- endîşe her bir ħatresi bir zehr olur
- 3 Āb u tâb-ı bezm-i ümmîde ħarâvet virse de
Āsyâbâsâ döner eşk-i dü-ċeşmim nehr olur
- 4 Ādem ister cevrine itsün taħammül yoħsa kim
'Ālem-i eyyâm-ı hicriñ sâ'ati bir şehr olur
- 5 Var ise uĸde şalâĥiyyet Ferîd olsun vekîl
Nev-arûs-ı dehre beş beytim mü'eccel mihr olur

⁹⁷ G₁₄: 21^b Y

15⁹⁸

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Giriftār-ı belā-yı ‘aşkı nolsun sevmişcikler
‘Aceb ağıyar-ı ‘ayyārı nedendir bu sevişcikler
- 2 Fedākārı boyunca bir biçilmiş nev kıbādır hem
Hezārān āšnālıkla muhabbet-perverişcikler
- 3 Ne rütbe rü-nümā-yı hānde-sāzı eylesin izhār
Çeker zülf-i sipeh-dār-ı ruḥuñ bezme kırışcikler
- 4 Nihān sırr-ı süveydā-yı derūn itsem de ‘aşkıñ āh
Yedimde beyza-i Mūsādır eyler gösterişcikler
- 5 Yeter luṭf eyle isrāf itme lāzım olur bir gün
Ferīde ḥās ise ancak bu nāz u serzenişcikler

16⁹⁹

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 O meh-rū ebr-i zülfüñden ruḥuñ kim āşkār eyler
Kemend-i ‘aşkına dūçār idüp mihri şikār eyler
- 2 Ne rütbe ḥāhiş-i vaşlıñ gönülde cāy-gīr ise
Fırākıñ ibtidā endiş-nāk-i pīş-kār eyler
- 3 Sevād-ı zülf-i şeb-gīrinden efzūn kıradır necm
Anıñçün tīr-i ğam zaḥm-ı derūna nīş-kār eyler
- 4 Ne dem zānū zü-ülfet olur[i]sem ol perīveşle
Şerār-ı āh-ı dil sāmān-süz-ı ‘ayş-kār eyler
- 5 Ferīdā bādi-i tārāc şabr u rāḥatım bildim
O meh-rū ebr-i zülfüñden ruḥuñ kim āşkār eyler

⁹⁸ G₁₅: 21^b Y

⁹⁹ G₁₆: 22^a Y

17¹⁰⁰

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Ğam yime dūzah-ı ğamdan seni ğılmān begenir
Cennet-i rūyuñı seyr eylese Rıdvān begenir
- 2 Ele āyİneyi al ħüsnine baķ kendini gör
Nāz u řavr u revİřİñ her gören insān begenir
- 3 Gerçi geŗmiř güzelim vaķt-i civānı ammā
Kim görürse seni bu ħüsn ile el-ān begenir
- 4 Söz mi var ħüsn-i Ħudā-dādına mā-řā’a’llah
O şeker-řand-ı lebiñ řuŗi-i devrān begenir
- 5 Doyamaz cennet-i ruřsārına ādem yořsa
Lezzet-i ni‘met-i ħüsnüñ perī-rūyān begenir
- 6 İdemez kimseler inkār Ferīdā yārı
Yansa ateřlere de ‘āřık-ı sūzān begenir

18¹⁰¹

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Bir söyünmez āteře dūřdi dil-i rüsvā yanar
Görse ħüsnin āh idüp Mecnūn degil Leylā yanar
- 2 Eylemiř zūlf-i siyeh-tārīñ dili zincīr-bend
Çekdigim derd ü firāķ u řasrete esmā yanar
- 3 Yetmedik bir ün mi var serde ğamından āh āh
Dil yanar cānım yanar başımda bir sahrā yanar
- 4 Cānıma āteř bıraķtıñ kendimi bilmem hele
Dil midir āyā cigergāhım mıdır řālā yanar

¹⁰⁰ G₁₇: 22^a Y¹⁰¹ G₁₈: 23^a Y

- 5 Şem‘-i bezm-i asretiň pervānesi olmuř Ferīd
Nāle-i dil-sūz-ı ‘aşk-ile o bī-pervā yanar

19¹⁰²

Mef ‘ū lū / fā ‘i lā tū / me fā ‘ī lū / fā ‘i lūn

— — · — · — · — — · — · —

- 1 Ey dil hevā-yı yār ne sende ne bende var
Evvelki āh u zār ne sende ne bende var
- 2 Bād-ı muḥālif esdi sere ‘aşk-ı yārdan
Bāzū-yı rūzgār ne sende ne bende var
- 3 Yoķ dest-i ķudret eyleyeyim pençe-gīr-i ‘aşk
Bāzū-yı rūzgār ne sende ne bende var
- 4 Nāḥın gūzār-ı řīr-i emeldir ķazā-yı ‘aşk
Dāmān-ı rīşe-dār ne sende ne bende var
- 5 Şem‘-i cemāle yanmaga pervānesin gōñūl
Ol āteřin ğaddār ne sende ne bende var
- 6 Merkez-nişin-i dā’ire-i ‘aşk iken ‘aceb
Pergārveř ķarār ne sende ne bende var
- 7 ‘Āřık gōzünden eyler imiř eşk ü ḥūn niřār
Ol çeşm-i eşk-bār ne sende ne bende var
- 8 Ey dil belā-yı ‘aşķla ger mübtelā iseñ
Ol āh-ı pūr-řerār ne sende ne bende var
- 9 Oldum Ferīd ‘ālem-i ḥayret-mekīn-i ‘aşķ
Teslīm ü iḥtiyār ne sende ne bende var

¹⁰² G₁₉: 24^b Y

20¹⁰³

Me fā 'i lün / fe 'i lā tün / me fā 'i lün / fe 'i lün

· _ · _ · · _ _ · _ · _ · · _

- 1 Nigāh-ı nahvet ü nāzıñ bilinmedik nesi var
O çeşm-i fitne-nevāzıñ bilinmedik nesi var
- 2 Metā'-ı şabrımı yagmaya virdi âteş-i 'aşk
Göñülde sūz ü gūdāzıñ bilinmedik nesi var
- 3 Saña hesāb ideyim bir bir eşk-i çeşm-i dili
Yekūn-ı cümle niyāzıñ bilinmedik nesi var
- 4 Müfīd olur mı zarardan da gayrı fā'ide şor
Ḳanā'at ehline azıñ bilinmedik nesi var
- 5 Göñülde zülfi hevāsın bilen bilir yoḥsa
O şūḥ-ı şa'beze-bāzıñ bilinmedik nesi var
- 6 O gonca-i talebim fāş iderse esrārım
Bakılsa dildeki rāzıñ bilinmedik nesi var
- 7 Hevā-yı 'aşkla āvāregī Ferīd yeter
Telāş-ı fikr ü rāzıñ bilinmedik nesi var

21¹⁰⁴

Me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / me fā 'ī lün / me fā 'ī lün

· - - - · - - - · - - - · - - -

- 1 Derūn-ı māha baḳ da 'ibret al aḥkāma şüret ver
Eger eylerse 'aks āyīne-i ifhāma şüret ver

¹⁰³ G₂₀: 22^b Y¹⁰⁴ G₂₁: 24^a Y

- 2 Nigeh táb-âver-i seyr-i şu‘â-ı âftâb olmaz
Derûnı eyle ‘aks-âver dil-i nâ-kâma şüret ver
- 3 Nedir bu hüsn ü ân u şaffet-i ruhsâr ey meh-rû
Düşüp âyîne-i ‘âlem-nümâ-yı câma şüret ver
- 4 Bugün neylerseñ eyle bul târîkin da‘vete yârı
İdüp tertîb bezm-i ülfeti ahşâma şüret ver
- 5 Hayâl-bâzî-i bezm-i fikretiñ olduñsa üstâdı
Hayâl-i vaşl-ı yârı bir de ibrâm¹⁰⁵ [ile] şüret ver
- 6 Degildir ol perî-rû kâbil-i taşvîr-i Behzâdî
O bir mevhûm-ı resm-i Rûmdur ey hâme sûret ver
- 7 Çerâğ-ı bâ-berât-ı şâh-ı ‘aşk olduñ mübârek bād
Bilinsin mihr-i dâğ-ı dil Ferîd aklâma sûret ver

22¹⁰⁶

Me fâ ‘î lün / Me fâ ‘î lün / Me fâ ‘î lün / Me fâ ‘î lün

. - - - . - - - . - - - . - - -

- 1 Belâ-yı derd-i ‘aşk ü hicriñ ey meh-rû çekenden şor
A¹⁰⁷ kâfir ğamze-i ğam mâcerâyı gel de benden şor
- 2 Baña derdiñle hâristân-ı ğamdır pister-i rāhat
Ümîd-i vuşlatıñla meclis-i zevkuñ sürundan şor
- 3 Beni tebrîde senden çignemiş ağıyâr bir saķız
Bu terk-i şıdķ ü kızbin bilmem ammâ çigneyenden şor
- 4 Dilersen bilmegi remz-âşinâ-yı sırr-ı la‘lin kim
Bilinmez hâlli müşkil nüktedir ehl-i suhândan şor
- 5 Fidân-ı kıddiñ eşk-i çeşm-i dil perverdesi olmuş
Neler çekmiş olunca böyle bālâ-ter dikenden şor

¹⁰⁵ İbrâm: ibrâma Y

¹⁰⁶ G₂₂: 22^b Y

¹⁰⁷ Yazmada:o

6 Göñül ey gonca-i bāğ-ı edeb āzürde hārīndır
Gelüp gūlzār-ı ‘aşkıñda ne kan ağlar dikenden şor

7 Ferīdiñ bir belā-keş ‘aşık-ı ğam-h‘ardır cānā
İnanmazsan var işte hālını bir bir bilenden şor

23¹⁰⁸

Mef ‘ū lū / fā ‘i lā tū / me fā ‘ī lū / fā ‘i lūn

— — · — · — · · — — · — · —

1 Şayd itdi göñlümi bir çeşm-i şāh-bāz¹⁰⁹
Bī-meyl-i āb u dāne gezerken o hīle-bāz

2 ‘Aşkıñ fitilesi tutuşup yandı şem‘-i dil
Yağım eritdi dün gece sūz u güdāz-ı nāz

3 Zincīr-bend-i zūlf-i girih-gīriñ olalı
Serbāz-ı deşt-i ‘aşkıñım ey şūh-ı bī-niyāz

4 Bāzū-yı ‘aşk yāver olursa küşādıma
Kırsun kemān-ı āhenin ol çarh-ı kīne-sāz

5 Tīr-i merāmı menzil-i maṭleb-resīd ider
Olursa ger hevā-yı qaderden naşīb-sāz

6 Dā’im Ferīd maṭlebiñ Allāhdan dile
Mahrūm-ı dergeh-i Hāq olur mı iden niyāz

¹⁰⁸ G₂₃: 24^b Y

¹⁰⁹ Mısrada hece eksik.

24¹¹⁰

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _ _

- 1 Çeşm-i hūn-āb ile mānende-i Ceyhūn o biziz
Sīnesi āteş-i dildār ile k̄ānūn o biziz
- 2 Eylemiş yārdan āgyār temennā-yı vişāl
Virse cānān eger vaktine merhūn o biziz
- 3 Tīr-i ğamla dili zaḥm-āver idüp ol kaşı yā
Seyli ḥ̄ār-ı sitem-i çille-i gerdūn o biziz
- 4 Öyle terkīb-i cünūn eylediñ eczāmızı kim
Meclis-i yārda hem-keyfiye¹¹¹ ma‘cūn o biziz
- 5 Öyle ifnāya virüp cismimiz itdiñ nā-būd
Gūyiyā şī‘r lisānındaki maẓmūn o biziz
- 6 Tālib-i nüṣṣa-i ‘aşkıñ ne kadar var ise de
Bezm-i isnādda taḥṣīl ile me’zūn o biziz
- 7 Yār pā-bende-i besmele-i¹¹² ‘aşk itdi Ferīd
Cānı bir demde fedā itmege memnūn o biziz

25¹¹³

Me fā ‘ī lūn / me fā ‘ī lūn / me fā ‘ī lūn / me fā ‘ī lūn

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Dil-i mecrūḥımı görsen ḥayāt isnāddır sensiz
Ki zīrā mübtelā-yı derd-i bī-ta‘dāddır sensiz
- 2 Degil mümkün taḥammül şabr u sāmān yandı zārımdan
Göñül kim seyli ḥ̄ār-ı mevc-i ğam mu‘tāddır sensiz

¹¹⁰ G₂₄: 24^a Y¹¹¹ Hem-keyfiye: hem-keyfiyet Y¹¹² Besmele-i: besmeleñe Y¹¹³ G₂₅: 23^a Y

- 3 Nola mâtem-şî‘âr olsam başımda kara sevdâ var
Baña dîvânelik şöhet virir bir addır sensiz
- 4 Cigergâhımda tîr-i ğam oñulmaz şürfedir sînem
Gözümde her müjem bir hançer-i fülâddır sensiz
- 5 Eger yâd eylesem bir lahza zevk-i vuşlatın cânâ
Derûna der-‘aķab fikr-i ğamıñ hem-râddır sensiz
- 6 Gözüm ırmağ u âhımdır külüng ü bisterim[dir] ‘aşķ
Hevâya tîşesin atmış gönül Ferhâddır sensiz
- 7 Yapılmaz dest-i himmetle degildir kâbil-i ta‘mîr
Yıkılmış hânedir dil hâtırım berbâddır sensiz
- 8 Şafâ-yı h‘âb u râhat merdüm-i çeşmiyle düşmendir
Ferîd-i zârîñ ey mihr ü dili nâşâddır sensiz

26¹¹⁴

Ġazel-i Münâcât

Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün

· - - - · - - - · - - - · - - -

- 1 Sivâdan pâk kalb ol kim budur ma‘mûr olmaklık
Cihândan dest-şüy olmakdır ancak dūr olmaklık
- 2 Cihâna pâdşâh olmakdan a‘lâ münzevî olmak
‘Alâyıktan berî olmak imiş mestûr olmaklık
- 3 Müşâru’n-bi’l-benân olmak olur âfet-ķarîñ ey dil
Kim aķrânıñ miyânında nola meşhûr olmaklık
- 4 Şütüm-ı dehr-i dūna arķa tut dönme taħammülden
Dilersen bârgâh-ı Hâķda sen maķdûr olmaklık
- 5 ‘Abâ-yı nev-ķabâ-yı fâķr-ı faķrı zîb-i dūş eyle
Şoyuñ ħubb-ı sivâdan ister iseñ nûr olmaklık

¹¹⁴ G₂₆: 25^a Y

- 6 Cihād-ı ekber-i nefis it ‘ālem-efrāz-ı tevḥīd ol
Budur sırr-ı ene’l-Ḥaḳ bezzine Maṣṣūr olmaḳlık
- 7 Ferīdā derd ü fikr-i āṣnā-yı zāt olur Allāh
O derde maḫhariyetle olur meḫkūr olmaḳlık

27¹¹⁵

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Ḥarāb-ābād gönlüm istemez ma‘mūr olmaḳlık
Sirişt-i māye-i zātımı āyā ḥūr olmaḳlık
- 2 ‘Aceb kim ṭālī‘-i aḡyārdan yāḥūd ezelden mi
Yolunda cān viren ‘āṣıḳların mehcūr olmaḳlık
- 3 Peṣīmān-ḥürde-i āyīne-i inṣāf olursın sen
Neden bu ḥüsnü ān zātın[daki] maḡrūr olmaḳlık
- 4 Kimi gördüñ neṣāṭ-ı bezz-i zevḳı bī-ḥumār olmaz
Yeter bu devr-i ke’s-i dehrden pūr-sūr olmaḳlık
- 5 Ḍayansın seng-i ta‘n-endāz-ı aḡyāra ne müṣkildir
Ḳabül-ārā-yı yāri terk idüp menfūr olmaḳlık
- 6 Ser-i ‘āṣıḳda püsküllü belādır ser-belā-yı ‘āṣḳ
Velīkin baş belası yārdan maḫhūr olmaḳlık
- 7 Ferīdā bend-i zülf-i yār olaldan pāy-der-zincīr
Dil-i dīvāneye ṣōhret virir memkūr olmaḳlık

¹¹⁵ G₂₇: 25^a Y

28¹¹⁶

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 O bütüñ la'line nispet olalı gül-femlik
Göñlümüñ bülbulüne geldi 'aceb sersemlik
- 2 Bezm-i dildārda bîgāneye yol vermezler
Āşinā ol ki göñüller eylesin mahremlik
- 3 Kötülük eyleyene eyle taḥammül ki göñül
Eylik eyler er ola kimseye itmez kemlik
- 4 Maṭlabıñ Ḥaḳ ise her ān behiştî arama
Dūzaḥa ḳorsa rızā virmelidir ādemlik
- 5 Devlet-i dehri Ferīd itdi ferāmūş ü fedā
Ne 'aceb devlet imiş mertebe-i edhemlik

29¹¹⁷

Fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lā tūn / fā 'i lūn

- . - - - . - - - . - - - . -

- 1 Berḳ-sūz-ı āh u nālemdir nevā-yı perçemiñ
Şu'le-efrūz-ı dilimdir sūz-nā-yı perçemiñ
- 2 Şu'le-tāb-ı tār-ı zülfüñdür şu'ā-ı bāşıram
Nūr-ı dīdem cān ü baş olsun fedā-yı perçemiñ
- 3 Zülf-i pīç-ā-pīçiniñ göñlüm olaldan şānesi
'Aḳlımı şalkım şaçaḳ itdi hevā-yı perçemiñ

¹¹⁶ G₂₈: 22^b Y¹¹⁷ G₂₉: 25^a Y

- 4 ‘Aşk püsküllü belâ-yı ‘âşıkân oldıysa da
‘Âşıkâ bend-i belâdır ser-belâ-yı perçemiñ
- 5 Şîşe-i endîşem açdı sünbül-i gîsûlarıñ
Bâğ-ı sînemde iderken âzmâ-yı perçemiñ
- 6 Bezm-i efkâr-ı diliñ zînet-fezâsı turredir
‘Âşıkâ tûl-ı emeldir mâcerâ-yı perçemiñ
- 7 Dâniş-i ‘îrfân-reviş tanzîrine tab‘-ı Ferîd
Meyl idince eyledi ifşâ şenâ-yı perçemiñ

30¹¹⁸

Mef ‘û lü / me fâ ‘î lü / me fâ ‘î lü / fe ‘û lün

— — · · — — · · — — · · — —

- 1 Murğ-ı dil-i şikeste-perim yâre uçurdum
Ağyardan evvelce varak-pâre uçurdum
- 2 İmsâk-i vişâl itdim oruç bozmadım ammâ
Kandîl-i hevâyı bu şeb iftâra uçurdum
- 3 Ben taht-ı dili kıssa-i Belkîsa mu‘âdil
Bir demde bu âh ile dildâra uçurdum
- 4 Mihr-i ruh-ı tâb-efkeni bulunca zevâlin
Mür-ı haţ-ı bâl-âveri ruhsâra uçurdum
- 5 Perverde-i âgûş iken ol murğ-ı hayâl âh
Dilden kaçırup çeşm-i hevâ-dâra uçurdum
- 6 Endîşe-i yek-dâne-i hâl-i siyehiñle
Murğân-ı belâyı ser-i efkâra uçurdum

¹¹⁸ G₃₀: 24^a Y

- 7 Akl-ı dile eglence hevāsında Ferīdā
Bād-ı ğama bir kâğıd-ı āvāre uçurdum

31¹¹⁹

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Baḡmadan geḡdi benim yüzime āh iki gözüm
Nīce ḡan ağlamasın derd ile iki gözüm
- 2 Sözümi dinlemeyüp bezmde taḡḡir itdi
Nuṣḡ u pend eyledigimden mi ağır geldi sözüm
- 3 O tecāhül revīşim añlamadı aḡvālim
Arzuḡāl eylemege var mı benim yāre yüzüm
- 4 Bāḡda dün gece aḡyār ile hem-maḡbes iken
‘Āşıkımdır dimeyip virmedi bir ṡalkım üzüm
- 5 Penḡe tāb-āver olur sūz-ı nigāh-ı yāre
Cān ü dil aldı Ferīdā fitili yandı özüm

32¹²⁰

Fe ‘i lā tūn / me fā ‘i lūn / fe ‘i lūn

· · _ _ · _ · _ · · _

- 1 Şeb-i hicrāna aydır göñlüm
Bezmde ḡam-zidāydır göñlüm
- 2 Felek-i dilde āftāb olmuş
Dehre pertev-nümāydır göñlüm
- 3 Meyl iderse şehen-şeh-i ‘aşḡa
Bir mūnevver sarāydır göñlüm

¹¹⁹ G₃₁: 24^b Y

¹²⁰ G₃₂: 23^a Y

- 4 Leşker-i ‘aşk haymesin kursun
Bî-nihāyet kazāydır gönlüm
- 5 Eylemez şāha ser-fürū gāhī
Öyle devlet-girāydır gönlüm
- 6 Hiç gedā çeşmi eylemez izhār
Genc-i gaybıyla pāydır gönlüm
- 7 Zīver-i bezm-i ehl-i ‘aşk olmuş
Cām-ı ‘işret-fezāydır gönlüm
- 8 ‘Uqde-i zülfün aḡlamış yārın
Ḥayli müşkil-küşāydır gönlüm
- 9 Mest olur diñleyen bu nāleleriñ
Ḥāb-ı nağme-serāydır gönlüm
- 10 Gör Ferīdā mişāl-i mıknaṭıs
Yārdan ġam-rübāydır gönlüm

33¹²¹

Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Evce serkeşlik iderse nola dūd-ı siyehim
Dest-resdir felek-i çāruma künc-i külehim
- 2 Gözüme tār-ı nigh ‘ayn-ı dikendir sensiz
Pister-i ḥār u elem oldu benim ḥābgehim
- 3 Dil dehen-bestedir aḥvāl-i siyeh-rūzīden
Çekdigim her ne belā ise de kendi günehim
- 4 Pençe-i nāzını rūpūşa sebep noldur ‘aceb
Yohsa küstāḥ nigāhım mı suçum pādşehim

¹²¹ G₃₃: 23^b Y

- 5 ‘Aql ü sāmān ne ‘ālemde Ferīdā bilemem
Silsile-bend-i cünün eyleyeliden o mehim

34¹²²

Ġazel-i Müstezād

Mef ‘ū lü / me fā ‘ī lü / me fā ‘ī lü / fe ‘ū lün

— — · · — — · · — — · · — —

- 1 Ġandilli kilīsāda ararken o büti ben
Ġaqtı beni birden
Bir meş‘ale-i āh tutuşdı bedenimden
Āteş gibidir ten
- 2 Şeytānlık idüp meclise gel maşharalık yap
Hep muntazır aḥbāb
‘Āşıkların al gönlünü Allāhı seversen
Şāyed gider elden
- 3 Aldat o perī-peykeri bir tāze çocukla
Var soñra da қоқla
Rām itmege yok bundan iyi şūret-i aḥsen
Zevķiñ çıkar eglen
- 4 Tıñğırdama muṭrib gidelim biz daḥi ammā
Bel kıрма şaķın hā
Belki çıkarız yāre uşul ile bu yüzden
Ağyār uyurken
- 5 Hem-cāy-ı Ferīd ol meded ey mūy-miyān gel
Yat sīneme yan gel
Baķ var mı sarāy-ı dil-i ‘āşıķ gibi mesken
Bir kere düşünseñ

¹²² G₃₄: 24^a Y

35¹²³

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Şaldım ol kebg-i hırāma dil-i şahbāzı ben
Bu hevesle eylerim evcde de pervāzı ben
- 2 Gör ne kanlar yutuyor 'āşık-ı hūn-āşāmın
Saña tefhīm ideyim eyleyim āğāzı ben
- 3 Vakt olu[r] 'āşıkā bir bār-ı girāndır tavrın
Bī-niyāzım o kadar pek çekemem nāzı ben
- 4 Bende meydān güzelim menzil-i cān-bāzīde
Resen-i hīleden atdım çok oyun-bāzı ben
- 5 Fitne-i çeşmine bel bağlayanın vay başına
Diñlemem eylediğin mekr-i füsūn-sāzı ben
- 6 Bezme da'vetle Ferīdi yine mi aldadasın
Bildim öğretme baña dīde-i ğammāzı ben

36¹²⁴

Me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Biz ol mestān nigāh-ı bezm-i 'āşkız āferīnişden
Ġdāmız hūn-ı dildir şekvemiz yok derd ü nālişden
- 2 Gedā-yı kūy-ı dil deryūze-kār-ı dergeh-i yārız
Ser-i dild[e] külāh-ı terk-i 'ālemdār-ı nümāyişden
- 3 Şabāh-ı haşre dek h'ābīdedir zannım civān-ı dil
Göz açmaz h'āb-ı naḥvetden baş almaz nāz-ı bālişden

¹²³ G₃₅: 22^a Y¹²⁴ G₃₆: 21^b Y

- 4 Göñül mecnûn-ı bî-pervâdır almaz tesliyet sofî
Dem urmaz mübtelâ-yı ‘aşk ‘aql ü şabr u dānişden
- 5 Ferîdâ çeşm-bâz-ı nev-ţulû‘-ı mihr-i maşşûdum
Hevâ-yı ‘aşk-ı pür ğamda iz yok mı küşâyişden

37¹²⁵

Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Göñül gülzâr-ı ‘aşkıñ tâze açmış bir gülisin sen
Hevâ-yı derd-i yârîñ mübtelâ bir bûlbûlisin sen
- 2 Göñül var âferînişden beri sende perîşânlık
Serimde şâne-i ğamla ţaranmış kâkülisin sen
- 3 Nedendir hâlet-i bezm-i suĥan-güyîdeki neş’e
Dil-i ser-mest-i yârîñ neş’e-baĥş eyler mûlisin sen
- 4 Sirîşk-i dîde-i tûfân itse göñlüm ĥavf idüp dönmem
Geçegâh-ı bam-ı ‘aşkıñ kurulmuş bir pûlisin sen
- 5 Ferîd-i zârı ey esb-i dil itdiñ vâşıl-ı cānān
‘Aceb çâbük-res-i ser-menzil eyler dilberisin sen

38¹²⁶

Na‘t-ı Diger

Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Dü-çeşmiñ şeb-çerâĝ-ı bezm-i vuşlat yâ Resûla’llâh
Gelir verd-i ruĥuñdan bûy-ı vahdet yâ Resûla’llâh
- 2 İki ruĥsârîñ üzre ĝîsûvânîñ deste sünbûldür
Dimâĝ-ı cāndan ĝitmez o nûkhet yâ Resûla’llâh

¹²⁵ G₃₇: 22^b Y¹²⁶ G₃₈: 20^b Y

- 3 ‘Urūcuñ gūş-ı ‘İsā’ya irince āsmān içre
Cemāliñ şevk ile buldı rāḥat yā Resūla’llāh
- 4 Per-i Cibrīli sūzişten vikāye eyleyüp zātıñ
O dem bulduñ reh-i kūrba delālet yā Resūla’llāh
- 5 Bir āh-ı ‘āşıkān-ı luṭf ile dīdār gel e mesrūr it
Saña Mevlā müyesser kıldı rü’yet yā Resūla’llāh
- 6 Cihānıñ devleti yok āh ‘ayn-ı i’tibārımda
Vişālindir iki ‘ālemde devlet yā Resūla’llāh
- 7 Kāpıñda bende-i deryūze-gār-ı vuşlatıñ göñlüm
Nolur bir pāre vir dīdāra ruḥşat yā Resūla’llāh
- 8 Ferīdiñ rāh-ı ‘aşkıñda tutuşmuş nāle-kārındır
Çeker derdiñle her sū āh-ı firķat yā Resūla’llāh

39¹²⁷

Na‘t-ı Diger

Me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün / me fā ‘ī lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Zuhūruñ maṭlab-ı a‘lā-yı ḥazret yā
Vücūduñ revnaķ-ı şadr-ı risālet yā Resūla’llāh
- 2 Dü-‘ālem vāye-dār-ı feyż-i luṭfuñdur ḥaķıķatde
Ki zātıñ bā‘iş-i iḥyā-yı ümmet yā Resūla’llāh
- 3 Ḥabīb-i Ḥaķ Muḥammedsin şefā‘at kānı Aḥmedsin
Saña maḥşūş ancaķ bu sa‘ādet yā Resūla’llāh
- 4 Ki sensin cān-ı ‘ālem ‘ālemin cānı saña ‘āşık
‘Aceb bu ümmetiñ ḥālī ne ḥālet yā Resūla’llāh

¹²⁷ G₃₉: 20^b Y

- 5 Kibāra yok sığarıñ hürmeti hayli zamānlardır
Kaṇı emr-i ulū'l-emre itā'at yā Resūla'llāh
- 6 Egerçi zimmet-i her ümmete lāzım 'ubūdiyyet
Velī birbirin eylerler mezemmet yā Resūla'llāh
- 7 Şalāha meyl ü raġbet yok naşihat eylemez te'sīr
Ne hāletdir fesād u fıska raġbet yā Resūla'llāh
- 8 Cihān birbirine girmiş dālālet rāhına irmiş
'Aceb sevdāya yil virmiş hidāyet yā Resūla'llāh
- 9 Evāmirden iderler ictināb ammā nevāhīden
Birin terk itmeziz bu ne esāret yā Resūla'llāh
- 10 Tārīk-i müstaķīmīñ rehberidir tā-ezel zātūñ
'İnāyet kıl seniñdir bu şerī'at yā Resūla'llāh
- 11 Derūn-ı nāsı taḥvīl eyle ef 'āl-i kabāyiḥden
Ki gelsün leşker-i İslāma ġayret yā Resūla'llāh
- 12 'Adūdan intikām alsun zafer şemşīrini şalsun
Virüp Sultān Maḥmūda 'adālet yā Resūla'llāh
- 13 Muṭī'-i emri kıl şāhıñ vekīlīñ 'abd-ı dergāhıñ
Bu demler eyle dil-ḥāhıñ 'ināyet yā Resūla'llāh
- 14 Şerī'at meslekinden ḥatve ruḥşat virme ayırma
Reh-i emriñdedir cāy-ı selāmet yā Resūla'llāh
- 15 Menāhī ictinābından o emr-i intisābıñdan
Naşīb eyle cenābıñdan vīkāyet yā Resūla'llāh
- 16 Ferīd-i mücrimiñ ḥālī yamandır çeşmi giryāndır
Saḥadır rabṭ-ı kalbi rüz-ı dehşet yā Resūla'llāh
- 17 Niyāz-ı ümmet-i 'aşıye raḥm it şāha nuşret vir
Tamām tārīḥ-i hicretidir şefā'at yā Resūla'llāh

40¹²⁸

Mef 'ū lū /me fā 'ī lū /me fā 'ī lū /fe ū lūn

- - . . - - . . - - . . - -

- 1 İtsin dir iseñ devlet-i nāgāh teveccüh
Sen eyle saña eylesün Allāh teveccüh
- 2 İtse 'acabā kārger olmaz mı şanırsın
Yirden göge dek¹²⁹ āh-ı seher-gāh teveccüh
- 3 Bir dergehi bend eylese teslīm olagör kim
İtmez mi hezārān der ū dergah teveccüh
- 4 Hāḡdan nazarın devr idüp olma dil-i güm-rāh
Aldanma iderse saña biñ cāh teveccüh
- 5 Maḡşūdun ara gir yola Allāh içün olsun
Bī-rehber ider āşıka her gāh teveccüh
- 6 Yanup yakılup iste Ferīd 'aşḡ-ı Hūdāyı
İhsān ider itse dil āgāh teveccüh

41¹³⁰

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . _ _ . . _ _ . . _ _ . . _

- 1 Gönül ol hük-m-i Hudā emrine gerden-beste
Ḳayd-ı ālām-ı dehirden olasın vāreste
- 2 Yāre-i ġurbet-i firḡat ne kadar müşkil ise
Dārū-yı şabr ile tīmār bulur dil-ḡaste

¹²⁸ G₄₀: 22^b Y¹²⁹ Yazmada:den¹³⁰ G₄₁: 23^b Y

- 3 Bezm-i endîşeni pür-zîb-i belâ eyler ise
Şîşe-i sînede ‘âşık ğamıdır gül-deste
- 4 Harf-gîrân-ı zamân tutsa pes-i dāmânıñ
Gösterir kendini elbet suhan-ı berceste
- 5 Kimse tâb-âver-i dest-i kader olmuş mı Ferîd
Nefes-i ‘ömrin alır sâhibi ceste ceste

42¹³¹

Me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün / me fâ ‘î lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Gönül Allâhdan iste ne istersen gönül iste
Dirîğ itmez ‘aţâsın her şeb ü rûz ağla gül iste
- 2 Küşâd eyler hezârın bir kapuyı bend iderse ger
Yüzün tut dergeh-i ihsâna durma dilde dil iste
- 3 ‘Aţâsı bahrine yokdur nihâyet ey dil-i ğavvâş
Var ol deryâya dal bul gevherin kânın boğul iste
- 4 İdüp zincîr-i ‘aşk-ı gerdeninde sübha-i fülâd
Sirişk-i çeşm-i giryânı rehinde saç dökül iste
- 5 Ferîd-i bî-nevâsın efkar-ı ‘abd-ı Hudâsın sen
Dirîğ itmez ‘aţâsın her şeb ü rûz ağla gül iste

43¹³²

Fe ‘i lâ tün / me fâ ‘i lün / fe ‘i lün

· · _ _ · _ · _ · · _

- 1 Dil-i ‘âşık mişâldir gonca
Pek bir ince hayâldir gonca
- 2 Gerçi hâzır-cevâbdır gönlüm
Hele müşkil su‘âldir gonca

¹³¹ G₄₂: 21^b Y¹³² G₄₃: 23^b Y

- 3 Yine te'lîfi var hezâr varak
Açılır hoşça fâldır gonca
- 4 Bûlbûl-i zârını hamûş eyler
Şâhib-i gûşmâldir gonca
- 5 Şaklar esrârı dilde fâş itmez
Öyle bir ehl-i hâldir gonca
- 6 Hîç ferâmûş olur mı hâtırdan
Bâ'îş-i kîl ü kâldir gonca
- 7 Degil âgâh kimse hâlinden
Bir dehen-beste lâldir gonca
- 8 Yâra gönderdim aňlasın hâlim
'Arz-ı hâlim me'âldir gonca
- 9 Şararır dilde hemçü vakt-i hazân
Baňa yek hasb-i hâldir gonca
- 10 Hüsni gülzârı solmasın dâ'im
Şermden âl âldir gonca
- 11 Bezme geldikçe yâr elinde Ferîd
Pembe bir dest-mâldir gonca

44¹³³

Me fâ 'î lün / me fâ 'î lün / me fâ 'î lün / me fâ 'î lün

· _ _ _ · _ _ _ · _ _ _ · _ _ _

- 1 Göñül mănend-i bûlbûl nâle-kâr olmağda gitdikçe
Gülistân-ı ümîdim şûre-zâr olmağda gitdikçe
- 2 Hevâ-yı vaşl-ı dilber şimdi serden sîneden geçdi
O demler hep hebâ-yı rûzgâr olmağda gitdikçe

¹³³ G₄₄: 24^a Y

- 3 H̱ayāl u ẖāb olup dilden silindi ol ẖaṭ-ı ta‘līk
Göñül nefret-nümā-yı kūy-ı yār olmaḳda gitdikçe
- 4 Göñülde inceden ince neden izhār-ı nālīşler
Dehān-ı āh-ı ḥasret pür şerār olmaḳda gitdikçe
- 5 Dü-çeşm-i eşk-bārım eylemez teskīn-i sūziş āh
Sirişkim āteş-i ‘aşḳa medār olmaḳda gitdikçe
- 6 Maḥallinden çıkardım ḳayd-ı vaşlñ arzuḥāl ettim
Raḳīb ol şāh-ı ḥüsne der-kenār olmaḳda gitdikçe
- 7 Ser-i endīşe-i şī‘r-i şu‘ūr u şabr u sāmānı
Perīşān-ḥāl çün zūlf-i nigār olmaḳda gitdikçe
- 8 Ferīdā dilde zaḥm [u] sīnede dāğ-ı ḡam-ı dildār
Söyünmez ḥaşre dek dil dāḡdār olmaḳda gitdikçe

45¹³⁴

Fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lā tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Dilde yok ḡayra nazar ḥūri vü ḡilmān ise de
Cennet-i rüyın arar ‘aşḳ-ile ḡüyān ise de
- 2 Çāre yok yārdan aḡyārı ayırmaḳda göñül
Sabr ider dil ne ḳadar çāk-i girībān ise de
- 3 Dāmen-i yārı fedā itm̄m elimden vā‘iz
Sözünñ her birisi birdir ḡaltān ise de
- 4 La‘line her kim iderse nazar aḡzı şulanır
Göz görür bezmde elbet çekinir cān ise de
- 5 ‘Aşḳ-ı yār ise de benim cānıma minnet gelsin
Çekerim bār-ı ḡamıñ sāl hezārān ise de

¹³⁴ G₄₅: 23^a Y

- 6 Tāze-dih ān gerek diñlemez ehl-i diḳḳat
Şöhret-i şāyi‘ası āfet-i devrān ise de
- 7 Sade levḥ-i dile naḳş oldu cemāl-i dildār
Ġayrı şabr eyle Fer[īd] evveli āsān ise de

46¹³⁵

Fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lā tūn / fā ‘i lūn

- . - - . - - . - - . -

- 1 Cāmı gördüm la‘l-i nāb-ı yār geldi ḥāṭıra
Ḥāl-i mest-i dīde-i dildār geldi ḥāṭıra
- 2 Şīşe-i endīşede bu kış ḥayāl itdim ruḥuñ
Nev-bahār-ı ‘ālem-i gülzār geldi ḥāṭıra
- 3 Dil tefe’ül-cūy-ı evrāk-ı kitāb-ı derd iken
Ḥār-ı ḥār-ı derd ü ḡam tekrār geldi ḥāṭıra
- 4 Ben telāş-ı ḡamzeñ eylerken zuhūr itdi ḥaṭṭıñ
Ḥüsn-i ḥaṭ nev-muşḥaf-ı ruḥsār geldi ḥāṭıra
- 5 İtmege tanzīr-i Ḥāmidle Reşād pūr-neşāt
Beyt-i maḳṭa‘da Ferīd Esrār geldi ḥāṭıra

47¹³⁶

Fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lā tūn / fe ‘i lūn

. . _ _ . . _ _ . . _ _ . . _

- 1 Cān virir ‘āşık olan sevdigim efkende ise
Mā-melek çeşmine ḥardal gibidir bende ise
- 2 Çok zamāndır ararım göñlümi bilmem nitdim
Beni aldatma güzel başıñ içün sende ise

¹³⁵ G₄₆: 21^b Y¹³⁶ G₄₇: 22^a Y

- 3 **Gülmedim istedigim gibi gelelden dehre**
Giryemi görse benim suhre ider h̄ande ise
- 4 **Dil-i meyyālīñ olur başına ‘ālem zindān**
Sensiz ārām idemez rūḥ-ı revān tende ise
- 5 **Künc-i firḳatde bırakmaz beni ḡam saḡ olsun**
Ḥāṭır-ı zāra tesellīler ider ḳande ise
- 6 **Rūḥ-ı şeftālīñi şakla meze-i bezm-i meye**
Şun giras-ı leb-i la‘līñ hele turfende ise
- 7 **Kimi ta‘cīz ider iñlerse de bī-ḳāre Ferīd**
Kendi derdiyle yanar aḡlar o nālende ise

48¹³⁷

Mef ‘ū lū / me fā ‘ī lū / me fā ‘ī lū / fe ‘ū lūn

— — . . — — . . — — . . — —

- 1 **Āh-ı dili hem-sūz ideyim meş‘alelerle**
Yetişir oyalandık bu ḳadar meşḡalelerle
- 2 **Esb-i dile el arḳası yirde dedi herkes**
Meydāna çıkınca şalınup hervelelerle
- 3 **Ḥüsnüñ göreni görmeyeni eylediñ ey büt**
Şūrīde-i zūlf-i siyehiñ velvelelerle
- 4 **Yār ile nihān şöḡbet iderken gelip aḡyār**
Def‘ eyledim ammā nice biñ besmelelerle
- 5 **Etrāk ne bilsin naḡam-ı Kürd ü ‘Irākı**
Mümkün mi şafā-yāb ola neyyir yeledlerle
- 6 **Vāşif Begi tanẓīre Ferīd olsa da pey-rev**
Hem-ra‘şedir ol kilik-i edeb zelzelelerle

¹³⁷ G₄₈: 24^a Y

49¹³⁸

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Dil-i pervāne ider cānı fedā-yı şu'le
Vuşlat-ı yār nola olsa verā-yı şu'le
- 2 Cānı virmezseñ ele dāmen-i cānān geçmez
Āteş-i 'aşkıta kıl cānı fenā-yı şu'le
- 3 Nār-ı 'aşk-ile yanar mum gibi her 'āşık
Eksik olmaz ser-i 'āşıkta hevā-yı şu'le
- 4 Yan yakıl tālīb-i 'aşk iseñ eger ey 'āşık
Ola kandīl-i diliñ nūr-nümā-yı şu'le
- 5 Feyz-i 'aşkıyla Ferīd 'āleme şalsun pertev
Has u hāşāk-i vücūd ola hebā-yı şu'le

50¹³⁹

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Gönli ayrılmaz o mehden gözin ayırsa bile
Yārdan dūr olamaz kendüyi şasırsa bile
- 2 Dil nemek-pāş-ı lebiñ bakmaz acı tatlısına
Zahm-ı sīnem ne kadar yanmadan acırsa bile
- 3 Da'vet-i bezm-i rakībe uyup itme rağbet
Dām-ı tezvīre çeker ülfete şatırsa bile
- 4 Eyledim fennini taḥşīl kitāb-ı çeşmiñ
Gamze kār eyleyemez üstime sāhırse bile

¹³⁸ G₄₉: 24^a Y¹³⁹ G₅₀: 23^a Y

- 5 Suḥan erbābı Ferīd öyle dehen-bāz olmaz
Söylemez rāz-ı diliñ kimseye şā'irse bile

51¹⁴⁰

Fe 'i lā tūn / Fe 'i lā tūn / Fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

. . - - . . - - . . - - . . -

- 1 Fāş-ı rāz itdi göñül düşdi dehenden dehene
Dāmen-i sırr-ı dilim şardı dikenden dikene
- 2 Sebz-ḥaṭ ü mül-i la'l āb-ı leb-i yār ile dil
Çār keyf üstüne azm itdi çemenden çemene
- 3 Yegdir Allāh çağırup burc-ı firāk-ı gamda
Dil-i āteş-zede cān atdı bedenden bedene
- 4 Her gelen maḳşada vāşıl mı olur bī-hūde
Farḳ-ı zāviye-i 'aşḳa gelenden gelene
- 5 Ehl-i 'aşḳıñ sözi sūzişli gerek yoḥsa Ferīd
Aşmaz erbāb-ı hüner gūş-ı suḥandan suḥana

52¹⁴¹

Me fā 'i lūn / fe 'i lā tūn / me fā 'i lūn / fe 'i lūn

. _ . _ . . _ _ . _ . _ . . _

- 1 Devām-ı ülfet o mehveşle müşkil oldu gibi
Hevā-yı 'arż-ı muḥabbetde zā'il oldu gibi
- 2 Daḳıka eglenemezdi dü-dīde-i ḥasret
Nigāha geldi kesel perde hā'il oldu gibi

¹⁴⁰ G₅₁: 22^b Y

¹⁴¹ G₅₂: 23^b Y

- 3   **Đurup oturmada var dilde telāş bugün**
       Yine bir āfet-i cān-sūza mā'il oldı gibi
- 4   **Bu pendı zīver-i gūş-ı kabūl iderse o yār**
       Murādım aňlaşılır ğayrı hāşıl oldı gibi
- 5   **Ferīd bezmde tenhāca yārı şarmış-idim**
       Niyāz-ı buse-i bayrāma kâ'il oldı gibi

53¹⁴²

Na't-ı Diger

Fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lā tūn / fe 'i lūn

· · _ _   · · _ _   · · _ _   · · _

- 1   **Maħrem-i rāz-ı Ĥudā şāhid-i bezm-i Kureşī**
       Ŧutdı iqlīm-i dili pertev-i ĥüsni güneşi
- 2   **Şem'-i ruħsārına pervāne-i cān cān virir**
       Ŧolanır rüz u şeb eṭrāfını gitmez 'aşaşı
- 3   **Giceler virdiñ ile şubḥ ruħun görmek için**
       Seħer i'lān ider eṭrāfa Bilāl-i Ĥabeşī
- 4   **Mescid-i dilde gözi uyḥuya varmaz hergiz**
       Bir gören bir daḥi görmek diler ol māhveşi
- 5   **Bende-i pūr-güneh isem de efendim 'afv it**
       Akıdır 'aşkıñ ile iki gözüm kanlı yaşı
- 6   **Devlet-i lezzet-i vaşlıñ nice mümkin unuda baḥşı**
       Bezm-i ĥüsnüñde olan 'aşkıñ olur derd-baḥşı
- 7   **Çekemem destimi dāmān-ı 'ināyātıñdan**
       Bülbülāsā gice gündüz iderem nāle-keşī
- 8   **Baḫma nokşānına luṭf eyle Ferīd-i zārıñ**
       Āh-ı ḥasretle gözi kan akıdır şubḥ u 'aşy

¹⁴² G₅₃: 20^b Y

54¹⁴³

Mef 'ū lū / fā 'i lā tū / me fā 'ī lū / fā 'i lūn

— — · — · — · — — · — · —

- 1 Zülf-i siyāh 'ārızın oldu ayak bağı
Kıanl şuya boyandı iki çeşminin ağı
- 2 Ferhād-ı 'aşkın olduğı demden berü gönül
Küh-ı ğamında tîşe ile deldi her dağı
- 3 Kūyuñda āh u nāle iderken dil-i nizār
Hūn-āb-ı eşk çağlayup ağıtdı ırmağı
- 4 Sarsam olurdı mūy-miyānın beli diyüp
Bend-i miyān ğayret ideydim çoçuşmağı
- 5 Söndürmez eşk-i āteş-i 'aşkın şerāresin
Halvet-serā-yı kalbe bıraktı o kundağı
- 6 Tıfl-ı ümīd mehd-i emelde uyur Ferīd
Çözmezse intibāh elinden bağır dağı

55¹⁴⁴

İlahī-i Seheriyye

Me fā 'ī lūn / me fā 'ī lūn / fe 'ū lūn

· — — — · — — — · — — —

- 1 Seherdir āşıkanıñ cilvegāhı
Seherdir rāh-ı derdiñ bārgāhı
- 2 Açar vaqt-i seherde gülşen-i dil
Bulur cān bülbüli maķşūda rāhı
- 3 Şarāb-ı cām-ı ser-şār-ı seherden
Yanar her şeb fitīl-i şem'-i āhı

¹⁴³ G₅₄: 25^a Y

¹⁴⁴ G₅₅: 20^b Y

- 4 Seher vakti Ferîd aç çeşm-i cânî
Cemâl-i yâre mu‘tâd it nigâhı

56¹⁴⁵

Fe ‘i lâ tün / fe ‘i lâ tün / fe ‘i lâ tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Tıtuşup gerçi yanar âhım ile sînem evi
Bir taraftan yapılır günde hezârân gam evi
- 2 Merdüm-i dîdeleri mest ü nigh serhoş iken
Yâr bezminde bu gönlüm gibi var mı dem evi
- 3 Sevğ-i hayretde didi hâne-i yârı şordum
Hayli demdir ararım kağı kapu bilemem evi
- 4 Hâne-i dil boşalup çıktı gönülden gam-ı yâr
Neme lâzım yine dellâl eline virsem evi
- 5 Öyle bir cünbüşe dâ’ir bir işi var mı Ferîd
O gül-endâm açar görse beni her dem evi

57¹⁴⁶

Fe ‘i lâ tün / fe ‘i lâ tün / fe ‘i lâ tün / fe ‘i lün

· · _ _ · · _ _ · · _ _ · · _

- 1 Açdı bir yâre yine sîneme şüh-ı mürevî
Tâ ciger-gâhıma geçdi müje-i pîş-revî
- 2 Halvetî şühı hevâsıyla çıkar ağızımdan
Dûd-ı âh öyle ki çün halka-i top-ı bedevî
- 3 Hârhar-ı gam olursam da cefâsın çekerim
Kîm fedâ eyler ‘aceb öyle gül-i nâz-revî
- 4 Var ise boynına olsun günehi dildârî
Virdi sâde yüzine bakmağa fetvâ Boluvî

¹⁴⁵ G₅₆: 23^b Y

¹⁴⁶ G₅₇: 23^b Y

- 5 Māl ü İrāda ğurūr eyleme dünyāda Ferīd
Seni bu hāle qodı görme misin Edrinevī

58¹⁴⁷

Mef ‘ū lū / me fā ‘ī lū / me fā ‘ī lū / fe ‘ū lūn

— — . . — — . . — — . . — —

- 1 Esbāb-ı tevekkülde olur hāl-i rızāyī
Qıl qadd-i hūlūşa kemer aqvāl-i rızāyī
- 2 Kālā-yı hūner qāmet-i ‘irfāna qabādır
Kīm sāye-figendir sere iqbāl-i rızāyī
- 3 Bī-denkdir ol rütbe degil qābil-i idrāk
Zer-beft qumāş-ı dil-i meyyāl-i rızāyī
- 4 Āyīne-i devrān-nümā-yı şeref itdi
Bī-mükhüle çeşm-i dili kevhāl-i rızāyī
- 5 Mārpīçe dönerse nola hussād-ı ciger-süz
Degdikçe kulağına irsāl-i rızāyī
- 6 Biz dā’ire-i ‘arż-ı muhabbette olahm
Dildār ile fermāyiş-i āmāl-i rızāyī
- 7 Tāc-ı serim eflāke sezā irse Ferīdā
Geldi belī bir nādire nev-şāl-i rızāyī

---

¹⁴⁷ G₅₈: 24^a Y

BİBLİYOGRAFYA

- Beydilli, Kemal, “II. Mahmut”, *DİA*, Ankara 2003, c. 27, s. 352-357.
- Davud Fatin Efendi, *Tezkire-i Hâtimetü'l-Eş'âr*, İstanbul 1271/1870, 329-330.s.
- Enderunlu Mehmed Akif, *Mir'ât-ı Şi'âr*, Millet Ktp., Ali Emîrî Bl. /Tarih, Nr. 773/30^a ve 30^b.
- Fuzûlî, *Fuzûlî Dîvânı*, Haz. Kenan Akyüz, Süheyl Beken, Sedit Yüksel, Müjgan Cunbur, Akçağ Yay. Ankara 1990.
- Gölpınarlı, Abdülbaki, *Şeyh Galip Divanı'ndan Seçmeler*, MEB Yay. İstanbul 1994.
- Karaman, Hayrettin vd., *Kur'ân-ı Kerîm ve Açıklamalı Meâli*, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., Ankara 2005.
- Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmânî*, İstanbul 1311(1893)/4 İstanbul 1996/5.
- Nev'î, *Nev'î Dîvânı*, Haz. Mertol Tulum, M. Ali Tanyeri İstanbul 1977.
- Şemsettin Sami, *Kâmûsu'l- A'lâm*, Kaşgar Neşriyat, Ankara 1996, 6 cilt.
- Şeyh Galip, *Şeyh Galip Dîvânı*, Haz. Muhsin Kalkışım, Akçağ Yay. Ankara 1994.
- Tayyarzade Ataullah Ahmet Ata Bey, *Tarih-i Ata*, İstanbul 1299/1918.
- Tuman, Mehmet Nâil, *Tuhfe-i Nâilî*, Bizim Büro yay., Ankara 2001, II C., 767-768.s.
- Üzgör, Tahir, *Edebiyat Bilgileri*, Veli Yay. İstanbul 1983.
- Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi Yazmalar Kataloğu*, Haz.: Yücel Dağlı, E. Nedret İşli, Cevdet Serbest, D. Fatma Türe ; Kataloğa Esas Olan Tespit Fişlerini Haz.: Orhan Bilgin, Nihat Azamat, Yapı Kredi Yay., İstanbul 2001.

Tasnif no: T. 811

Demirbaş no: 1832

Mueller : Ferid Ibrahim

Sârlh :

Mütercim :

Eser adi : Divan

Cilt yak.

Dil: Türkiye

Cildin eevsafı : Ebu kâzîm kapak.

Varak : ~~46~~ 31 Eb'ad : $242 \times 182 (226 \times 130)$ mm

Kâğıt : Shakh, mül beyaz

Sütun : 3 veya 4 Yazı : tâlih

Satır: *mukhtelif*
(22, 25)

Tezhib :

Minyatür :

Resim, şekil, plân, harita v.s. :

Istinsah yeri :

Istinsah tarihi :

Müstensihi :

Baş :

آه کیم آتش عصیانہ دو شور دم بدنم
جاک جاک ایتم اولور دردک ایلدیر اهنم

Son :

خان محمد ابرار ضرور فواد ابلہ جوہ
ناٹل پٹی، رضای شاہ اوٹوب ہمارہ

Milâhazat : (Zaimin kendo el yazınıyla)

2. Vanaq n 3a bop.; 18. n 19. vanaqlan bop.; 21a. n yans
bop.; 25 b. bop., 26-29. vanaqlan bop.; 30a bop.; 31 b. ~~die~~
sâlele lin sâtin yarlun, gerin bop. 32. vanaqlan
Nereden, ne suretle temin edildiği:
san vanaqlan kardan bop. arakulunp.

Y-580

34017

Divan-ı Ferid İbrahim

31 varaktır.

Toplam 46 varak,

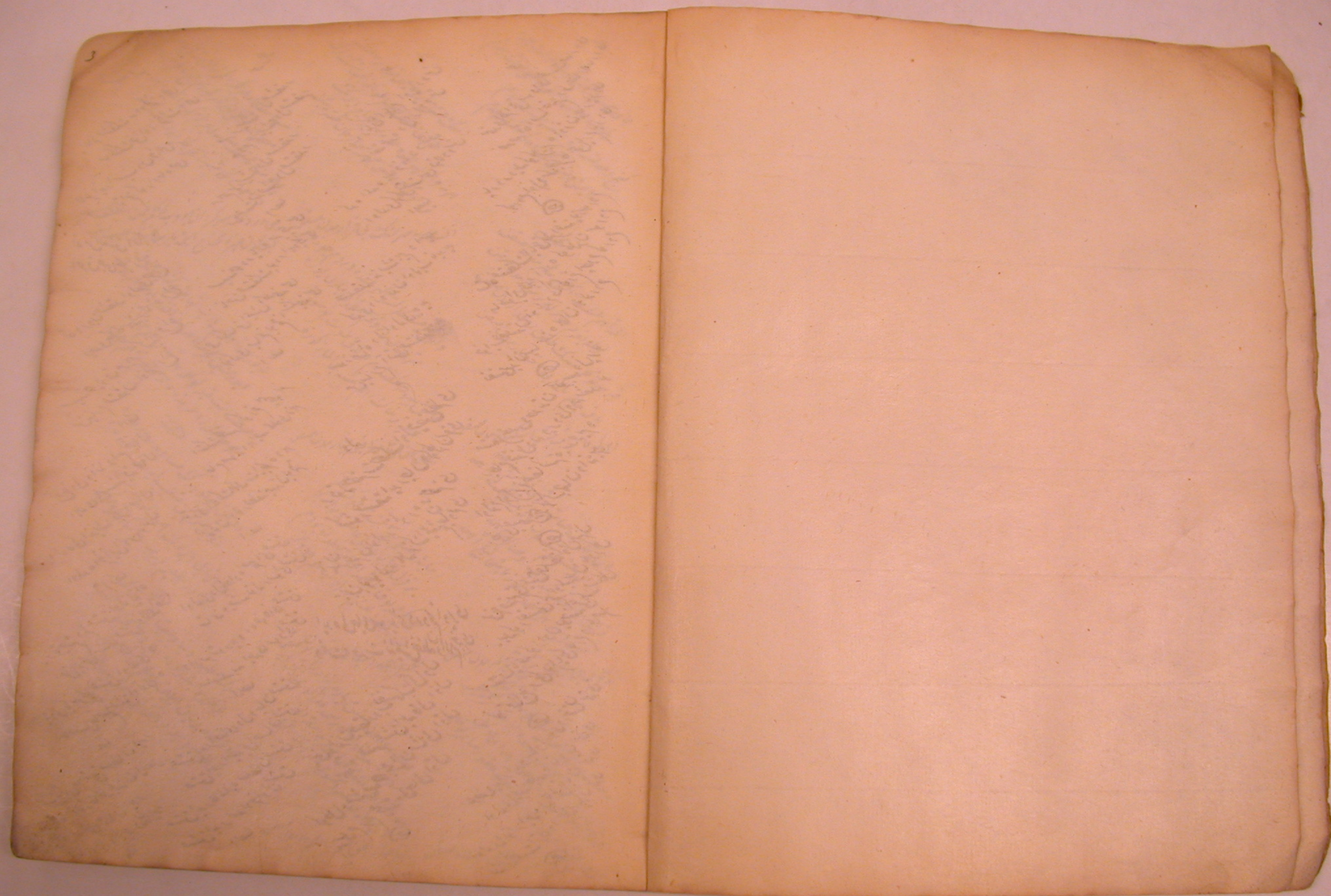
v. 32-46 boştur.

مسترس
اه کیم آتش عصبانه دوشوردم بنم
چاک جان ایتمم اولور دردن ایله بیزیم
مکن اولس جگم کندلی المله ستم
روز و شب بزم نذاخده بو اولدی تختم
بند بجز اوله عالم بو نفقونده بنم
دل یشمان کنه نوبه دارم دهم
خواب رختی کلور دیده خن آلوده
دست فکیده کریان ولم نسوده
از نکابات معاصین اولوب آسوده
اولدم قید عیونیت ایله معبوده
ایضا
دین جوق کشت ندامت آلدی
راسته و کلر ایوب نفیسی شکر جالری
با دیان اجدی کوکلر باد هواه فالری
فلک ابدی ییم عفو خدا وجه جالری
ایضا
درده درمان بولم مرمطف خدا رفیری
چاره یوق کرجه قضا یایه رضا رفیری
بنی بایک ابدی بی جبر غطا رفیری
جستم تره کوردم اشک خطا رفیری
ایضا

دریبات قدم کرجه فزیدل غری
اولسه نفس بی عفو کشت ای چری
روز و شب طو رزاید صحن کوکله زری
آه و زار ایله بولور بحر بی زینت زری
م

عالم عشقت نه دو کوزه دمی
ساکت حق اوله قوت دمی
لاغز ایدر اسب دل فیهی
سکدی نه انشم کورانه می

نیز زمین دل عشق
مردم برشته دل عشق
پشت اندیشه دل عشق
ارضا

در زبان ایلیم اولموش
خاقه غده دل آردوش
کوه المده نیز فباروش
اولدی کونق تپسی نولادوش

نقدی طرخی سودای محبت صاردی
صمد آه ایست فغیر دی صاردی
بار در دیکه کلیمه اوزن جباردی
کودم اول مکملر کجایم باردی

آه من العشق و حاله
احرق فیهی بگر آرائه
آه درون عشقه اولدی جریغ
اجدی جگر که همه تراره دغ
سینه یوق مردم اولم ارغ
من بایرم عشقن اولم ارغ

سینه در باره سرخی
ناخن عشقت بودر ایوبی
زخمه یکبار من ایمن کلیمه سی
بوکدی میانم بولم عشقه سی

عشقده اندیشه بیم و امید
کندی اروغدن اولوب نابید
سوزن آه دلم اولدی بید
من بایرم آتش عشقه خیم

شاه عشقت ایمنی طرخی
ماسول عدم آیدیه کونکن سوزم
خواه عشقن ادباردی کونم اجدم کورم
نفسی بیدر آتش عشقن اولم کورم

مغ دل دانه دام خیال
ایدی بایسته قید حال
دلده کی اندیشه فکر وصال
اولمه افراش درد وصال

اشک تحفه کونم همجو
جام سوز دهر لب مملوی زهر
آوی زلاکت ظلمات ایچره دهر
برکون اولور لطفه مبتلای زهر

برقوله حضرت عشق اول فیض طری
کشتو عشقه ایدر جان و کلون سوزی
آن غیری نولور زاده محضی
بن بویولده کله کونک المیشیم

متعل مجلس حدن آلوب دل برنو
جام قندیل نه دیری اومه عشقه نو
اولم اولر شکر کس جهان دانه جو
کلدی غنیمت کونر کس جهان دانه جو

بر تو چشم دل عشق اولدی آه
قل ایچجی مشکلم عشق اولدی آه
باردی بادر کل عشق اولدی آه
ماحصل حاصل عشق اولدی آه

اولدی دل آواره اسغای عشق
شانه دیننه نوله رسوای عشق
دار سر سدریده ده غوغای عشق
سلسله بند ایلدی سودای عشق

ایده لی جای سودای رودم اوری
دات احدث نه بکس نقطه والدم تری
بانشدن آیدیه کونر اولر بویولدی
کونر نیاج برکی بولر کونم واکملر

منع فتنه ایمنی غنچه اولر
بیکو نفسی کیم اولر بکس
بانشدن آیدیه کونر اولر بویولدی
کونر نیاج برکی بولر کونم واکملر

عشق کوی عاشقی سلطان ایدر
گاه اولور خاکه کیمان ایدر
عشق کوی کیمان ایدر
گاه اولور در دیکه کیمان ایدر

عشق ایدر اجای دل و جان عشق
عشق ایدر امید جی احسان عشق
عشق ایدر عالمده سلطان عشق
عشق ایدر امید اوجر لوان عشق

بخیل اولر جباروب نفسی کالی اول
بیهوده انشم عشق ایدر کالی اول
کوتل اولمشیم جیجان شالی اول
بیلیم بر محبت کالی اول

عوض ایدر ایدر سباد اولر خشن تری
اولدی نوار ایدر سباد اولر خشن تری
کندی غنیمت ایدر ایدر سباد اولر خشن تری
کندی غنیمت ایدر ایدر سباد اولر خشن تری

جای بخت ایمنی کونله غزلت بیدم
باردی وصلت ایمنی حاصلی غزلت بیدم
کنج وحدت فیهی جانده نیست بیدم
نیز ایمنی نیست فیهی کالی غزلت بیدم

ملک عشق یارده جوده در ملک
طونای شکست سیر لوفان غزلت بیدم
هر نه وارایه الله طوره اخراج بیدم
نق اوزن رختی جید ایدر جان غزلت بیدم

بیاستگاه کده از ناله ایلر
سواد کونق فیهی کونم غزلت بیدم
بوغر ملک عشقت سودای غزلت بیدم
در احس کالی شیب کجایم غزلت بیدم

نخمس
المه آهیم سینه آتش نار من صفق
دکمه بغیر سوز آه برتر اردن صفق
فیهی کونر کونر کونر کونر صفق
یاقه جام ناکه بی اختیار اردن صفق

داری مشکلت کیم عفته دردم جوره
ستر نهان درونم جیجهان باری بوره
عشق بیچ کفتم فواف طوت پی سوره
کوجیه برات هم کیمسه بی المار کوره

نی بولده آره میم یارب نه بینه کیم جونی
ایدر سینه مجسمه احسان اقدم کیم جونی
وصاکت انبیا فیهی کوله آه در اهریم جونی
بوجا غنچه غریبه فالدیم جونی

ای کونر آت جات فیهی کیم جونی
نور عشقن غنیمت کونر کیم جونی
نشته بزم اولر نه اب وصال مایه
صو در بر صبحم کونر بایجی تیغ آیه

ماید اصلیم بزم خون الم
بزق فانه بونکن عشق دیوانه کیم
کلک یوق باشم اخو اکلدن بودم
شاه ملک خشم خیل و سیاهیم

دم این اودا بک مسویدر در وند
زوالی برین نقشب ایدر دانه جوند
بکا دنیا بی درین کونر کیم جونی
رضا در مطلبیم در سواد فوند

بغیر بجد و سیاه بی شمار موصف
زار زار زار زار زار زار زار
مبتلای سواد عشق بایم کونر کیم
دلخواب و بیدار کونر کیم جونی

بغیر بجد و سیاه بی شمار موصف
زار زار زار زار زار زار زار
مبتلای سواد عشق بایم کونر کیم
دلخواب و بیدار کونر کیم جونی

نور غده بران ایلین کونر کیم جونی
کونر در دایمه بویونی کونر کیم جونی
فیلر حذر ایچنی بویونی کونر کیم جونی
در لطف شمس انشم فیهی جوار اردن صفق

تخمین از دل مردم
سوزی شکله افروزه اوله سخن دیکین
اولدی کوزنده هر شرم ای سینه دیکین
راحت و بر من چیده کورسین دیکین
سند اولورنکاهه سیر چمن دیکین

بلکه مشام جامه بوی سمن دیکین
صبرم بایوب شکله کورسین دود آه وار
کوکلم بچینه بایوبی تکرار جاره وار
مشکل اینست خلاصه ملای فراق یار
نیز بایوبی بیدن اولورنکاهه روزگار

هر موم اولوی سر دی غله دیکین دیکین
سیر ایدیلر اوجاه رنگ حسن آرنی
عاجونیا رسیده موی نیانی
مژگان سوزن ایدیه مکرر شنه جانی

ادامه نازنینه کوره پیر من دیکین
کودم غدا رانی زیر نقادین
چرخ فراقی بوی غنای زینت ماهان
ازاده اولورنکاهه کل افانین
کوسه زدی باغبان ازل نور دیکین

دردده صبرم بایوبی شکله اوله سخن دیکین
کوزی صبرم بایوبی شکله اوله سخن دیکین
صبرم بایوبی شکله اوله سخن دیکین
کوشن بایوبی شکله اوله سخن دیکین

بیلیم اولورنکاهه اولورنکاهه دیکین
مدرس
برقوله طولنه غنایت بوی که چیده
بولور اولورنکاهه غنایت بوی که چیده
شویب بویب دیکه بویب بویب بویب
نظر اینست باب فکله درای فخر

هر کیم ایلر سه نخل صد مات دهره
بولور ایلر سه امور نه خندان دهره
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای مادم شکسته دور ایلین چرخ فلک
شکلی کولم نام ادا اولق دیرنکاهه اولور
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب
ای کیم اولورنکاهه بویب بویب بویب

مرتب

اولیاد و اولاد سلطان درینک
مردی که ملک او غنی دینان و زبانی
بکری که کسی اولاده عبد فطرس است
جیات و مردی مبدائی میانه شیرازی
و با سید سنی و اولاد سید سنی
که در بکری که زبیه جیشم

فرید از خان ایدیکه بیوفا اولاد بیوفا
محمد ملک مصر جسته باقی عزیز اولدی

مرتب
سفری از زن جسد مرد میدان
جانی که از ایدوب کندری خیر خان و

غلامان قیودانی حسین پان ایدوب
اجل یکسکه سوزینه طوقی و آن اولون

ایرندی از خط معون اورمدی میسر
بوغلند جبار حق جی و دوان اولون

بومصر علی هشتی اولاد یک بیلیم و زلف
حسام الدین بهر بجهت الماوی کمالی

مرتب
سینه بزم فرایدی حکمان اچا
طوبیون کجکجه کیم الم دنیاون

چون غایبده حقدی ابوبن مشکار
صدور وضع قلم اولدی عصبان
ای افسوس بدم چکه الم اولدو اکچون
دبلم بجهت زمان سن قالمه سین صانع و این

مرتب
نهر قنق اوده هم سحر شوی
یعنی اربیم یکیم ایدی جی

مرتب
بجهت شجر اسفند سبغت
قلدی شجر امانت اولچون تا توان

ایسون اسانه روز حساب اولکیم
سبقت عفو و محو ایدوب قیلدیم

مرتب
ام کلندم خانم یعنی او عصمت مایه
عالم قنیه سی مطهری خصلت

مرتب
قلدی جاون در سنده یکی جیشم
جدب نشند ای ابلک اچون اروا

مرتب
اورضا جوی اکوب خیر ایدوب
ایسون حقدی اکت اچون کوروا

از جیره فرید اولدی بونارنج عام
جسته بایدردی ابوما در صلی
کلدی در حال غلب فون ایندکه فرید
او جدی روح مصطفی یک فوندی عدنه فرید

مرتب
فرید ایدوب بونارنج غامک عرض تبریکه
ابونانیا ره الوب بجهت ایدوب

مرتب
داوم بیدم اولمیر ججهت جانی
یعنی کیدیم املکم روح روان غایت

مرتب
بکری اتینی کونده رمضان آیینک
یدو آیشنده اکین کوجده اوجان غایت

مرتب
پار بونارنجی فریداه رحمت ایسون
میر ایدوب اولدم قدی دار جهان

مرتب
دایه فیض خدا بر در آیدوب
ایندک در کرافت عطارت قدی

مرتب
ایوبیک بند قاط فر افرای جهان
پروما وری بوشوقه اولد بیه

از زمیلا و ایدوبی الفقه کنگ اولک
خامه سون فرید ایدوبی ضابط و خیر
پارزدی تبریک فونمینه ججهت ناریج
امه اسد ایدوب عصمت محمد سنان هم نیه

مرتب
دزدان غایب ساقی فرید غایت
یعنی ختم بایدر اوند افست

مرتب
بکر صلیب ایدوب بکر اعلی الحق
دردی دایه نرف خضر بجهت ججهت

مرتب
بکری دور سالی که فری ایدوبی اوان بجهت
کیمی کلدی وجوده اوجون ارشد

مرتب
زب آغوش صفای بیروماد ریدر
طلو ایدوب معر ایدوبی ایزد

مرتب
جیشدی ایدوب ایدوبی ناریجی اولدمه فرید
باصدر اورانه ایاق سونقه رانر احد

مرتب
دزدان غایب ساقی فرید غایت
کیم سید بوشوقه ساقی اعلی اولد

بکری اتینی الفقه کنگ اولک
اولدی او اعلی ججهت بونارنج
زب کلدی در سالی که فری ایدوبی اوان بجهت
کلدر ایدوبی دم صبح سیهات

مرتب
دزدان غایب ساقی فرید غایت
یعنی ختم بایدر اوند افست

مرتب
بکر صلیب ایدوب بکر اعلی الحق
دردی دایه نرف خضر بجهت ججهت

مرتب
بکری دور سالی که فری ایدوبی اوان بجهت
کیمی کلدی وجوده اوجون ارشد

مرتب
زب آغوش صفای بیروماد ریدر
طلو ایدوب معر ایدوبی ایزد

مرتب
جیشدی ایدوب ایدوبی ناریجی اولدمه فرید
باصدر اورانه ایاق سونقه رانر احد

مرتب
دزدان غایب ساقی فرید غایت
کیم سید بوشوقه ساقی اعلی اولد

ناریج بایدردی
اولدی ایدوبی الفقه کنگ اولک
نارنج بایدردی
اولدی ایدوبی الفقه کنگ اولک

مرتب
دزدان غایب ساقی فرید غایت
یعنی ختم بایدر اوند افست

مرتب
بکر صلیب ایدوب بکر اعلی الحق
دردی دایه نرف خضر بجهت ججهت

مرتب
بکری دور سالی که فری ایدوبی اوان بجهت
کیمی کلدی وجوده اوجون ارشد

مرتب
زب آغوش صفای بیروماد ریدر
طلو ایدوب معر ایدوبی ایزد

مرتب
جیشدی ایدوب ایدوبی ناریجی اولدمه فرید
باصدر اورانه ایاق سونقه رانر احد

مرتب
دزدان غایب ساقی فرید غایت
کیم سید بوشوقه ساقی اعلی اولد

اوج توفیق خدا و امداد اوست
 کوشاید سوز می آید استبدادی
 طبع معاینه رستم از بخشید
 چه نه خورده نوله مانی اید هزاری
 حوضک اطرافه باقی بقعه طاعت بوش
 سرد باغ ارملک او نقد رشت دی

داور داد و راصف روشن کهر
 وصف ذاتده سنر القطر جهان ابادی
 خار غدن اوله اسوده وجود کر که بودر
 صحن اندیشه ده از بار دلک اوداری
 در دلدنه سنک کبیج غیب کیم کورن
 اینستونی سکا یا حضرت حق امداری
 این زمان اوطیندی
 کت نوداری

قتلکام آبدی جهان خلی
 دیر دهر افزیه دست کریم
 ملک دیده به الماز و سبجی نظر
 ذات و الانفرا و اکریم
 عالم آسوده بهار ملک خفته
 شونده بر میل نالنده ابد ز یاد

بولور کیمسه سوزغرانده سولور دیکت
 آویخته خاداده راسخ اادی
 بیلده بیوره کبیر رتور کولک عتفه مده دخی
 حاتم طایه کوره طبع سخا اادی
 بزم طبعنده بولور جلد امور آرایش
 خنن اهل هنر و معر فک استادی
 دشمن ابا
 بی

بر سبک
 بنجید ناب آور او را و رخنه
 ضرب در سنگ که بر نا جگر خورادی
 شک ایدرسین سر کفاره و غامید آنک
 نوله نا او جان اینسه سکا غازیادی
 کور سه عیدان شجاعت ه بهادر غنی کرادی
 دیدی ارافه سی پیده اوجان کرادی
 و امرا و ملکه دلخواه ایمله خنی
 و او زره ایدرسین داری

نجیدہ دستہ
مسکک مصطفوی اور
غیبیان علیہم الوہب حضرت رفیق اولسون
ابوہ نویقہ مفار سنن ابن ہادی
کردانڈی عن ابوہ اندیصون
خیر ابیہ کرک اول زبوریم بادی

بجبر خیرانه موفق اولی زانک دانم
بود از خجی که ره حضرت خلت ازادی
و بر مشق او از نیت خاصیت تا به خدا
رو براه عدم ابد نظری بیدادی
فرا لبیکه ایدوب سخت مزاج دهری
یکنفص موم کبی زرم سخت منقاری
فرا سده او ز نیت کنیا
تا ابد از استمدادی

دانش و عطر و فر
دانشی که رسته فاطون ای
کشتن معدلت آرای جهان ز بوی کیم
سر خاز و زار از رسول اولادی
اوله نامند والای وزارت نه مقیم
سید و مقصدی بیتی بوسون دیرم
چیزه ساعی و یحیی ذات کیم استانی
ایله یاده سبب اولمیدن اجدادی
نظری
رحم

فخر ایام
است که بجهت
و اما که ای که
بندگانی دخی
جله می شود
در کهنه
نده هم

همه
 او دوندو نجا علقو وزیر ارم
 بولرم شانه شایسته سخن ارادی
 سخن بوبیدی وصف ایدر ایدم نیلجم
 و بر رسمه طبعه کرانی بول ناش دهی
 نیز الخطاب نیز خدیو عا در مقصود
 بگو انرا ایدر اینتون سکا حق امدار دی

یک نظر ده دیدی تاریخچه منرا بنده فرید
طرح مهتابیه قصر نوک بنیا دی

۱۷۴۵

تاریخ برادر
ای شهیار کرم دی داد عالی نسب
ای شاه محمود ششم فرمانبردار دیرب
سنت او محو اتفاق دربان دار کا کل ادب
فرزنده اراده به

دارا قبول کرد
حاکم نه را داد اید به بزم ذالکله او را
بوصف صفای اید به بزم ذالکله او را
و هم از صفات کاتبین بر صاحب غایت
مهر نه و بسم ثابتنین وصفه خاور
ای شهریار کاظمی و یاجدار بخشنده
مهر دم او لب توفیق بار دور کرد او را

س
م اوقین اولنگو جلا بولور کشتارک همتا
در دلد بود عانی عالم دوزخ
بر وجه دلخواه نهی اولسون غیب در که
ایلس و حضرت هر ای دفع غله اولونگوب
بار بجق مسطقی امدا رطب داویا
نانه جهاند بر صفا هم از زاری اولسون طرب
لن کن این قبلگاه
نسب ن بادغب

ح
باسر نو دور ایلی دنیا یی دیوز ایلی
دهمی دن افروز ایلی کو ستردی یوز صبح و خنده
دوران دوران اولدی چچ کو مشد ار ای
شاه ولی ابن ولی نسل او شید انجید
لو دور خان محمد در سور آرمعود در
لمبر سو دور اورانه نشریفی سعید
نمای فیض

کشفه ایست به بولسو
 باریب بودر ضحیکه به بچ کوسو
 ایندیکه سان حق جدید ایستون کونن جدید او اوله
 عمرها بونک فزید اولسون بودر خندان طلب
 سوزن فزید ایچ ایه طبعک دخی خنکوا به
 شوت ده هر سوبه اطنابدر سوزن ادب
 جیفسه خواص منه هر تاریخی تعداده کر
 بوسال دهری شادایر سلطان محمود نسب
 بولسو اولسون خدایه صد هزار شکر و
 دیردی نیدر کله دارست بنسبه ارب
 فصل چهارت بونب ایندی معطر
 بوسورت دی یه سبب میلا بجا
 کلک صلیبن تنگ بر زیور ایندی
 رنگ آوری لهر دیمک اول
 نایه دیردی
 کلک

۱۷۷۷
 نامت
 شاه و سلطان عالم تر
 شمع سو را بر شمع
 بنکام عبد سو را
 اوی صفا منظره را
 ایام دفع منور
 آینه دلن بود
 اقامه مهر شعله در دنیا
 کرده اند ایله جلوه را
 اینست که او را
 بیست بی بر خیزد
 او بی بی بی
 ماه بی بی
 بی بی بی

م

اولسون صفاهد نرف اوسل سلاطین سلف
مسور و سندی هر طرف تا اودی کیم غمنا بود
اولدی شکر حاصل ایل قهر اولسون اهل محل
حق و بر دیک بی بی بدیل بخار نرسن سغید
اولسون کیم نهداده سی آردیجه زیور داده سی
حق و بر دیک بی بی بدیل اولسون نهران ایل
اولسون کیم نهداده سی نرسن ایل برادر
فولک کیم نهداده سی اولسون بوز خضر ایل
اندی فولک سلاطین ایل نرسن ایل برادر
ایکینک غمنا زیور اولسون کیم نهداده سی
اولدیجه نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
جشم غداوت بیک کون کورسون هر ایل
اولدیجه نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
فصلانده نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
میدان نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
بدر خای ایل برادر کورسون کیم نهداده سی
بیک سوار دیر در دشمن عسکر دیر در
اول نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
باقی نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
دست نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
مستقیم نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
باقی نهداده سی اولسون کیم نهداده سی

دات چایونک کیم نهداده سی اولسون
شاه و ایلک هر طرف تا اودی کیم غمنا بود
اولسون اولسون نهداده سی اولسون
اولسون نهداده سی اولسون نهداده سی
مستقام اولسون نهداده سی اولسون
بیرده نهداده سی اولسون نهداده سی
قهر نهداده سی اولسون نهداده سی
شاه نهداده سی اولسون نهداده سی
بارب اولسون کیم نهداده سی
اولسون کیم نهداده سی اولسون
شهر اولسون کیم نهداده سی
اولسون کیم نهداده سی اولسون
بیلیم نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
نورین نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
تاریخ نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
آقا نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
کودن نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
شاه نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
باب نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
مستقیم نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
باقی نهداده سی اولسون کیم نهداده سی

م

بن سرفاز نهداده سی اولسون
فی کیم نهداده سی اولسون
دکاب نهداده سی اولسون
باده نهداده سی اولسون
آب نهداده سی اولسون
بهر نهداده سی اولسون
مهر نهداده سی اولسون
بنیچ نهداده سی اولسون
بوغا نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
شهر اولسون کیم نهداده سی
اولسون کیم نهداده سی
بیلیم نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
نورین نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
تاریخ نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
آقا نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
کودن نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
شاه نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
باب نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
مستقیم نهداده سی اولسون کیم نهداده سی
باقی نهداده سی اولسون کیم نهداده سی

م

دیر عسکر سوار نهداده سی اولسون
در عقب کلک خلوص آرای اولسون
مدت نهداده سی اولسون
مقدم سوری و جو کون ایل برادر
خاطر عالم سوار ایل برادر
باعث آسایش عالم و جو کون ایل برادر
بهب امور عدل و داده ایل برادر
حقه ربط قلب و نفوذ ایل برادر
عکس ایل برادر ایل برادر
دست عدل ایل برادر ایل برادر
بخت نهداده سی اولسون
بوی نهداده سی اولسون
شاه نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
کندی نهداده سی اولسون
منی نهداده سی اولسون
دانش نهداده سی اولسون
عالم نهداده سی اولسون
دانه نهداده سی اولسون

م

بیر نهداده سی اولسون
بهر نهداده سی اولسون
لوف نهداده سی اولسون
صلب نهداده سی اولسون
سویب نهداده سی اولسون
نور نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
سور نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
خام نهداده سی اولسون
خاک نهداده سی اولسون
شکر نهداده سی اولسون
مهر نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
کندی نهداده سی اولسون
منی نهداده سی اولسون
دانش نهداده سی اولسون
عالم نهداده سی اولسون
دانه نهداده سی اولسون

م

بیر نهداده سی اولسون
بهر نهداده سی اولسون
لوف نهداده سی اولسون
صلب نهداده سی اولسون
سویب نهداده سی اولسون
نور نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
سور نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
خام نهداده سی اولسون
خاک نهداده سی اولسون
شکر نهداده سی اولسون
مهر نهداده سی اولسون
اولسون کیم نهداده سی
کندی نهداده سی اولسون
منی نهداده سی اولسون
دانش نهداده سی اولسون
عالم نهداده سی اولسون
دانه نهداده سی اولسون

بر نفس را بنیسم نام جان و کل
مالک ملک وجود و الما مرکز ماندن
مقصودم عرض خلوص بنده کبر
شوه الزم اولد شو مختصر
ضالور البنده
ده بیت القصیده

او بعد برنگه که کار او را هر فن و ساز
اولست یافتست دامن بستن از خط خان
او بعد برنگه که دکل با بکر استاد فیم
صو را هر هنر آید بینه جلوه راج
حکیم کفای
ای جهان

اوید بر سر که در واد کانا مغاغان
خطبه شنودن ایستون خطبه بر سر
اوید بر سر که در واد کانا مغاغان
خطبه شنودن ایستون خطبه بر سر
اوید بر سر که در واد کانا مغاغان
خطبه شنودن ایستون خطبه بر سر

۳۴
 عده افراچی مرتب ایدی اور بار بار
 اوکیچیدر سلطان به خدا خشن
 کلین صلیب شهیدن اچیلوب کافر
 اولار زینابین کلزار دل غامیان
 ساربه علی خانی
 بریندی بخیر جو

و در رقصه جانان نهایت بوی
 و در اندامه کز آن عارض او دور بی پایان
 و در رقصه خیره نبسته در بهر
 و در نامر از انجایی دعا او لایعنان
 و در علم دین
 و در یمنان

مایه دانست پیروز فائده افشته در
 سنین ای نه صاحب نشا و صد و ده کار
 که در رقصه زندگی او را ای بی بهر
 خاک به خسته و جگر کی بقا در روزگار
 و در رقصه عالمی نیست سن
 و در او روزگار

و

٦٥
و اربعه

شکر و حمد و ثنا الهی که با این کلام
حق شنوده و نیز عذر این کلام
لطیف است و حدیثی است که
ذاتی تمام رسول افضل است
خان محمود و نورالعلم دولت کلامی
مظهر نبوت محمد افضل اخلاق
دارت سر و جد اعلی
شاه بکنی بختون رکن افلاک
رهر رستخون اهل و لایب کلامی
او شکر قدیسات سخن الطیفون
عذر و دادید فرماید که کلامی
خطیبی فی عدلی جامع کلامی
او قدر را بعبیرت نهضت کلامی
اهل دل و لعل اولم و تمام ابدی خدمت کلامی
حق خدا را از زهر تمام ابدی خدمت کلامی
او به خدمت ابدی رضای خدمت کلامی
و این خدمت ابدی را ای وای وای
فاریج از غفلت و نمانداری خدمت کلامی
مکن انگشت دهن داری خدمت کلامی
دکله نور اید به خدمت مقبول کلامی
منی بسوق دگر دهر به خدمت کلامی
خارجی کاوی ملعون به خدمت کلامی
عزم ابدی و بربطی ای کلامی

بدر راه صفتی بی بدست
انجام ابدی کلامی
نرسیده به بی بی کلامی
وضع الحاد ابدی کلامی
او قدر ابدی نصیب او حاج کلامی
طبیعه دار بی بی کلامی
شبهه بی بی کلامی
بود و دعای و ابراهیم کلامی
امتحان محمد بی بی کلامی
او سبب بود ظهورات کلامی
هر کس که جوی کلامی
که از خفا کلامی بی بی کلامی
اولم کلامی
او به بی بی کلامی
نحت شوقی بی بی کلامی
عین صمیم بی بی کلامی
فدایا به بی بی کلامی
علی بی بی کلامی
امر و فرمان ابدی کلامی
بر بی بی کلامی
ایلیوب بر سر کلامی
الدین بی بی کلامی
به بی بی کلامی
منی بوخار ابدی کلامی

طبیعی فاجدی تحقیق ابدی کلامی
جنه اسامی و ابراهیم کلامی
آره در کوی عدم جانینی کلامی
فوت قاهره کلامی
سبب جباروب شوی سبب کلامی
اب بی بی کلامی
بدر راه هر صفتی کلامی
شکر بی بی کلامی
سبب کلامی
طرف حق و اوست کلامی
بدر راه و فقر و صفتی کلامی
که به بی بی کلامی
ظلمت ابدی کلامی
مفاد ابدی کلامی
ماحصل روح رسول ابدی کلامی
مژده سوار ابدی کلامی
بوجه سوار ابدی کلامی
عزم زرم ابدی کلامی
سر زرم ابدی کلامی
اوسیدن مدد کلامی
خفته در کلامی
جله بی بی کلامی

سبب کلامی
نکر است نه عفت کلامی
سکه عدل نه عفت کلامی
قبیح کلامی
زبیب کلامی
بدر راه هر صفتی کلامی
بارک الله سر و کلامی
اولم کلامی
زیر سبب کلامی
عالم کلامی
ارنا او ارض کلامی
جله کلامی
نچ کلامی
با بی بی کلامی
دربین کلامی
نه قیام کلامی
کوک کلامی
نور کلامی
نعت کلامی
استیاف کلامی
خاطر کلامی
او صیب کلامی
نور کلامی
او صیب کلامی

ابو جلیک عرض کلامی
مظهر عشق کلامی
اوست بخت کلامی
ار رسول القلیب کلامی
خان محمود کلامی
ابید کلامی
البحر کلامی
عالم کلامی
ارنا او ارض کلامی
جله کلامی
نچ کلامی
با بی بی کلامی
دربین کلامی
نه قیام کلامی
کوک کلامی
نور کلامی
نعت کلامی
استیاف کلامی
خاطر کلامی
او صیب کلامی
نور کلامی
او صیب کلامی

ابو جلیک عرض کلامی
مظهر عشق کلامی
اوست بخت کلامی
ار رسول القلیب کلامی
خان محمود کلامی
ابید کلامی
البحر کلامی
عالم کلامی
ارنا او ارض کلامی
جله کلامی
نچ کلامی
با بی بی کلامی
دربین کلامی
نه قیام کلامی
کوک کلامی
نور کلامی
نعت کلامی
استیاف کلامی
خاطر کلامی
او صیب کلامی
نور کلامی
او صیب کلامی

ابو جلیک عرض کلامی
مظهر عشق کلامی
اوست بخت کلامی
ار رسول القلیب کلامی
خان محمود کلامی
ابید کلامی
البحر کلامی
عالم کلامی
ارنا او ارض کلامی
جله کلامی
نچ کلامی
با بی بی کلامی
دربین کلامی
نه قیام کلامی
کوک کلامی
نور کلامی
نعت کلامی
استیاف کلامی
خاطر کلامی
او صیب کلامی
نور کلامی
او صیب کلامی

ابو جلیک عرض کلامی
مظهر عشق کلامی
اوست بخت کلامی
ار رسول القلیب کلامی
خان محمود کلامی
ابید کلامی
البحر کلامی
عالم کلامی
ارنا او ارض کلامی
جله کلامی
نچ کلامی
با بی بی کلامی
دربین کلامی
نه قیام کلامی
کوک کلامی
نور کلامی
نعت کلامی
استیاف کلامی
خاطر کلامی
او صیب کلامی
نور کلامی
او صیب کلامی

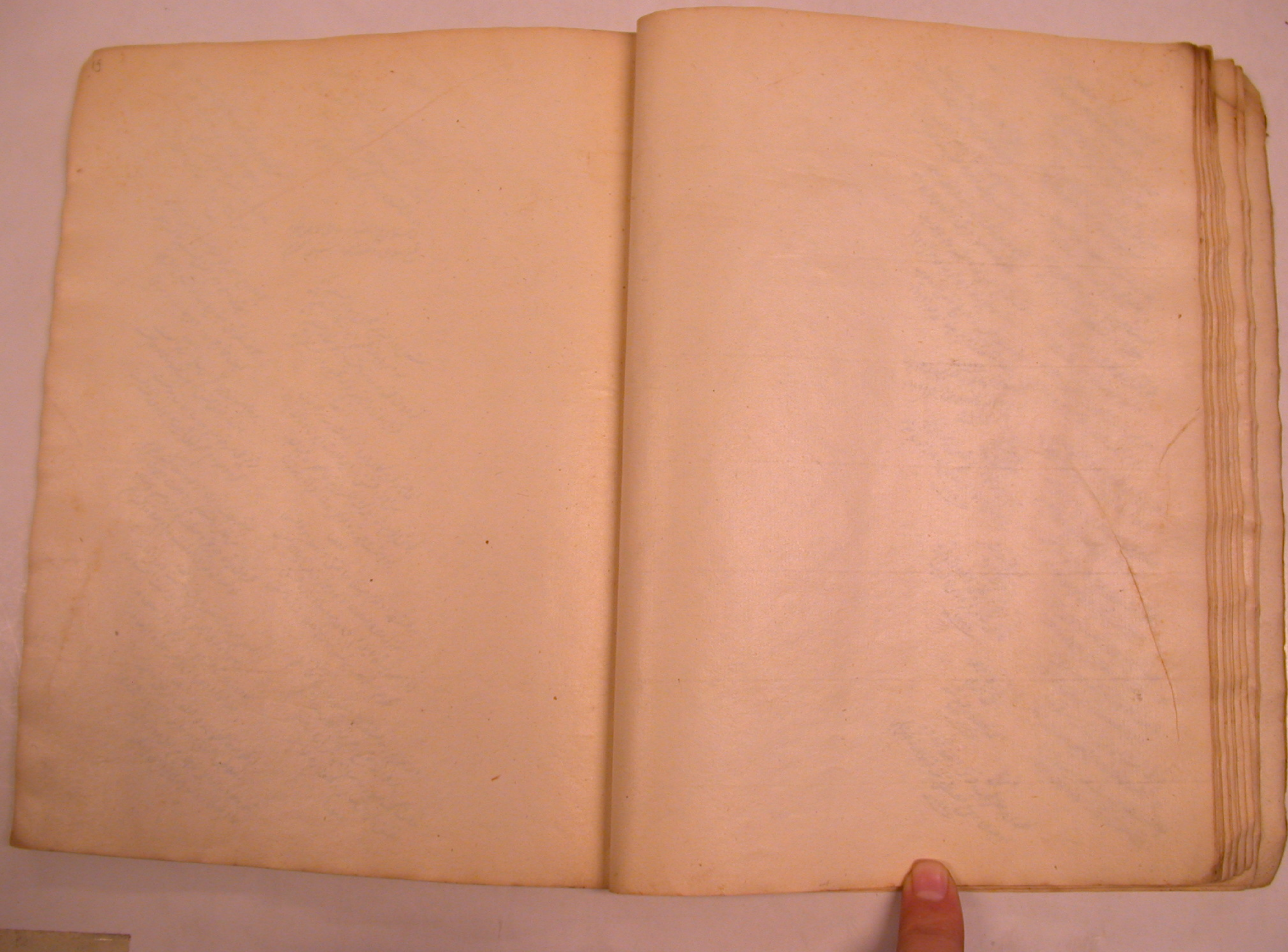

نامی او شاعر است از ده غلامان او
 جو در بیابان بود راج رضای ملک او داد
 صفا علی مهر و فرزند یکس که عذر او داد
 ابرو شاه جهان است که عذر او داد
 او در شکم خارق العادانی سهم او داد
 سید بولادی و جیدین افتخار او داد
 از نور صف و صفد امام المسلمین
 جامع جمیع فن و مقدای عذر او داد
 حسن اعلی خان دیوانه و خطیب
 خطیب نام شریف یکسای عذر او داد
 طوکر ایای طریق راستی ابرو داد
 دانسته و بیست و در رهنمای عذر او داد
 رسم امن دانسته و فتنی عذر او داد
 میر میر ایمنه جهان فتنی عذر او داد
 مهر دیوانی طبع اندک صبح دولت
 دهر نورانی و بیرون روشنی عذر او داد
 اسم غم و غم و غم و غم و غم
 دیندار طاهر و طاهر و طاهر
 پنجکاک یک شیلد و حرف و دعوت شوی
 هر دو کوشه زین انزلی عذر او داد
 سب او ایلان خالون موی عذر او داد
 رکن و رکن و رکن و رکن و رکن
 قامت بالای شایخ حجاز و رکن
 ابد باریک و رکن و رکن و رکن
 ذاتی زیبارای تخت شکت و رکن
 اولسون اولون و رکن و رکن و رکن
 عالو بطلون رکن و رکن و رکن
 اینک اعلان شکت سوزای عذر او داد
 نامی او شاعر است از ده غلامان او
 جو در بیابان بود راج رضای ملک او داد
 صفا علی مهر و فرزند یکس که عذر او داد
 ابرو شاه جهان است که عذر او داد
 او در شکم خارق العادانی سهم او داد
 سید بولادی و جیدین افتخار او داد
 از نور صف و صفد امام المسلمین
 جامع جمیع فن و مقدای عذر او داد
 حسن اعلی خان دیوانه و خطیب
 خطیب نام شریف یکسای عذر او داد
 طوکر ایای طریق راستی ابرو داد
 دانسته و بیست و در رهنمای عذر او داد
 رسم امن دانسته و فتنی عذر او داد
 میر میر ایمنه جهان فتنی عذر او داد
 مهر دیوانی طبع اندک صبح دولت
 دهر نورانی و بیرون روشنی عذر او داد
 اسم غم و غم و غم و غم و غم
 دیندار طاهر و طاهر و طاهر
 پنجکاک یک شیلد و حرف و دعوت شوی
 هر دو کوشه زین انزلی عذر او داد
 سب او ایلان خالون موی عذر او داد
 رکن و رکن و رکن و رکن و رکن
 قامت بالای شایخ حجاز و رکن
 ابد باریک و رکن و رکن و رکن
 ذاتی زیبارای تخت شکت و رکن
 اولسون اولون و رکن و رکن و رکن
 عالو بطلون رکن و رکن و رکن
 اینک اعلان شکت سوزای عذر او داد

[illegible]

سپهر نیک و خند افکندم تا صبحم
بجودن کجی چشمم نو ده جوی شمع و بیدم
نیک نداشت بافته کافه سیر شده نم
نقشبندی برسم کوهی سوار باره محرم

از نسیان رخ الصبا به مال الی لایزال محرم
بلغ سلامی روضه بها النسبی المحرم

منقل فی زجیرم محلی سو اعظم آه
سر در بیان غنم دیوانه کاظم
کردن غمده روز و شب اجتم غنم آه
فریاد و زاری غنم لوله مجید بار غنم

ای چشم که سگار در داولی بنده بخون
سنی که عشق با اید غایت زبون و دلک زبون
کو حق ایدم آه اید کوه بولمارق بار غنم
بودنت جبریده کوه بولمارق بار غنم

بر عشق اولم مبتلا عاشق ادوی بار عشق
نیز که صفت اولم بکون دل جاده عشق
یاد ایدم آه ایدم با نوری او دمه ناره عشق
محرم اولور سمه او سو صبار قاره عشق

دو غم بواره عشق با سینه ناره عشق
خاک کس سو ز ما سو ایدار کاره عشق
نقشبندی برسم کوهی سوار باره محرم

منقل فی زجیرم محلی سو اعظم آه
سر در بیان غنم دیوانه کاظم
کردن غمده روز و شب اجتم غنم آه
فریاد و زاری غنم لوله مجید بار غنم

منقل فی زجیرم محلی سو اعظم آه
سر در بیان غنم دیوانه کاظم
کردن غمده روز و شب اجتم غنم آه
فریاد و زاری غنم لوله مجید بار غنم

ای چشم که سگار در داولی بنده بخون
سنی که عشق با اید غایت زبون و دلک زبون
کو حق ایدم آه اید کوه بولمارق بار غنم
بودنت جبریده کوه بولمارق بار غنم

بر عشق اولم مبتلا عاشق ادوی بار عشق
نیز که صفت اولم بکون دل جاده عشق
یاد ایدم آه ایدم با نوری او دمه ناره عشق
محرم اولور سمه او سو صبار قاره عشق

دو غم بواره عشق با سینه ناره عشق
خاک کس سو ز ما سو ایدار کاره عشق
نقشبندی برسم کوهی سوار باره محرم

منقل فی زجیرم محلی سو اعظم آه
سر در بیان غنم دیوانه کاظم
کردن غمده روز و شب اجتم غنم آه
فریاد و زاری غنم لوله مجید بار غنم

ای چشم که سگار در داولی بنده بخون
سنی که عشق با اید غایت زبون و دلک زبون
کو حق ایدم آه اید کوه بولمارق بار غنم
بودنت جبریده کوه بولمارق بار غنم

بر عشق اولم مبتلا عاشق ادوی بار عشق
نیز که صفت اولم بکون دل جاده عشق
یاد ایدم آه ایدم با نوری او دمه ناره عشق
محرم اولور سمه او سو صبار قاره عشق

آلای محنت
چو در عاقبت غم جلدی کاهی
سحر در راه درویش بار کاهی
اجار وقت سحر کشتن دل
بولور جان بلی مقصوده رای
نه از جام سیرت سحر دن
که طهر مست جگر کاهی
الوب قنیل دل تعلیم سحر دن
نیاز هر شب تیر سحر ای
سحر دقنی فرید آج چشم جانان
جای باره مفاد آیت کاهی

نعت شریف
ای صمد نشین حرم او ادنی
دیگر نبسته منتیه رسالت پیر
سلسلین اولت به زیبا و زیبار
زانت آیت سنگ آینه ذات تو
سرفراز اولاده در دامت دست
بای لغز پاره جگر انم الطوت نا
عالمیه سبب رحمت ایچو نذر دانت
مجرمان اوسسین افتم ناموی
دقت محشره ویدیالی پورنده فود
ایله منزل رس امیدا ویدیاره بی تا
نقدیکر

حکم از خطان بد بزم قنای
طوفا افریم دی بر بخت کاشی

جمع رخ رین بر دانه جان ویر
طوفا نوز و شب طوفا نوز
کیچل در درک ایله صبح رخ که یکت ایچین
سحر اعلان ایله طوفا نوز
مسجد دله کوزی اوچونیه دارم بر سر
بر کون بر دق کورک دیز اوامه ویدی
بنده کینه ایچده افریم عطف آیت
آقید عشقک ایله ایکی کوشم قانی بی

دولت لوت اولان عشقک اولور درویش
بزم حسکده اولان غنا باکلان
جکده هم رستی و اما غنا باکلان
بیلر اسکیچ کوزی اوچونیه دارم بر سر
باقی نقصانده لطف ایله فرید زار
آه حسرت کوزی قان ایله صبح غنای
نعت دیگر
دو جنک شجر اخلاص و صفت بار سوار
کلور در درخون بوی دولت بار سوار
ایکی رضا کوزی اوچونیه دارم بر سر
دماغ جان کوزی اوچونیه دارم بر سر
عروج کونین عیسا بر اینجه آسمان ایچره
جالت شوق ایله بولدی رخت بار سوار

بر جری سوزن دانه ایچو دانت
او دم بولکون آه و فیه دانت بار سوار
باده عاشقان لطف ایله دیزار کله مسرور آیت
سکای مولی ملبس قنیلای دولت بار سوار
جهانک دولتی یون آه عین افسانه
وصالدر رنجی قائده دولت بار سوار
فندقده بنده در یوزه کاره صفت کولم
نولور بر باره ویر دماره رخت بار سوار
زینک راه مشکده طوفا نوز کاه کاه
چکدر دکلره بر ساه وقت بار سوار

نعت دیگر
ظهورک مطلب اعلامی حضرت بار سوار
وچو درک رونی صدر رسالت بار سوار
دو عالم وایه دار فیض لطفکدر حقیقده
که دانت باقت ایچای امت بار سوار
جیبی حق محمد سبب شغف کانی ایچین
سکای مخصوص ایچق به سعادت بار سوار
کینین جان عالم کانت جانی سکا قیق
عجب بوانک عالی بیجالت بار سوار
کباره بوق صفار کوزی اوچونیه دارم بر سر
قنی امر اولو الامه اطاعت بار سوار
اگر چه دانت بر اعنه لازم عیوب دیت
ولی پیرین بولر دانت بار سوار

صلوات بر او وقت یون فیضک ایچو دانت
نه جاندر دقت و دقت رخت بار سوار
جهان بیزیرین کیمین صفات راندرین
عجب بود ایله ویرین مانت بار سوار
او امر دن ایله راجع ابانده اسات بار سوار
بین ترک اینتر بونه دانت
طریق مستقیمک ایچو بر تال دانت
عنابت نیکدر بونیرت بار سوار
درون ناسی خول ایله افکار قاجان
که کلون ترک اسلام غایت بار سوار
عدودن انتقام السون ظفر نمنیه بیجان
ویر سبطان مجوده عدالت بار سوار
مطیع امر قیاسک و کیک عبد کاکیک
بود مدایله و حق ایک غایت بار سوار
شرعیت مسکنده خطوه رخت بار سوار
ره امر کده در جای سلامت بار سوار
منای اجتناب کدن او امر انک بکن
نصیب ایچو جناب کدن دقایت بار سوار
فرید جیمک عالی باند جیم کیم باند
سکا در ریط قنیلای از دانت بار سوار

نیاز امت عاصی به رحم اینت بد نصرت
خام نارنج بهر نه اشغاف بار سوار

نعت دیگر
زین بخت لی مع اسم اولون زان مصطفی
منظور ذات وصفات اولور صفات مصطفی
محکم تر بیت ویری ذائقه زلف
فیض خفند ز ظهور داران مصطفی
اول نه رخصت ارقاب و نیک کاهان
اولدر شهید ملک صفات مصطفی
چون افرای عفو اولین و افرین
ظاهر و باطن امانت نکات مصطفی
هول محزون امیر ابر و نور فلاح
اولدر کورین سالت اوجات مصطفی
جوهر افوار دلور زین بر نجام فرید
نامر غفران اولور جید صفات مصطفی

کلام بافت خدایت
شورش احوالی کوشا
نشسته بخت با ده جام
مرد در اندیشه هر قطره
آب و تاب بزم امید
آسیاب آسا و ز اسبک
آدم است جوریه اینسون
عالم ایام بجز ساعتی بر سر اولور

خول
بزا اول مست نکاه
خدا من خون دل در شکوه
کدای کوی دل در بوزه
سه دل کلاه کشت عالم
صبح مشه و کت خوابیده
کوز آچار خواب بخون
کو کار بخون بی پروا
دوم اورم نیشکای عشق

عول
افزون کوزا و جید
مکنیم رقیب او غرا
او با سهر دقانت
جهان رنج کوه صومالی
اوسه باز کا هم قصه
کرنده میانه خجسته
بنیم بر صفحه سینه
نشان داغ غمک باران

خول
کوفتای عشق نوسون
عجب عیاری نذر
فداکاری بیخبر
نزاران آتش غم
نار تیر انجمن خنده
جگر زلف سبزه رخت
نهان تر سیدی ای درون
بدمه بیخته موسی در اید

خول
جای کوردم لعل
خارست دیده دل
شربت اندیشه ده
نوبهار عالم کله
دل قافجوی اوراق
خوار خوار در غم
بنقاش غمزه کت
حسن خط نو مصحف

عول
کو کل الکبدان است
درین آینه عطر سینه
کن دایم از این بریدی
بوز طوت در که احسان
عطاسی بگریه بود
وار اول در بایه
سخت چشم کرانی
فریادی نوین

بیر لطف اید امرا
فریده حاصل آید
اینگه منتظر حامد
بیت معقله فریده
بیر لطف اید امرا
فریده حاصل آید
اینگه منتظر حامد
بیت معقله فریده

فریادی نوین
درین آینه عطر
اینگه منتظر حامد
بیت معقله فریده
فریادی نوین
درین آینه عطر
اینگه منتظر حامد
بیت معقله فریده

فریادی نوین
درین آینه عطر
اینگه منتظر حامد
بیت معقله فریده
فریادی نوین
درین آینه عطر
اینگه منتظر حامد
بیت معقله فریده

عول
بند کیم کسب نمی شود
فلک کیم کسب می شود
بیشید دوستی
کیم جانم کیم کسب
رکله فیم کسب کسب
بند شیفه سینه
مکمل کله اوله عاشق

عول
مر و عشق خون
دل در کسب کسب
طبع مادر زاده
کو کلان کسب کسب
بیلدیم کسب کسب
الف کسب کسب کسب
نیک و بد امرد
خبر اولور انجمن

عول
عوض دایم
فوق قضا
ایستیک سوال
عول
عوض دایم
فوق قضا
ایستیک سوال

عول
کوکله از عشقت نازه آتش کلین
همای دور دیاکت مبتلا بر یلیکین
کوکله آفرینش بر دهنده برین
مردم تا نخل طراش کلین
نذر حیات بر خنجره کی نشسته
دل برست بارت بخت برین
سرکش دیده طوفان اقیس کوکله خوف اورد
کجگاه به عشقت خورش برین
فریادی ای سب دل نیک و صبر جان
عجب خیر من هرگز بل بر دل سیرین
بیا تو بیا قیوب است و نذر عشق خدای
اصحاب از ارباب بهر کوش سخن نموده
مقصودین آره که بولد اسیران اولون
در آتش زده جان اتوی بدون دیده
هر کون مقصد و جملی او بهر دور
وق ز او به عشقت کلین کلین

عول
او بک لعل لبت اول کلین
کوکله حیل کلدی عجب سر کلین
نیم دل دلا دره سیکانه کلین
اش او کلدی کلین کلین
کوکلک ایلین ایلین کلین
یک ایلر آن بختی ایلین
مطیبت حق ایلین کلین
دور خد سر رضا و بهر ایلین
دولت دهری و پیدایندی فراموش و فر
نم بخت دولت ایش هر نذر او کلین
عول
ایقون در ایلین دولت ناکه توجه
سن او سکا ایلین است توجه
همای عشقت اواری و نذر
نقاش فکر درازت بیلدک نرس وار
کوکله از عشقت نازه آتش کلین
همای دور دیاکت مبتلا بر یلیکین
کوکله آفرینش بر دهنده برین
مردم تا نخل طراش کلین
نذر حیات بر خنجره کی نشسته
دل برست بارت بخت برین
سرکش دیده طوفان اقیس کوکله خوف اورد
کجگاه به عشقت خورش برین
فریادی ای سب دل نیک و صبر جان
عجب خیر من هرگز بل بر دل سیرین
بیا تو بیا قیوب است و نذر عشق خدای
اصحاب از ارباب بهر کوش سخن نموده
مقصودین آره که بولد اسیران اولون
در آتش زده جان اتوی بدون دیده
هر کون مقصد و جملی او بهر دور
وق ز او به عشقت کلین کلین

عول
کوکله از عشقت نازه آتش کلین
همای دور دیاکت مبتلا بر یلیکین
کوکله آفرینش بر دهنده برین
مردم تا نخل طراش کلین
نذر حیات بر خنجره کی نشسته
دل برست بارت بخت برین
سرکش دیده طوفان اقیس کوکله خوف اورد
کجگاه به عشقت خورش برین
فریادی ای سب دل نیک و صبر جان
عجب خیر من هرگز بل بر دل سیرین
بیا تو بیا قیوب است و نذر عشق خدای
اصحاب از ارباب بهر کوش سخن نموده
مقصودین آره که بولد اسیران اولون
در آتش زده جان اتوی بدون دیده
هر کون مقصد و جملی او بهر دور
وق ز او به عشقت کلین کلین

عول
کوکله از عشقت نازه آتش کلین
همای دور دیاکت مبتلا بر یلیکین
کوکله آفرینش بر دهنده برین
مردم تا نخل طراش کلین
نذر حیات بر خنجره کی نشسته
دل برست بارت بخت برین
سرکش دیده طوفان اقیس کوکله خوف اورد
کجگاه به عشقت خورش برین
فریادی ای سب دل نیک و صبر جان
عجب خیر من هرگز بل بر دل سیرین
بیا تو بیا قیوب است و نذر عشق خدای
اصحاب از ارباب بهر کوش سخن نموده
مقصودین آره که بولد اسیران اولون
در آتش زده جان اتوی بدون دیده
هر کون مقصد و جملی او بهر دور
وق ز او به عشقت کلین کلین

عول
کوکله از عشقت نازه آتش کلین
همای دور دیاکت مبتلا بر یلیکین
کوکله آفرینش بر دهنده برین
مردم تا نخل طراش کلین
نذر حیات بر خنجره کی نشسته
دل برست بارت بخت برین
سرکش دیده طوفان اقیس کوکله خوف اورد
کجگاه به عشقت خورش برین
فریادی ای سب دل نیک و صبر جان
عجب خیر من هرگز بل بر دل سیرین
بیا تو بیا قیوب است و نذر عشق خدای
اصحاب از ارباب بهر کوش سخن نموده
مقصودین آره که بولد اسیران اولون
در آتش زده جان اتوی بدون دیده
هر کون مقصد و جملی او بهر دور
وق ز او به عشقت کلین کلین

عول
کوکله از عشقت نازه آتش کلین
همای دور دیاکت مبتلا بر یلیکین
کوکله آفرینش بر دهنده برین
مردم تا نخل طراش کلین
نذر حیات بر خنجره کی نشسته
دل برست بارت بخت برین
سرکش دیده طوفان اقیس کوکله خوف اورد
کجگاه به عشقت خورش برین
فریادی ای سب دل نیک و صبر جان
عجب خیر من هرگز بل بر دل سیرین
بیا تو بیا قیوب است و نذر عشق خدای
اصحاب از ارباب بهر کوش سخن نموده
مقصودین آره که بولد اسیران اولون
در آتش زده جان اتوی بدون دیده
هر کون مقصد و جملی او بهر دور
وق ز او به عشقت کلین کلین

قصیدہ برای آمدن حسن
بایون بخوارده

و بعد از این که حکمت سلفه خان الطاف
مردم را با کتاب التواضع خواندند
بجز الطاف و هم منبع احسان و کرم
خان محمود بیوم دهره اوسطا کلدی

دینا الی رضی اللہ عنہما
وہو بہ کان معارف شدہ دراز
نہی و اور و نہی
نہی و اور و نہی

ای شهنشاه بلند اختره اوج شوکت
اسمان در کهنه بر زده دامان کاره

طبعه کف صفا آورده
 شوق ناپسند هر چه در دهان
 غم غبارین هر چه سینه در
 نوح صبا صفا بیدار کن
 راه چه نده ناله در
 او سبیل کجا به حال پرتاب کن
 بر غم آن نقره
 سبیل کلای

ابوخت کرم خادم افندی
 صاحب کتب و علم منشی
 صاحب رتبه خان کلاهی
 زانی وفق سلفه ویر کلاهی
 توری سرلوشه منظور کلاهی
 نام مطلع و خان کلاهی
 نام مطلع و خان کلاهی
 نام مطلع و خان کلاهی

کلکری نه صوف کوه
بیجی روشن که صاف
وصف شانه میخکونی باغ راه
زبور الله آتش گرم
اولیای سیدان فکرت کلکری
نشر عظیمی از شیخ علی ایچای
نیکوکاران و احسان کلکری
نیکوکاران و احسان کلکری

در کشت میخا ارباب نیاز و
نظر معدنست دهر و نهان فلک
خیزد خوابان در کرد و نهان سیران
جمله سی خدمت جان سیران
بله شوند و میاند و آن انعم
بنده کان ایچره نیت نایق و آن
خبر و ابد البسم جونی با
و ابد البسم جونی با

او به بحر ارب
 کلک دست اندیشه و کوشش خانه
 تا که کوشش اندیشه و کوشش خانه
 حسنت دلان بوجواب او به بحر ارب
 نه بوجواب او به بحر ارب
 اله ال لوح اقم رسم خندان
 من اهل بیار و کلبی
 من بیار و کلبی

تالی
فیض خداوندی
فکر کنجینه سی از یک اورینا
ز انورده در میان کوی
دست از ان الف طفل
همچو چرخه سبک آفری
در او رسد فلطون
از بی رونق ده باز در دود
اولس نه پنج و ده
کله

[illegible]

بند بهم بر دمی
بین الاخران غده لطف
نیمه کلان ابد به هم حلقه ای نکر
تجربم ای شاه کرم بنیسه نمایان کلای
عقد قبل از بهم سوز جوان کلای
گلک اعجاز بهم روره بسند ار
شیران ابد کلک زبان کلای
سفا

بوسگاه در فاور
 خاکپای شده فاور
 یکی که رستگان
 خان غریب بد که
 روضه خان ایدم
 نظر و حجت
 میل بکده
 بوسگاه در فاور

زانوی حجاب
 غلبی شده زای خط عثمان
 و لکه قطعه ده با قوت بدست
 هر کوان کلک کهریزی در
 زار و خط طاقت غلط شایان
 سهری و کوله اری دبیران کلدی
 ناله مشق جهان شایان
 دینیه شایان

بچم فذر ولو مکن و دست
 نظر افکند ایله زور و دست
 و ده دوستی ادا و لب پیر و جوان
 او جبهه خوانک او لب پیر و جوان
 در سر جنگ و بر روی جایت خانه
 جبهه زار دغم از احاطه افکند
 کی بجایه فخر کس از ده افکند
 غروب کس از ده افکند

تا کجا بدست
 نقد کسب و بیخ
 ابدی که از بهر این
 دانه انداخته و باغچه
 سبزه رو داده در افق
 کوردم و از ماه و سنی
 صابر که پیش امان برمه
 صنی سینه مد خضای او
 شکست

والسبابة
بروم اسب دل چاكه حال
وديم عرض مشه رخصت وبيد كاي
الدم او زمان خاص مدقق اني
وصفي اول شاه جهانك دله شايان

اور کتب و رسائل در حصر و در آن کتابخانه
ایستاد شایسته بنام آقا ابوالحسن
ابن شایسته در اسلاف رجاء کلیدی

چون و شدم بیدم خاطر

بموجب کوردم او عداله شمعان آغدا

۱۰۰
 چو بخت غوغا شد صفایه اوصاف جی لیلیای
 دل مجنون روشن سلسله جنبان کادی
 غمشقی کو کلمه فرار عیسی اول شوخت
 در نود افغ و لم شمع بستان کلمه
 بنی خطیف اید و سایدی بد اخیار غدا
 عمری و ارا و لسون او مهر و کجا بیک کاه
 بیدوز منتقد در دل و باری فری
 شور یوز کش خاک دعا به سوز به چاک کای

اول باب بود و در دل و جان کوی
تسکین شری و زدن مشون فزون خصم باری

پایه امید اندر دم سینه عدل که دینور
ده صد مژه نه اطلاق فرمان ملای

فقیه در نیایش
سر بر حضرت
شهریار
دل غنچه
دلی اطواره
حرف فلک دردی
در دل جوش
و دوری

۳۵
 انرا بنده بر بخت مردانه جان
 ایگدی ما به یقین بویختنکاره
 نوبت احسان تو
 بنده به کجاست از ابدی خایاره
 او نشسته و در آن ایستاده
 بنده خاص خلیف
 بکار من انا اولدی افکاره
 او به اینه نظیر افکاره
 کلیمش زخی خاطر افکاره
 که مدیده و نایب افکاره
 جگر من و دوزخ افکاره

(Faint handwritten Persian script, likely bleed-through from the reverse side)

داوراداد و را بنده نواز آسها
دست لطف و کریمت دست پر کار کردی
بیده هم دکل آند بیدر او صاحب
شانه اسم و علمت بی زبان کردی
دعوان مخفی از بعبه مخفی آوری
سخت که شوق قابل بیان کردی
بافت آما
کله

بلکہ ہمیں یہ یاد رکھنا چاہیے کہ
ہر زمانہ الہی کی مہربانی سے
ہمیں درویشی اور غنا
سب سے درویشی اور غنا
اور غنا اور غنا
بلکہ ہمیں یہ یاد رکھنا چاہیے کہ
ہر زمانہ الہی کی مہربانی سے
ہمیں درویشی اور غنا
سب سے درویشی اور غنا
اور غنا اور غنا

نطفه واحسانه
سایبان نظر همه بپوشد
افق اینداله کلدی رخ
سب اولدی بوغبات کریمه
حق یقین اولدی و غلامه
کرک و شیشه بدین کاره
نمایا بویله موفق اولدی
سایبان شیشه افق هم کاره
سینین بزم الحاره

بولمانی
 غفران
 ایله
 صفت
 انفا
 نده
 فطر
 کین
 بولور

بنده شاعر که یوقا کر چه
دین خواستیم بویختن
نیمه شده ایدق نی و آن کلیدی
بودا جودن اول ده
بودا جودن و نمن بد خواست
المعین و مده
انقام و حق افکار
اسان و امران کلیدی
از جایت زن و دیکه کلیدی

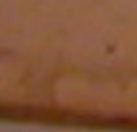
شعبه سزا اوله
تحت نظر او مورده مدغم
عقوبت بر رفاقت جهان محمد خان
مکمل افای کرم طبع و غنا بکاره
زینف ابد الهام خدا بدو جای

بوغنا نامه بسبب
انفصال از بنده عبد الله
دکله نقره ابد به هر یک
قد را حق است و این
با یی بخند کلین با دی
سر در قفسه کنیه ای سو
و افتاد شما ادوب انچه
نیا بودم بنقلیم

سنی ایمنی
 سنی ایمنی
 بر آویخته اند
 بنده خاص رقیب
 بنده در جهل
 جمیع اشیاء
 بر که سحر
 امانی کلان

اوله شایان
دست دل خلاصه

پہلے روبرو
ہی خلیصا

دیوان فریدالدین عارف
بخط

